

கஸ்கீ

KALKI

26.7.1970

40 பக்கங்கள்

சிறு கதைகள் சிறு பக்கம்

இப்போது
புதிய
தோற்றத்தில்!

ஸவஸ்திக்
பெர்ஃப்யூம்டு
கேஸ்டர் ஆயில்

புட்டிபாஷ் பத்யாது
கேதகதயம் பணிபகலுக்கும்
நான் லுருதும் கேதகத
எடுப்பாக எழிலோக்கத்
செய்யும்.

பட்டுப்போகிற பத்யும் கேதம்...
ஒளிர்த்தும் எழிலோக்கும் கேதம்...
ஆரோக்கிய ஸ்தாயஸம் வீகம் கேதம்...
நான் லுருதும் எடுப்பாக விளங்கத்
செய்கிறது ஸவஸ்திக் பெர்ஃப்யூம்டு
கேஸ்டர் ஆயில்.

ஸவஸ்திக் ஆகில்
மிகல், பம்பாய்.

வேலை தேங்குகளிலும், விளையாட்டு
வேலைகளிலும் அனிய வசதியான
சிறந்த உள்சூடைகள்

டான்டெக்ஸ்

பனியன்கள்,
லெம்கள்,
அண்டர்பேன்ட்கள்

அழகம் தேர்திக், பிரபலத்
திரைப்பட, விளையாட்டு
பொழுது, விட்டிலிருக்கையில்
டான்டெக்ஸ் உள்சூடைகள்
அணிபவர்கள்.

பனியன்கள், லெம்கள்,
அண்டர்பேன்ட்கள் பன
சாத்தலிக் பீலிச் செய்பப்
யட்டும், பீலிச் செய்பப்
படாழும் கிடைக்கின்றன.

உயர்வு எலித்திப்பப் பஞ்சுள்ள
வைகள், அதிக லெம்கை
வைகள், வந்திரைப்படப்
பொருத்தியவை, தொழிற்
செய்துக்கும் தக்கவைப்படவை,
கந்திரைப்பட பிடிப்பவை.

ஒரு சூதை டான்டெக்ஸ்
அணிந்தால் எப்பொழுதும்
டான்டெக்ஸ் அனிய
கிறப்புகள்கள்.

இந்த டான்டெக்ஸ்
உள்சூடைகள் வந்திருக்கின்றன.

எல்லாப் பிரதான
ஐயுளிக்கடைகளிலும்
கிடைக்கும்.

பூரண விநியோகஸ்தர்கள்:
T. T. கிருஷ்ணமாச்சாரி &
கம்பெனி, மதராஸ்-6

கடுமையான ஜலதோஷத்திலிருந்து விரைவில் குணமடைந்தேன்

அமிர்தாஞ்சனம்

மிக உதவியது

அமிர்தாஞ்சனம் ஜலதோஷம், தலைவலி, கழுத்து வலி, திவறினிலிருந்து விரைவில் குணமளிக்கிறது. உயர்தை ஏற்பட்டுள்ள இடத்தில் சிறிதளவு அமிர்தாஞ்சனம் தடவி நிரித விராரணம் பெறுங்கள். 75 வகுடங்களாக குடும்பங்களில் பயன்பட்டுவதும் நம்பகமான விராணி அமிர்தாஞ்சனம். எப்போதும் ஒரு பாட்டில் வைவரம் திருக்கட்டும். அநுசிக்கன்களான ஜாடிகளிலும், கசக்கு அடக்கமான டர்பாக்களிலும் கிடைக்கிறது.

10 மருந்து பெருங்கள் ஒருங்கே சேர்ந்த அமிர்தாஞ்சனம் வரிகளுக்கு உ ஜலதோஷத்திற்கும் ஏற்ற விராணி

அமிர்தாஞ்சனம் விநியோகம், சென்னை - பம்பாய் - கல்கத்தா - புதுச்சேரி - மதுரை - பெங்களூர்

AM-52-48

கல்கி பொருளடக்கம்

சிறுகதைத்
சிறப்பிதழ்

சுதாசன. ஆ. 10 : 1970, தலை 26

ஆகாவக் கோட்டை (தலைவங்கம்)	- 5
ரானாஜியின் கருத்துக்கள்	- 6
என்ன சேதி?	- 8
சுருபதி ராகவ	- 9
★ மூச்சேற்றப் பாதையில்...	- 13
பொன்னியின் செல்வன்	- 17
ராமாயணம்	- 28
★ உலகப் புகழ்பெற்ற மூக்கு!	- 30
தெலிகாட்டர்கள் மே இறங்கி...	- 37
அழகைக் கண்ட அழகிதாமி	- 44
காண்க இடைக்கால தங்கம்	- 48
★ மேனகா	- 56
★ மனக் குழி	- 58
கொளிக்கவும் சிர்க்கவும்	- 60

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கதை
களில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம்
கற்பனைப் பெயர்களே; உண்மை
களும் கற்பனையே.

● சுதாசன விபரம்	● குலசுருடம்	● ஆறுமாதம்
● இந்தியா	ரூ. 30-00	ரூ. 10-00
● இலங்கை (இலங்கை நாணயம்)	ரூ. 31-00	ரூ. 10-00
● இந்த நாடுகள்	ரூ. 40-00	ரூ. 20-00

WIDENING WORLD OF GENERAL INSURANCE
NEW INDIA MEANS BEST IN INSURANCE SERVICE
THAT IS READILY AVAILABLE TO YOU
THE FIFTY-YEAR TRADITION OF NEW INDIA'S
EFFICIENT SERVICE WITH SECURITY
IS BEING CARRIED ON TODAY ON A WORLD WIDE SCALE
THE MOST PROGRESSIVE NAME IN GENERAL INSURANCE
IN 1970 NEW INDIA ENTERED IT'S 51st YEAR
AND
REDEDICATES ITSELF TO THE SERVICE OF ITS CLIENTS

★★ ★★ ★★ ★★ ★★

The New India Assurance Company Ltd.
57, Mahatma Gandhi Road
BOMBAY-1

இந்தன்ன தகாத கூட்டணி?

ஏபன் யானையில் மயங்கி, முடிய பந்தழுவில் விழுவிருந்தும் நாம

ஆகாயக் கோட்டை

ஐந்தாயகத்தைக் காப்பாற்றவும், கம்யூனிஸ்டு ஏகாதிபத்தியங்களின் ஆக்கிரமிப்புக்கு இரையாகாதபடி, தேசத்தைப் பாதுகாக்கவும் பயனுள்ள கூட்டணி ஒன்றை நிறுவ வேண்டுமென ஸ்ரீ காமராஜ் கூறியிருக்கிறார். இதற்கு வரவேற்பு எப்படி இருந்தாலும் சுதந்திரக் கட்சியின் பணி என்ன என்பது தெளிவு. அரசியல் நிலைவார்களாகும், பாமர மக்களுக்கும் அறிவு வளர்க்கும் ஏற்பாடாகக் கடிய விதத்தில் தொடர்ந்து அது பாடுபட்டு வர வேண்டும். கட்சிகளும், தனி நபர்களும் அதிகாரத்தைத் தம் வசப்படுத்திக் கொள்வதற்காகக் கைகளும் வழிமுறைகளை அது அம்பலப்படுத்த வேண்டும். உண்மைக்கும், நேர்மைக்கும் மதிப்புத் தருகின்ற பிற கட்சிகளுடன் ஆட்சிப் பொறுப்பைப் பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு வந்தால் சுதந்திரக் கட்சி இப்பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்காது. ஆனால் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதே சுதந்திரக் கட்சியின் நோக்கமல்ல. அதிகாரத்தில் இருப்போருக்கும் மக்களின் ஆதரவுடன் ஆள முன் வரும் தலைவர்களுக்கும் எது சரி, எது நியாயம் என்பதை அறிவுறுத்திக் கூறுவதே அதன் பணி.

தேர்தல்களுக்குச் செலவு மிக அதிகமாகிறது. பதவியில் இருப்போர் தமீர மற்றவர்களுக்கு இவ்வளவு செலவழிக்கக் கூடிய வராது. பெர்மிட் லைசென்ஸ் ராஜ்யத்தின் கடிவாளம் தன் கையில் இருப்பதால் வேண்டிய நிதியைத் திரட்ட ஆனால் கட்சியினரால் முடியும். மற்றவர்களுக்கு இது சாத்தியமல்ல. தாம் கொடுக்கும் பணம் நாட்டைப் பாழ்படுத்துபவர்களுக்குத்தான் போகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டே தொழில் வர்த்தகத் துறையினர் ஆளும் கட்சிக்கு நன்கொடை தருகிறார்கள். அரசின் உடனடியான தயவுகள் அவர்களுக்குத் தளவெப்பப்படுகின்றன. சர்வாதிகார ஆட்சி முறையின் கீழ், அன்றாடம் ஹைக்ரூக் காலம் தள்ளினால் போதும்

என்றும் விடுகிறது. தேச பக்தி உள்ள மூதலானிகள் சுதந்திரக் கட்சி வளர வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அதற்கு வேண்டிய உதவியை அவர்கள் அளிக்கவில்லை. இதே சமயத்தில், தமது பதவியைப் பண பலம் கொண்டு காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகப் பத்து கோடி ரூபாய் வசூலிக்கப் பிரதம மந்திரி ஸ்ரீமதி காத்தி திட்டமிட்டிருக்கிறார் என்று பத்திரிகைச் செய்தி காண்கிறோம்.

நாட்டுக்குச் செலவு புரிவதற்குப் பொதுமான் ஸ்தானங்கள் தேர்தலில் விடைத்தால் சுதந்திரக் கட்சி நிரூபித அடைத்து விடும். தேர்தல் நடைமுறைகள் மாற்றி, செலவைக் கணிசமாகக் குறைக்க வேண்டும். கட்சிகளும், அபிவிருத்திகளும் செய்யும் செலவைச் சட்டத்தின்மூலம் வெகுயாகக் குறைக்க வேண்டும். பெர்மிட் - லைசென்ஸ் வழங்கும் அதிகாரத்திலிருந்து ஆளும் கட்சி விலக்கி வைக்கப்பட வேண்டும். இப்படிச் செய்வாவிடில் பார்லிமென்டுடன் கடிய ஐந்தாயக ஆட்சி முறை அபிவிருத்தியாகிவிடும்.

மக்கள் இன்புற்று வாழ வேண்டுமானால் அவர்களது ஆன்மிக, பொருளாதார அடிப்படையைப் பலப்படுத்த வேண்டும். ஆன்மிக பலத்தை மட்டும் தட்டுவதும், ஆகாயக் கோட்டைகளை மனக் கண்மூன் தோற்றுவித்து ஏமாற்றுவதும், மக்களுக்குத் தீமைவையே விளைவிக்கும். அதிகாரம் தங்கள் கைக்கு வந்துவிட்டால் மக்களுக்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து தர முடியும் என்று சிலர் திளைப்பது பெருந்தவறு. சத்தியத்தில் இடைவெறு தம்பிக்கை வைத்து உழைப்பதன் மூலம்தான் நாடு சிறக்கும். மக்கள் தாமத முன்வந்து, உழைத்துச் செல்வத்தைப் பெருக்கினால் ஒழிய ஐம்பது கோடி பேர்களைக் கொண்ட இந்தச் சமுதாயத்துக்கு மயிற்செடிடன் கடிய வாழ்வு கிடைக்காது. உற்பத்தி பெருகினால்தான் நியாயமான விலையாகச் சாத்தியமாகும். வரி போட்டு

நிதி நிரட்டியப் பெரிய அளவில் சர்க்கார் தொழில் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்கச் செய்யலாம் என்பது ஆகாயக் கோட்டை. அரசாங்க நிர்வாகத்தினைப் பயன்படுத்தி ஒரு நிதியை தாட்டை உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்த முடியும். ஆனால் இப்படி கோடி மக்கள் விவசாயத்தில் இதைச் செய்ய இயலாது. மக்கள் மனப்பூர்வமாகவும் கவச சேவையாகவும் உணரத்தொடராமல் பயன் கொட்டாது.

உழைப்பைப் பறித்து கொள்வது, ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு வகை உற்பத்தியில் வீசெடி உலகம் செய்துள்ளது. வர்த்தகத்தில் சுதந்திரம், பொருளாதாரத் துறையில் முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் பரவலாக விதிவோகப்பட்டிருப்பது - ஆகிய இந்தப் பழைய பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் அடிப்படையில் உண்மையானவை என்பது இப்பொழுது மீண்டும் உணரப்படுகிறது. சூப்பர் போன்ற நாகுக்குக் இதற்காக நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம். பொருளாதார சுதந்திரத்தில் மூலம் கபிச்சத்துக்கு வழி செய்ய முடியும் என்பதை இந்த நாகுகள் மெய்ப்பித்துள்ளன. சர்க்காரிவாரிசுலாம் அதிகாரத்தை

ஒப்படைத்துவிட்டு எல்லோரும் அடிமைகளாக ஆகி, பொருளாதார கபிச்சத்தை அடைத்துவிடலாம் என்று மக்கள் இன்னும் நம்பிற்று அதற்குக் காரணம் என்ன அறிவு இல்லாமையே. நல்ல அறிவுரைமீன் மூலம் அவர்களை மாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு சுதந்திரக்கட்சி வுடையதாகிறது.

பொருளாதாரத் துறையிலும் இயற்கை நியதிகள் கண்டு. இந்த இயற்கை நியதி களுக்கு எதிர்த்தகப் போட்டு ஜெயிக்க முடியாது. அநீதியையும், கொடுங்கோன்மையும் எதிர்த்து வெற்றிகரமான புரட்சிகள் நடக்கக் கூடும். ஆனால் இயற்கையை எதிர்த்துப் புரட்சி செய்வ முடியாது. அதற்குப் பணித்து கொடுத்து அதன் ஒத்துழைப்பைப் பெற வேண்டும். விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப அறிவிற்குத் தேவது, பொருளாதார வளர்ச்சித் கபிட்சம் வேறு என்று கருதலாகாது. நாட்டின் கபிச்சத்துக்கான நமது திட்டம் க்கை நடத்தினால்பறி இயற்கை நியதிகளை ஏற்றுக் கொண்டு அவற்றுக்கு இசையச் செயலாற்ற வேண்டியதே நாட்டின் தேவை.

(“சுவாந்ப”-இல் ராஜா சமுதிரம்)

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

தமிழ் நாட்டுப் பள்ளிக்கூடங்களில் ஏழாவது வகுப்புகளுக்கு வைத்திருக்கும் சில பாடப் புத்தகங்களை உடனடியாக லாபஸ் பெற வேண்டும் என்று தமிழகக் கட்சியின் பொதுக் காரியதரிசி ஸ்ரீ சி. ஆர். சந்திரன் விடுத்துள்ள வேண்டுகோள் உடனடியான கவனத்துக்குரியது. அவர் சொல்கிறபடி இப்பாடப் புத்தகங்கள் கலப்பற்ற கட்சிப் பிரகாரமாகத்தான் இருக்கின்றன. அரசியல் என்பது வரலாற்றுக் மாற்றிப் பள்ளிக் குழந்தைகள் மீது நினைக்கப்படுவதற்கு அவகாசம் தேவை. அகால மரணம் அடைந்து விட்டதால் அரசியல் தலைவர்களுக்கு வரலாற்று முக்கியத்துவம் ஏற்பட்டு விட்டது. இத்தகைய தரக்கள் பள்ளிப் பாடப் புத்தகங்களாக கவல்கிறபடி இவர்கள் இம்மிதக் குறைவு விவகரமானது. இத்தகைய செயல் நிராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்கு அபகீர்த்தியை விளைவிக்கக் கூடும். இது தவிர்த்தக் கூடியதே!

★

காசுமீரின் அத்துமீறல் மாற்ற முடியாது என்று ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார். ஆனால் இந்தியா, பாகிஸ்தான் உறவு முறை மாறுதல்கள் ஆகவேண்டும். அயல்நாடுகளில் பெரிய தொகைகளைக் கடன் வாங்கி இரு தேசங்களும் ஆயுதப் போட்டியில் ஈடுபடுகின்ற நிலைமை இந்த

ஆட்சியின் கீழ் நிலத்துவிடக் கூடும். இதன் விளைவாகத் தேசம் திவாலாகி விடுவதுதான் மிகவும். காசுமீரர் வைத்துக் கொண்டு அதே சமயத்தில் ஆயுதப் போட்டிக்கும் முடிவு கட்டுவதற்கு இதுவரை எவரும் வழி முறை கூறவில்லை. லாக்கெடுப்பு இல்லாமல் காஷ்மீரர் வைத்துக் கொண்டிருப்பதற்காக இந்தியாவுமே நாம் நாசம் செய்வதா? ஸ்தலியமாக இத்தக் கேள்விக்குப் பதில் கூறி வாகவேண்டும். நமக்கு மனத் தெளிவு ஏற்பட்டு, பிரதமர் உணர்வுடன் செயலாற்றும் வகையில் கம்யூனிஸ்ட் சீனா காத்துக்கொண்டிருக்குமா?

மக்களது கருத்தை அறியக் காசுமீரத்தில் வாகக்கொடுக்கப்படும் என்று கொடுத்த உறுதி மொழியைப் புறக்கணித்து, ‘என்னவானியும் சரி, காசுமீரர் விடாமல் பற்றிக் கொண்டிருப்பதே கடமை, பெருமை’ என்று சொல்லுவதில் ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தியுடன் பழைய காக்கிரஸ் போட்டியிட்டு வருகிறது. இவ்விஷயத்திலும் நாசகரமான ஆயுதப் போட்டி நீடிப்பதை விரும்புவதிலும் ஸ்ரீமதி இந்திராவுக்கு மாராக நடக்கப் பழைய காக்கிரஸ் தலைவர்கள் பயன்படுகிறார்கள். ஆயுதப் போட்டியால் நம் நாடு தாசமடைவதைக் கவனியாமல் பாகிஸ்தான் நாசமடைவது குறித்துத் திருப்பிப்படுவது மதினமானதும்.

என்ன சேது?

உலகத் தமிழ் மகாநாடு

ஸ்ரீமதுவது உலகத் தமிழ் மகாநாடு பிரான்ஸ் நாட்டின் தலைநகரான பாரீஸில் சிறப்பாக நடைபெற்றிருக்கிறது. இம்மகாநாட்டுக்கு உலகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளை

விடுத்து - 33 நாடுகளிலிருந்து - பிரதிநிதிகள் வந்து குழுமி ஆராய்ச்சிப் பரிவர்த்தனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மகாநாட்டைத் தொடங்கி வைத்த தமிழக முதலமைச்சர் வினாவெளிச் சகாப்தத்தின் தேவையான நிலையுச் செய்யும் அளவுக்குத் தமிழ்மொழி

வளர்ச்சி மடைபட வேண்டும் என்று கூறி, அதற்கான வழி வகைகளைக் காணுமாறு மகாநாட்டுப் பிரதிநிதிகளைக் கேட்டுக்கொண்டார். அத்துடன் பெரிய ஆட்சியை - தமிழ் அரசாதிபலாதிக்காலம் கேட்டுக் கொண்டார்.

தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்ற பிரதிநிதிகளின் தலைவரான மத்திரி திரு மதிவழகன் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றிய போது, "தமிழரல்லாதவர்கள் சேர்ந்து தமிழ்மொழி பேசாத ஒரு நாட்டில் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாட்டில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்திருப்பது இதுவே முதல் தடவைவராகும்" என்று இம் மகாநாட்டில் தனித் தன்மையை எடுத்தார்தார்.

இன்று தமிழ், தமிழ் நாட்டில் மட்டுமில்லை, இலங்கை, மலேசியா, மொரீஷியஸ், சிங்கப்பூர், பீஜி ஆகிய பல நாடுகளிலும் நிலவுகிறது. இவர்களைக் கணக்கெடுத்தால் பத்துக் கோடி மக்களுக்கு மொழிபெயர்ப்பார்கள்.

இத்தகைய கொடிப்பேர்ப்போகம் தமிழ்மொழி இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக அரும் இயக்கியச் செல்வம் பெற்று, வழக்கொழியாமல் இன்றும் மக்கள் நாளும் நடமாடும் மொழியாக இருந்து வருகிறது. இதுவே மொழிட்டு மொழி இயல் வலுவாற்றுகிற இம்மொழியில் அக்கறை கொள்ளவும் இம்மொழியைப் பரிலவும் ஆர்வமுடிக் வந்திருக்கிறது.

ஆனால் நாம் பழம் பெருமை மட்டும் பேசிக் கலவத்தைக் கழிக்காமல் விண் வெளி வுக்குக்கு ஏற்ப மொழியை வளர்க்க முயல வேண்டும் என்று நமது முந்தையர் கூறி யிருப்பது ஸரவேந்தை நக்கதாரும்.

ஆல்விலம் இன்று வளர்த்துள்ளதென்றால் எத்தனை, கிரேக்கம், பிரேஞ்சு முதலிய மொழிகளிலிருந்து சொற்களையும் கருத்துக்களையும் தனதாகிக் கொண்டுள்ளது. ஏன், தமிழிலிருந்து கூடச் சொற்களை எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. ஆனால் இன்று தமிழ் நாட்டில் ஒரு சாரார், தமிழில் வண்ணவாரி காலத்தொட்டு அழகாகச் சேர்ந்துள்ள பிறமொழிச் சொற்களைத் தேடிப் பிடித்து விட்டிருக்கிற செயற்கையாகப் புதுச் சொற்களை முழுப் பொருளும் தராத வகையில் தயாரித்து வழக்குக்குக் கொண்டுவர முயல்கிறார்கள். பொருளில் அக்கறை கொண்டு சொற்கள் எப்பொழிச் சொற்களாயினும் பரவாயில்லை என்று எடுத்துக் கையாண்டால் தமிழ் வளர ஏதுவாகும்! லாழக தமிழ் மொழி! வளர்க தமிழ்க் கவிச் செல்வம்!

வாழ்வணியுங்கள் !

சீமீபத்தில் மதுரை அருகேயுள்ள ஹனுமப் பட்டி கிராமத்தில் வெகு நேரத்தியான துணி தயாரிப்பில் ஈடுபட்டுள்ள ஒரு நெசவாளர் குடும்பத்தில் ஆறு பேர் பகிர் கொடுமைவிலு தும் ஏழைமைவிலுதும் தற்கொலை புரிந்து கொண்டது பரிதாபத்துக்குரியது. இப்படி எத்தனைபேரா லுழைவோடுகூட கிராமங்களில் நெசவாளிகள் துயரங்களுக்குள்ளாகி யிருக்கின்றனர்.

தேசத்தில் உய்ள கைத்தறி நெசவாளர்களின் பிரதிநிதிகள் துரில் 10த் தேதி கைத்தறி ஏற்றுமதி காரியாவலயத்தில் அதன் தலைவர் திரு சோமப்பா தலைமையில் கூடி, தங்களுக்கு நேர்ந்துள்ள கஷ்டங்களை வெளி பிட்டார்கள்.

ஸ்டேட் பாங்கிகள் மூலம் நிதிவசதிகள் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும்; காதி கியைப் போல் கைத்தறிக்கும் ஒரு கயிலை ஏற்படுத்திக் கைத்தறி வளர்ச்சிக்கு உறு துனை செய்ய வேண்டும்; (இதற்கான மசோதா தயாராகி னூற்று வருஷங்களாகச் சிவப்பு நாடாவால் தாங்குகிறது!) கைத் தறித் துணிகளுக்கு ரூபாய்க்குப் பத்து ரூபா ரிபேட் வழங்கி, இதை நூற்பத்தகத்து நாட் களுக்கு வழங்கி, முப்பது கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள கைத்தறித் துணிகள் (தற்போது முடக்கப்பட்டுள்ளவை) விநியோகவதற்கு வழி வகுக்க வேண்டும்; காபினட் மத்திரி பதவியாற்றியதுள்ள தனி மத்திரியை கைத் தறிக்கென்று நியமிக்க வேண்டும் என்று பல தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி யிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

மற்றொன்று: பட்டு, கைத்தறித் துணி களுக்கு அயல்நாடுகளில் அமோகமான வர வேற்பு இருக்கிறது. ஆனால் தரமான துணிகள் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட வேண்டும். ஒரு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள துணிகள் தரமற்றவை என்பதாக யிருப்பினாலும்கூட நினைவிற்கும்.

பேர்ப்பாண்டவரோடு தமிழக முதல்வர் திரு ம. கருணாநிதி தம்பதியினர்

வேல்டிங் ஒரு மூன்றேழுத்து வார்த்தை

அதற்குச் சிறிது விளக்கம் தேவை

அந்த மூன்று எழுத்துக்கள் ஐதாஸ் என்பது தெளிவு. ஏனெனில் ஐதாஸ் (இந்தியன் ஆக்ஸிஜன் லிமிடெட்) வெல்டிங் தொழில் நுட்பத்தில் மூன்றேழுத்துக்கு எப்போதும் மூன்றேழுடியாக இருந்து, இந்த நாட்டில் புதிய வெல்டிங் உத்திகளை புருத்தியுள்ளது. அதே சமயத்தில் ஐதாஸ் நம் நாட்டிலேயே பலவகை வெல்டிங் சாதனங்களையும் அதற்குச் சம்பந்த மூள்ள வேறு பொருள்களையும் செய்துள்ளதோடு வேறு எங்கும் உள்ள சிறந்த தொழில் நுட்பவாதிகளுக்குச் சமமான வெல்டிங் தொழில் நுட்பவாதிகள் பலரையும் பயிற்றுவித்துள்ளது.

இன்று நாட்டின் ஒவ்வொரு பெரிய தொழில் பிரதேசத்திலும் 60-க்கும் அதிகமான தொழிற் கூடங்கள், அலுவலகங்கள், டிப்போக்கள், கம்பிரைஸ் நிர்வாகங்களை நிறுவி செயல்பட்டு வருகிறது. ஒரு விரிவான விரியோடுப்புப் பணியையும் அது செய்து வருகிறது. வெல்டிங் சம்பந்தமாக எழக்கூடிய எந்த ஒரு பிரச்சினையையும் தீர்த்து வைக்க இந்தியா முழுதும் ஐதாஸ் தொழில் நுட்ப நிபுணர்களும், சர்வீஸ் இன்ஜினியர்களும் பணியாற்றுகின்றனர்.

வெல்டிங் துறையில் முதலீடுகள் :

IOL

கிறிஸ்தவப் பிரசாரகர்களுக்குச் சாத்தி யடிக்கச் சொன்னது:

"நீங்கள் இந்தியாவில் பிரசாரம் செய்வது குறிப்பாக, உடவுதல் பற்றி ஒன்றும் தெரியாத மக்கள் கூட்டம், உலகமும் பொய்க்கை மையம் பூதா செய்யும் அஞ்ஞானிகள் என்று இந்திய மக்களாக் கூறி அவர்களுக்கு அறிவுட்ட வருகிறீர்கள். ஒரு கிறிஸ்தவ ஞானி மானிட உலகத்தைப் பற்றி எழுதியிருக்கிற பாட்டிய் ஒரு வரி என்னை எப்போதும் எழுத்து கிறது. 'உடவுதல் படைத்த நாடு அழகாக இருக்கிறது. ஆனால் மானிடனே தீராக இருக்கிறான்.'"

பிரபு நெபரி இப்படி எழுதாமல் இருத்திருக்கலாம். இந்தியா முழுதும் நான் சஞ்ஞாரம் செய்திருக்கிறேன். என்னுடைய அன்பு பவத்தில் இது உண்மையாக. இந்த விடயத்தைத் தீர்மானித்து நான் உன்னைப் படிக்க வேண்டும் என்று எங்கும் அழைத்திருக்கிறேன். நீங்கள் ஒரு முடிவை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு நான் போய் ஆராய்ச்சி செய்ததன் கனம். பாரத தேசத்தில் நான் உண்டான மானிடம் நீங்கள். அங்கு, பழங்க, பிரம்மபுத்திரா முதலிய ஆறுகளில் வெள்ளத்துக்கிடையில் வாயுமே மக்கள் போய்விட்டனர், உலகர்கள் அங்கு, என்னைப் போனாலும் உங்களைப் போல அல்ல அவர்கள் சந்திப்பதை நாடுபவர்கள். ஏன், நம்மை விட மோட்டப்பட்டவர்கள் எங்கே கூடச் சொல்லலாம். எனக்கு ஒரு பிரேரணை தன்மம் சொல்ல உதை நீங்கள்க்கு வருகிறது.

ஞான வினக்காக் தேடிச் கொண்டு ஒரு படை வெளியேறியதாம். அதில் ஒரு கூட்டம் இந்தியாவில் இறங்கித் தாம். இதற்கு, சேரீயில் ஒரு சிறு குடிசையில் உடவுதலையும் சந்திப்பதை உம் உண்டார்களாம்.

ஹரிஜனங்களுடைய பல குடிசைகளில் நீங்கள் தெய்வம் இருப்பதைக் காண்பீர்கள். உங்களுக்கு நான் எழுதியாகச் சொல்கிறேன். அவர்கள் வாதம் செய்ய மாட்டார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய உடவுதல் பற்றி அவர்கள் ஞானம். அவர்களுடைய தீவிர ஞானங்கள் அங்கு அவர்கள் உடவுதல் பற்றி இருக்கிறார்கள். ஆண்டவனுடைய அருள் பெற்றும் வருகிறார்கள். சேரீயில் வசிக்கும் ஹரிஜனங்களைப் பற்றிப் பல ஞானக் கதைகள் உண்டு. அவர்களில் பலர் அஞ்ஞானிகள் தான். கெட்டவர்களும் தான். ஆனால் அவர்களில் ஞானிகளும் உண்டு. மிகப் பெரிய ஆக்கமாகவும் உண்டு. நான் இப்படிச் சொல்கிறேன் சேரீயில் மட்டுமல்ல. பல பிரசாரகர்களும் இப்படியே கண்டிருக்கிறேன். பிரசாரகர்கள் அங்கு உடவுதல் பற்றி ஒன்றும் தெரியாத மக்கள் கூட்டம், உலகமும் பொய்க்கை மையம் பூதா செய்யும் அஞ்ஞானிகள் என்று இந்திய மக்களாக் கூறி அவர்களுக்கு அறிவுட்ட வருகிறீர்கள். ஒரு கிறிஸ்தவ ஞானி மானிட உலகத்தைப் பற்றி எழுதியிருக்கிற பாட்டிய் ஒரு வரி என்னை எப்போதும் எழுத்து கிறது. 'உடவுதல் படைத்த நாடு அழகாக இருக்கிறது. ஆனால் மானிடனே தீராக இருக்கிறான்.'"

மனதான காலந்தி இப்படியே கண்டிருக்கிறேன். பிரசாரகர்கள் அங்கு உடவுதல் பற்றி ஒன்றும் தெரியாத மக்கள் கூட்டம், உலகமும் பொய்க்கை மையம் பூதா செய்யும் அஞ்ஞானிகள் என்று இந்திய மக்களாக் கூறி அவர்களுக்கு அறிவுட்ட வருகிறீர்கள். ஒரு கிறிஸ்தவ ஞானி மானிட உலகத்தைப் பற்றி எழுதியிருக்கிற பாட்டிய் ஒரு வரி என்னை எப்போதும் எழுத்து கிறது. 'உடவுதல் படைத்த நாடு அழகாக இருக்கிறது. ஆனால் மானிடனே தீராக இருக்கிறான்.'"

பிரசாரகர்களாகப் பிரத்தவர்கள் பலரை இருக்கிறார்கள். திவாகம், தெய்வ பக்தி, அடக்கம் இதைக் குணங்களே கூறுகொண்டாத்தியோன்றவர்கள். உடவு, ஆவி, இரண்டையும் தீண்டாதவர்களுக்காகக் கொடுத்துச் சேவை செய்பவர்கள். எத்தப் பரதி உபகாரமும் எதிர்பார்த்தாதவர்கள் இருந்து வருகிறார்கள். வைதிகர்களுடைய விபராதனை உம் சாபங்களையும் அடைந்து சகித்து வருகிறார்கள். தீண்டாதவர்களுக்குச் சேவை செய்வது தெய்வப் பணி என்று கூறி எவ்வாறானதையும் பொறுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் என் அனுபவமே காட்டி. இந்தத் தேசத்துக்கு நன்மை செய்வதற்காக நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். ஆவியுடைய இந்தத் தேசத்தை நீங்கள் நன்றாக ஆதிவ வேண்டும். அதுவேதான் இதைப்போல் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். இந்தியாவில் வாலும் மக்களின் கஷ்டமும் குறைவு என்ன என்பதை விளக்குவது அவ்வளவு தீவிரம் வந்திருக்கிறீர்கள். இந்தியாவில் இருந்து நீங்களும் ஓர் அனுபவமும் அறிவும் பெறுவோம். வேண்டாம் என்று காண்பதும் உண்டாகவும் முடிவாகின்றன. இந்த நாட்டில் நீங்கள் பெறக் கூடிய நன்மை விஷயம் எதுமே இல்லை என்று நெருக்கக் கவனத்தில் கொள்ளுதீர்கள். தெய்வபக்தி இந்த நாட்டில் உண்டாக இருக்கிறது. உங்களுக்கு நான் இதைப்போல் சொல்கிறேன். நாயின் பழைகத்திலிருந்து மந்திரம் எடுத்து உச்சரித்தால் மந்திரம் விந்தலாகாவிட்டு இருந்து என்று என்னுடைய. ஏக கிறிஸ்துவியப் பெயரையே அறிவாதவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். கிறிஸ்தவ பதத்தை உங்களுடைய வினாக்கியானதில் இப்படி ஓர் கொள்ளாதவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். இன்று ஏகாதாபிரே திவர என்று நம்மிடத்தில் வந்து தொன்றினால் இவர்களை அவர் ஒப்புக் கொள்வார். உங்களுடைய என்னையும் ஒப்புக் கொள்ளாமலும் இருப்பார். மனத்தை விசாரப்படுத்திக் கொண்டு அடக்கத்துடன் உங்களுடைய இன்னதென்று யோசித்துச் செய்யுங்கள்.

பார்க்கிறீர்களே ஒரு மிகுப் பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு தீவிரம் காலந்தி கொண்டு, அது

பெரியோரு என் தீயவர்களு கருகிறது. சே
திறந்தவ மதப் பிரசாரங்கள் காலியைப்
பிரபுவிடம் சென்றார்கள். "தாயகம் சீரே
தொகுதியில் வெளி செய்ய வேண்டும், என்
தொகுதிக்கு கார்ப்பு வேண்டும்" என்ற வேட்
டார்கள். அதற்கு காலியைப் பிரபு பதில்
சொன்னார்: "காலியைச் சென் தீயவர்கள் சீரே
வருக்குச் சென்று சேதாநதருடைய உபதேசத்
தையப் பிரசாரம் செய் விடுமபின்னர்களுக்கும்
தீயவன் அரசாங்கத்தின் உதவியைத் தேடா
தீயவன். ஆபத்துக்குள்ளே உபாபா தீயவன்
செல்ல வேண்டியா. உங்கன் உதவியைத் தீயத்த
வித் தவாராக இருக்க வேண்டும். சே
தேசத்தார் உங்களைக் கொன்று விட்டால்
ஆண்டவன் பணியில் உதவியை இருத்ததாக
தீயவன் என்ன வேண்டும்." இம்மாதிரி அவர்
கொண்டதாக என்னக்கு ஈராயகம். இத்தியாவில்
வேறு செய்யும் திறந்தவப் பாதிமார்
சர்க்காரருடைய உதவியோடு வேறு செய்
கிறார்கள். அந்த உதவி உதவியை. தடைபே
வாரும், பிரசாரம் மானிடயாகம் செய்
கிறது. பெற்றோரை இருத்த அநேக குற்றத்தை

காலிக் திறந்தவப் பாதிமாரின் எடுத்துக்
காட்டாத திறந்திருக்கிறார்கள். இத்தத்
சேவைகளைப் பற்றித் தெரிந்தே இம்மே, நானும்
அந்த திறந்ததை மறுக்கவில்லை. ஆனால்
பாதிமாரிடையே உதவியை இதுவாருடன்
பது என்னுடைய உத்தேசம். தீயத்த நுழை
ததைய உணர்ப்பதை விட உங்களுக்குப்
பெரும் உதவியை இத்து கருகிறது. பாதிம
மாரினுக்கு தான் தலைபன். விஜாநியம்,
கொண்டிகாரர்களுக்கும் தான் உன்னமயமான
தலைபன். அந்த உரிமையைப் பாராட்டி என்
உதவியைத் தண்டனை சங்களுக்குக் கொடுத்து
கிறேன். இத்தே மக்களுடன் நீங்கள் ஒன்று
பட்டுத் தேரவில்லை. அதற்கு உங்கன் மனம்
இருவரவில்லை. அதற்கு வேண்டிய அடக்
கத்தை உங்கன். நீ தான் காணவில்லை, அவர்
கண்டிருக்க தற்குணங்களைக் கண்டு அதன்
பாதிம தீயதையும் அடைய வேண்டும். அதை
தான் காணவில்லை. மனதொகாமல், ஒளிக்கா
மல் பேசினேன். உங்கன் உதவியை என்
துமைய கருத்துக்கள் இடம் பெறுவதாக.

(1963 இத்தியா 3-4-13)

வட்டமேதை

★ ரு. 13 மீன் பெரும் கருதல்

கூகி 5-7-70 இதழில் வெளியாகியிருக்
கும் 'காமராசின் அருகதவம்' என்னும்
தலைப்புகம் என்னும் பெரிதும் கவர்த்தது.
அது சாதாரணத் தலைப்புகம் அல்ல. பாரத
நாட்டின் சமீப கால அமை தலைவர்த
தவிப்பதற்கு வற்றி தாரக மந்திரமென்
கொண்ட வேண்டும்.

நம் நுப்பற்ற தலைவர் தீர்க்கதரீ ராஜாஜி
ஒருவரையதான் இப்படித் ததரீயமாக
எழுத ஈரையும். அது உதவியத்தின் குரல் :
நாட்டினப் பற்றிய கவலையே இம்மாதம்.
பாதிமாரைப் பிடித்து அதுவும் சிக தீய
வர்கன் நம் பிரதம உத்திர இத்தியாகத்தி
சொன்னதற்க்கொன்றம் தலைவர் அட்டிக்
கொண்டிருக்கும் வரையில் அவரது ஆதிக்க
கெறி தவிவதற்க்கன் உதவிப்படும இல்லை.

பாரதப் போர் ஈழத்தரமாக உடத்து
கொண்டிருத்த பொழுது தோராளிகளுண்
கண்ணிரரான் உங்கதாதம் செய்து அத்த
திறந்ததையும், அக்கிரமங்கையும் அறித்து.
நிறித்தது போல் நம் தலைவர் ராஜாஜி அரும்
திறனாக, மறம் மடிந்த தலைக் குரல் கொடுக்
கிறார். எண்ணன் காட்டிய வற்றியச் சென்ற
பாண்டவர்களைப் போல் நாளும் நம் தலைவ
ரைப் பின்பற்றவேண்டும்.

நம் பீழம் பிதாமார், தர்மத்தின் தவி
வடிவம். திலாக கிரம், தீர்க்கதரீ. இன்
பற்று ராஜாஜி அவர்கள், பிராயம் நுதிந்த
இத்தத் தன்னாதவதின் கவலையின் பிழியில்
சிக்க இருக்கும் பாரத நாட்டினப் பாதுகாக்க
மோற்படி தலைவர்கத்தின் ஈரம் நாட்டு
மக்களுக்கு ஒளிவகக் காட்டியிருக்கிறார். அந்த
ஒளியைப் பின்பற்றி நகம் அடைவது நாட்டு
மக்களின் கடமையே.

கொண்ட-7

3-7-70

கி. கொடல் பி. ஏ.

★ பாரதப் புத்தகங்களில் கட்டுப் பிரசாரம்
செய்யப்படுகிறது என்று கண்டனம் எழுப்பப்
படுகிறது. ராஜாஜி அவர்கள் சென்னை ராஜ்ய
நுதகமைச்சராக இருத்த பொழுது கொல்
மியத்தை தீயவர்க்குக் கொண்டு கா ஆணைய்படு
கிறேன். அவர் பாடப் புத்தகங்களைத் தேசிய
மையாத்தகத்தை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை.
"தனதாயத்தின் ஒரே கட்டுத் தேசிய
தொற்று மாற்றிக் கட்டுப் பதவிக்கு வருகது
ததிர்பார்க்கக் கூடியதே. பதவிக்கு வரும்
கட்டுத் கொண்டகளைப் பாடப் புத்தகங்
களில் புருத்ததாலும் இயல்பாக நடக்கக்கூடி
வது. கோனாயின் தேசியமயமாக்கப்பட்ட
பாடப்புத்தகங்களை இத்தரு உதாரணமாகும்.
ஆதலால் ஒரு பாடத் திட்டத்தின்படி எழுதப்
பட்ட தவிவார் துறை புத்தகங்களைப் பாட
புத்தக கட்டிப்பவர்க் அங்கீகரித்ததில். ஆசிரி
யர்கள் தங்களுடைய விருப்பத்துக்கேற்ப
அங்கீகரிக்கப்பட்ட புத்தகங்களி லிருந்து
தேர்த்தெடுத்துக் கொள்ளலாம். போட்டி
விருக்குமாதலால் புத்தகங்களை நம் மருநரையி
லும், மனியாகவும் கிடத்தக்க கரும்" என்று
கொள்ளுர். அச்சமாய் கல்வி அமைச்சராக
விருத்த திரே கப்பியமனியம் தேசிய மய
மாக்கத் துணைக் கொள்ளவில்லை. ராஜாஜி
அவர்கள் விவரமாய் தேசிய மயமாக்கும்
கொண்டகலை ஆரம்பித்தார். அன்று அவர்
ஆரம்பித்தது இன்று நமியாக அரசால்.
பின்பற்றப்பட்டு விளக்கப்பட்டிருகிறது.
தாய்க்கலை எகவகமாக ஆனப் போகி
ருகம் என்று தீயத்து வந்த காங்கிரசார்
இன்று தாம் செய்த காரியத்தின் பலனை
அதுபவிக்கிறார்கள்.

துவசேத்திரபரம்

3-7-70

ஆர். என்.

கட்டிடங்கள் • சாலைகள்
பாலங்கள் • அணைகள்

கட்ட உபயோகப்படுவது

செட்மீநாடு சிமெண்ட்

பட்டுப்போல் மிகுதுவானது.
உருக்குபோல் உறுதி அளிப்பது.

தயாரிப்பாளர்கள் :

செட்மீநாடு சிமெண்ட்

கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்

6, அரண்மனைக்காரன் தெரு. சென்னை-1.

போன் : 27256

தொழிற்சாலை : புலியூர் (கருர்) திருச்சி ஜில்லா.

போன் : 144

முன்னேற்றம்

[illegible]

தமிழ் வளர்ச்சி கௌரவம் போலிக் கொண் டிருந்தது—முதல் வகுப்பும் பெட்டியின் மூன்று செட்டைகளில் மூன்று 'ஜோடி' துப்புகளை அமர்த்தி இருந்தனர். ஒரு நடுக்கோணத்தின் மூன்று புள்ளிகள் தெருவி வந்தார் போல். ஆம், வந்தாளாம், காணியேம், கேரளம் ஆகிய ராஜ்யங்களைக் கோந்த தாய்தன்—அவர்தன்.

அப்பொழுது இரவு மணி பத்தரை அடித்துக் கொண்டிருந்தது. மூன்றாவது மாடிகளிலும் படிப்பதில் கடுப்படைந்தார்கள். அவர்களுடைய மனைவிமார்களோ டிபன் காரிகாரிகளைத் திறந்து உணவு எடுத்து வைப்பதில் மூடிக்கொடுத்தார்கள்.

[illegible]

அதைக் கண்ணுற்று வங்காளத்தவ
ரின் நாக்கில் நீர் கணித்தீர். அவர்
ஆயுள் தவறும் விதிகளுடன் சண்டைப்
பண்டங்களையும் அவதூறல் பரிமாற
பவனையும் மாறி மாறிப் பார்த்த
காலூர். அவர் வந்த ஆயுள் அடிக
முடியவில்லை. எனவே, 'மதன்வித்திய
கண்ணு' எனலும் அதன் கிழியை நவீ
தாக்கி' என்று நற்சான்று அறங்க
மறப்பட்டு விட்டார்.

தேரன் பெண் எட்டென்று
துணுக்குற்றுத் தன் புடவைத் தலைப்
பைச் சரிசெய்து கொண்டாள். அந்த
தேரத்தில் தேரன் இளைஞன் பிணம்

பெரியதரத் தனக்குத் திரையாகப் பயன்படுத்திக்
கொண்டு, காஷ்மீரப் பெண்ணின் சைதம் மீது
நிறைந்த உடயமணக் ரசித்துக் கொண்டிருந்தான்.
அவன் தட்டுக்களில் போன்றிருந்த உருளைக்
கிழங்கு, பருப்பு, இறைச்சிக் குழம்பு, வெந்த
பட்டாணி, அத்திக்காய் எண்ணெய்க் கறி, சூரிய
வற்றை எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தான். அவ
னுக்கு நல்ல வாயிப்பான் மதரித்த உடய. பெரியம்
பண்ணைக்குத் தோன்றினான்.

ஒரு கணத்தில் அகப்பட்டதென வயது. இருபத்தாதி
நூற்று மூப்பத்தாறுக்குள் இருக்கும். பட்டுச்
சுயரார் மீது திராட்சை நெல் சட்டையும் வெந்
காய் வண்ணத் துப்பட்டாயும் அவனது ரோஜா
வண்ணச் செந்நெல் மேனிக்ரு மெருகட்டிக்கொள்
புகுந்தன. சந்தனமும் தான் எப்படிச் சிவந்திருந்
தன; காம்பிழந்துச் சென்னிற் ஆப்பின் தோற்றம்
போலும்படி. நேரன் வானிப்பச் வாய் போதாமல்
அவனது வானிப்பான இளமையைப் பார்ப்பவரால்

பாடையிலீம்
வழிமோவான் ஜா

பேரகிலி கொண்டு (முத்தூர், அடக்கா துருவாறு)
என்பதை அருகிலே அழியாத துவன்போகல்.

கங்கா நதிகரையில் கோமளம், கோகுல
கோளத்து காளியாள் களமம் உட்கார்ந்து
பார்க்கிறது. அவள் களவுபாடில் பிழைகள்
பட்ட திரைகள் போல துருள்கிறது. "தேவன்
தெருக்கதிரை நான் எனது திரைத்திரைகள்
தூடுவோ காளியேர்த்து நான் எனது கட்டிகள்
திரைகள்!" என்னும் குறும்பாட.

இந்தப் புத்தொலியைக் கண்டதும் காலப்
மீறத்துப் செல்வனாக ஆயின் கன்னகத்தில்
நொறுங்கிய செம்மை கூடியது. அங்கம்
பெருங்கயோடு புன்னகை செய்தான். அவ
நாட்டில் காலவனும் கன்னகம் துடிப்பு
தான் உடையவராக.

காங்கிரஸ் தலைநகர்த்து தமிழ் பெயரைத் தொடங்கி இப்பொழுது 60 ஆண்டுகளாகிவிட்டது. “சங்கரத்தின் காங்கிரஸ்து சங்கர பிடிக்குமா? எவ்வளவு கங்காளத்து கங்கை கங்கைதான் ஸர்க்கிவது” என்று.

காரணமில்லி அகலி அப்பாடிச் சொல்லினி.
விக்கை. ஏனென்றால், வங்கம் விரைவ அப்
பொழுது தம்மென்க. கறி, உட்டி, மீன்
வதற்குக் கூகிவருதலாய் பரிசுறிக் கொண்
டி உத்தமம். அதன் வகைமே பொடி நுழைவதை
யும் கூகிவருதித்துக் கொண்டிருந்தது.
சொல்லும் பொருளும். அகலி கலாச்சிபும்
இரேகவாபட்டதும். குத்துவிளக்கின் கட்
காய் பொடி கொடுத்தும் கொண்டிருந்த
அகலி. கொடுத்த தாயாளர் பூயம் இருக்கும்
செய்வாண்டை நிலையுடுத்தும் கொண்டிருந்த
தாம். கொண் வி பொழுது தும்பியுண்டா
யவர்கள் அகலிசுடல் பவழியுக்கு ஏழில் கொள்
தும் கொண்டிருந்தது. சமீபம் மன்னர் திரித்த
அகலியை உட்கொடுத்தி, 'கிணர் பொன்னுடல்'
நாணம் கொடுத்து கொண்டிருந்தது. சென்றியில்
பண்கொடும் குக்குடும் கொட்டும் வட்டம்
அகலையு மாடந்த அழகுக்கு முத்துவையின்
பாடு பொருவத் தோன்றித்து. கலாச்சிபுத்தல்
கிணர் அகலி பாடகின் கொட்டி, அகலி உகலி

கனத்திருக்கையே விழையாத உணவத்துக் கொண்டான். பிறகு தன் கண்களை ஒரு கண்களால் ஒரு செட்டி செட்டியாகச்.

வங்காயத்தவர் அனாது பார்த்தவன் பேச்சைப் புரிந்து கொண்டு ஒரு பிரேரணை எய்திப் புருத்திருந்தான்: "அப்படியானால் வாரியர்கள்! இன்று உங்களுக்கு வங்காயத்துச் சாப்பாடா வீரக்கட்டுமீ!"

அனாத் தொடர்ந்து கேரணத்து இளைஞன் வங்காயத்தவருக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தான். "அப்படியானால் நீங்கள் வாரியர்கள்! உங்களுக்குத் தான் தென்னிந்திய உணவெல்லாம் பிடிக்குமே!" என்றான்.

காஷ்மீரத்தவரும் தாக்குச் சிடைக்கும் காய்ப்பைத் தவற விடவில்லை. அவர் கேரணத்து இளைஞனிடம். "அப்படியானால், நீங்கள் என் இடத்தை எடுத்துக் கொள்ளுகிறீர்கள். அப்பொழுதுதான் கணக்குச் சரி யாகும்!" என்றார்.

ஒரு தொடியில் காட்டி மாறிவிட்டது. லக்ஷி மலரின் நிறத்தை தானை கணக்கும் கேரணப் பெண், பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்த வங்காயத்தவருக்குத் தோஷம் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தான். வேண்டுகோளின் மேல் கைக்கு மெல்லாம் சேர்க்கும் வங்காயத்து மெல்லியவன், பிறகு வான உட்கார் 'செரோ'கள் நிறைந்த தட்டைக் காஷ்மீரத் துக்காரரிடம் நீட்டிக் கொண்டிருந்தான். லக்ஷியை மெத்தைமீது, தீவர இடைவெளி கொண்டு காஷ்மீரத்து அழகி கேரண இளைஞனுக்குத் 'தந்தாசி' ரொட்டி தந்து கொண்டிருந்தான்.

லுலும் உணவின் ருசியைச் சுவைத்துக் கொண்டே உயிராசுவாசத்தைத் தொடர்ந்தவர். தேய்வாயிச் சட்டியிலிவைச் சுவைத்த வங்காயத்தவர்கள், "இது போல் அங்கப் பொழுது உணவ மாற்றம் தேவைதான்!" என்றனர்.

காஷ்மீரத்துக்காரர் வங்காயப் பொருளை ருசித்தவண்ணம் ஆமோதித்தார்: "இதில் சந்தேகம் என்ன? நினை இன்ன ரொட்டியும் பருப்பும் தான் என்றால் வாங்குகவோடு சுவை எது?"

கேரண இளைஞன் காயில் உட்கார்வைச் செய்து மகிழ்ந்தவனாக, "காஷ்மீரையே மாறும் தன்மை காப்பீர்த்து, நீங்கள் இடை முறை யிலும் அங்கப்பொது ஏதாவது மாறாத இடக்க வேண்டியதுதான்!" என்றான்.

"இது எல்லாம் இன்டர் மிக்ஷன் பிரிவட, அதாவது கவாராக் கணவக் காயம், அதனால் எல்லாகும் தெருக்கி உறவு கொள்ள வேண்டும்!" என்றார் வங்காயத்தவர்காரர்.

"மெய்தான். நாம் நமது நடை, உடை, பாவனா, உணவு, மொழி முதலிய நுழைவ மனப்பாவ்வமைகளைத் தவிர்த்துக் கொண்டு ஒன்றிணைவோம் அது இவனாம்?" என்றார் காஷ்மீரத்துக்காரர்.

"அதேத்துவதே நிரூபணங்கள் மூலம்தான் இப்பிரேகனைவைத் தீர்க்க முடியும். 'அதாவது கவாரி வாகரும் கேள்வி' என்றும் கொண்டும் பிடிவும் பழையதாவி விட்டது. அதை 'அத் திம்பெர் - கமத்துவன்' உறவாக மனத்தி

வங்கைக் வேண்டும்." ஒரு படி மேலே பேரணுச் செரணத்து இளைஞன்.

காஷ்மீரத்துக்காரர் அட்டகாசமாகச் சித்தித்துத் தொடர்ந்தார்: "நன்றாகச் சொன் னீர்கள்! முதல்தர போசனை. இப்படியானால் அமெரிக்காவிற்கும் இடையே பெண் கொடுத்துப் பெண் எடுக்கும் உறவு உருவாகி விட்டால், அப்போது பொருக்கும் பிடிக்கும் இடம் ஏது? என்னெக் கேட்டால் எல்லா நாட்டுப் பெண்களும் தங்களை ஒருவருக்கு கொடுவர் சகோதரினாகப் பாதிக்க வேண் டும். அப்படி அவர்கள் உறவு கொண்டு விட்டால், சீரெக்காரன், துப்பாச்சிகாரன், இத்துவன், பாதித்தாவினன் - எல்லோரும் 'செல்' என்கிற ஆயத்தமாக வாழ்வாம்; தேவா'கள் பண்டிதக்கடிக் கொண்டாடி மிழ்வாம்!"

பெண்களும் ஐயுவரை பொருவர் கடைக் கண்களால் பார்த்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் மூக்குதிலும் புண்ணை பொன் கணவாக் கலர்ந்தது.

காஷ்மீரத்துக்காரருக்கு உத்தராகம் பொங்கிக் கொண்டிருந்தது. "பெண்கள் யாரும் சாப் பிட்டுக் காணாமல்! அவர்களும் சாப்பிட வாய்!" என்று கண்கிழர்.

லுலும் நாடிக் கண்களாக்தாம். இருந் தானும் வேற்றுப் புருஷர்களுடன் சேர்ந்து எப்போதும் சாப்பிடுவது என்று தயக்கினார்கள். ஆனால் உண் ளாண்டவால் கணவன் மரிகள் அழைதி கொடுக்கவே, அவர்கள் தானும் நீயிப்பது.

இன்னும் கணவரை சாப்பிடி அப்பொழுது தான் உருவாவது. வங்காயத்தவரும் கேரண மெல்லையும் சேர்த்தாற்போல் ரசம் பருகிக் கொண்டிருந்தார்கள். கேரண இளைஞ னும் காஷ்மீரத்து அழகியும் ஒருநேர 'ரொக் ரொக்' அருகிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். காஷ் மீரத்துக்காரரும் வங்காயத்து வணிகையன் மீன் வறையினைச் சுவைத்துக் கொண்டிருந் தார்கள்.

அதற்கெதிர்ப் பேச்சிலும் ஒரு மூச்சுநெத் தன் கண்டது. பொறுமை, பரந்த நோக்கு, விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பாவ்வமை பற்றிப் பேசக் கூனித்தது. எல்லோரும் ஒருமுகமாக இடக்கதை ஆகரித்தனர். பரந்த உள்ளம் பண்டித இத்தப் பிரயாணக் நோழிகள் உறவுத் துறையாகவெனக்கத்தவும் ஒழித் து எறித்து அங்கேயே டூரண ஒற்றுகையைத் தீண்டாட்டி விட்டே மூக்க விடுவார்கள் என்று தென்றது.

கேரண இளைஞன் கூறினான்: "பழங் காலத்துக் குறையே நீய் பண்டிக்கவேண்டாம் தாம் ஒதுக்கிவிட வேண்டும். பத்தாம் பசவி அறதெதிகள் அனைத்தையும் குறிதொண்டிப் புதைக்க வேண்டும்!"

காஷ்மீரத்துக்காரர் அதை ஆமோதித்தார்: "கதவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இது மத்திய கால நெறிமுறை. இருபதாம் நூற் றாண்டுக்கு இது ஒவ்வாது!"

காஷ்மீரத்தவருக்குக் குளி பிறங்குது. "நீங்கள் உறவுத் துறாற்றுக்கு நூறு உணமை. இத்தக் குருட்டு நம்பிக்கைகளும் எண்ணக் களும் தாழ்த்தோர்களிடமும் கிடையாது; உலர்ந்தோர்களிடமும் கிடையாது. நடுவாது

இப்பொழுது

இவர் சதா

சுறுசுறுப்பாயிருக்கிறார்

காரணம் யூகோ பாங்க் பண உதவி செய்தது

இவரிடம் திறமையிருந்தது, — ஆனால்
அதை பயன்படுத்த பண வசதி
இல்லை... யூகோ பாங்க் பண உதவி செய்ததால்
இப்பொழுது இவர் தேவையான கருவிகளை
வாங்கி முழு நேரமும் வேலையில்
ஈடுபட்டுள்ளார்.

யூகோ பாங்க் பண உதவித் திட்டங்களை
நீங்களும் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

விவரங்களுக்கு அருகிலுள்ள பாங்க்
கிளையுடன் தொடர்பு கொள்க.

யூகோ பாங்க்
வளம் பெற வழி
வகுத்தளிக்கின்றது

திறமை ஆரம்ப கல்வியை
கொடுக்கப்படுகிறது. ஆர். பி. டி. டி.

100-18/70

தர ஆசாமிகள்தாம் இவ்வித்
 மறச் சுமந்து கொண்டு
 இரிவிஞர்கள் அதுவும்
 வெறும் வெளிப் பட்டிக்குக்
 காசு, என்னைக் கேட்
 டாலும், இதெல்லாம்
 வெறும் ஏமாற்று வித்தை.
 சுத்த மோசடி எப்போஸ்
 எவ்வூர்.

கோள இளைஞன் சிக
 ரெட்டைப் பற்றவைத்துக்
 கொண்டு "விஞ்ஞானம்
 வளர்ந்த இந்த ஸ்டீல்ஸிக்
 உலகத்தில் இவ் உறவு திரு
 மணம் என்னும் குதிரை
 வட்டத்தில் வளைவு சுந்து
 கொண்டிருக்க முடியாது.
 கணவனின் உடம்போச
 டரினா இவ் உடைத்தே
 திரும்பு" எவ்வூர்.

"ஐயோ! இந்த விஷயங்கள் இப்பொழுது
 தானாகவே ஹிதது கொண்டிருக்கின்றன. இம்
 மணம் மிச்சம் நினைவிருக்கிற அசட்டுத்தனம்
 ஈசிக் காவம் கணரத்துவிடும்!" எவ்வூர்
 காஷ்மீரத்தவர்.

வங்காளத்துக்காரர் ரோன உத்தரீயர்
 எகயிரிக்குத் தெருந்தீரே பீடாலை வாகனிக்
 கொண்டு, "ஒழுகப் பரட்சி செத்தே ஆக
 வேண்டும். நாம் படித்தவர்கள் தமைய
 ஏற்று வழிகாட்டாவிட்டால் வேறு காரி மூல்
 வருவார்கள்?" எவ்வூர்.

காஷ்மீரத்தவர்! கர்னாத்தோடு, "ஒரு
 கொள்ளுகளை உபதேசிப்பது எவ்வு, ஆளு
 அளதச் செயலில் கொண்டு வருவதுதான்
 கருவம். கொண்டுவே செய்வதில் ஒவ்வொரு
 காட்டிலேயாகும். எவ்வூர் போறுத்தவரை
 ஆதரித்ததற்கும் உடம்புக்கும் வேறுபாடு
 விடையாது" எவ்வூர்.

"தானும் கொள்வதைச் செயலாக்கிக் காட்
 டுவதன் தான்" எவ்வூர் கோள இளைஞன்.

வங்காளிக்காரர் "தானும் முன்பேற்ற
 விஷயங்கள் யாருக்கும் விந்தையாகவன்
 அல்ல. கொள்ளுகளை அப்படியே வாழ்
 வாகவிக் கடைப்பிடிப்பவருக்கும்!" எவ்வூர்.

மூலமும் ஒருவரை வொருவர் பாசித்தவர்.
 நிமிரென்று மிச்சமெவன் ஓர் ஒளி பனி
 சிட்டது. பார்வையிலேயே ஏதோ ஓர் ஊமை
 உடம்புகளைகளும் நடந்து விட்டது.

அத்தோம் பாசித்த ரயிற் பெட்டியின்
 விளக்கு பட்டுவென்று அணைத்து விட்டது.
 சுறுந்தகார இருவின் எல்லாமே சிடைத்து
 விட்டன. பருமம் தங்கள் ஆசைத்திரிந்து
 அங்கு இவ்விதம் அசையவில்லை. வாய்
 மிரிவாய் கேட்க கொண்டிருத்தவர்களின்
 வாயிலிருந்து ஒரு சொல் உட எழவில்லை.

வண்டி வேலமாகப் போய்க் கொண்டிருந்
 தது, எத்தனைமேலா ஆறுகளையும் வாய்க்கா
 னையும் தாண்டிக் கொண்டு. வெவ்வே
 டாவினர்கள் புரிந்து ஒவ்வொரு பாதைக்
 காந்து, ஆறும் உள்ளே சிதையுங்கள் மெ
 டிலும் பெட்டியிலேயே லுண அமைதி.

வண்டி தன் கவாட்டில் சென்று கொண்
 டிருந்தது. எண்ணற்ற பண்ணிகள் தங்கள்

செயல் கண்டவர்கள் மனம்மடம் எத
 னுடைந்து உடல் பிடிக்க உந்து செய்
 கொண்டு நடந்தது வகுக்க உணவு
 யோவனார் கொழுந்தோடுகளைக்
 குடிவார் புது வாய்க்காய்
 அகந்து வேறு ஏதேனாவது
 (விவரம் : 24க் பக்கம்)

போகவேண்டிய இடத்தை
 நோக்கிப் போய்க் கொண்
 டிருந்தார்கள், பெட்டியில்
 இருந்த மூன்று காதல்
 கண்களும் இருப்பில்
 பாதுகையப் போகவேசம்
 இடைவெளி விட்ட கொட்
 டில் சென்று கொண்டிருந்
 தார்கள். இவை கொட்
 டும் நேரத்துக்கு மட்டும்
 அவர்கள் தங்கள் நேரிய
 பானையிலிருந்து பிறழ்
 வர்களிடம் போய் நோக்கி
 னார்களே ஓடிய...

பொருள் வரும் வெள்
 ளப் பெருக்கில் மூன்று
 திரோட்டங்கள், கணர
 தரைகளை உடைத்துக்
 கொண்டு மூன்று உட்கு,
 வெள்ளத்தில் வேகம்

தணித்ததும் தங்கள் எல்லாருள் அடங்கி
 ஓடுமே, அப்படி இருந்தது அந்த நிமிஷம்!
 உட்குதேவியின் பொய்விதம் மிரளங்கள்
 புத்தொடிக் கட்டும் நேரத்தில் எல்லோரும்
 தங்கள் தங்களுக்குரிய இடத்தில் உட்காரிந்
 திருப்பதைக் கண்டார்கள், மூன்று
 பொய்யானவரும் அவ்வளவுதான் மலர்களென
 மகிழ்வோடு நோற்றும் அளித்தார்கள்.
 விடிவதற்காகப் பனித் திவிலைகளைப் போன்று
 திரிமலையா சிவியு அவர்களுடைய இதழ்க்
 கடைகளில் தலறித்தது. அவர்கள் மூன்று
 உதவுகளைத் திறந்து விட்டுக் கொண்டு
 கட்டுப்பட்ட பறவைகளைக் கவலைவென்று
 தங்கள் கண்களையார்களுடைய மாக் மறுபிற
 உணர்வோடு, உதரபாடிக் கொள்ளுமுந்
 தார்கள். மூதல் தான் இருவு எதுவுமே நடை
 பெறவில்லை என்பது போல! ஆய், என்ன
 நடந்து விட்டது? ஏதாவது தவறு நடந்
 திருந்ததாதுமோ? ஏதோ ஒரு காரணம் வந்தது;
 சுந்தவன்மேலே போயிற்று. ஒரு சிறு அலை
 எழும்பிக் கடலிலேயே கைத்தாற்போலிருந்
 தது. அதனால் உடைந்தில் யாருக்காவது திணை
 எய்திவிட்டதோ என்று கேட்டால், அதற்
 கான அந்தச் சதுரமே தென்படவில்லை,
 அப்படி ஏதாவது நடந்திருந்தால், உலகத்தை
 ஆட்டும் படைகிறவருக்கு மட்டும் ஒரு
 வேளை தெரிந்திருக்கலாம்.

மூன்று கணவன்மார்களும் அவர்களது
 மனைவியர்களும் குவித்துத் தங்கள் தங்கள்
 தர்மால் பிணங்கிவிருத்து கடல் கடத் தெயிர்
 எடுத்துப் படுகினார்கள். இந்தநாளே மூல்
 போன்ற பரிவர்த்தனைக்குத் தேவை ஏற்பட
 வில்லை. ஏன்? அம்மேன்மையோ அவர்களுக்கு
 எழவில்லை.

அடுத்த ஸ்கீனில் மூன்று தம்பதிகளும்
 இறங்கி விட்டார்கள். நன்றி உறுவோடு ஒரு
 வகுக்கொருவர் 'ஹெ. ஹெ' கூறிக் கொண்டு
 தங்கள் தங்கள் வழியே நடந்தார்கள்.

அப்போம்... பற்றைப் மேலிப் புறப்
 பட்டது. புறப்பட்டுப் போய்ச் சேர வேண்டிய
 இடத்தை நோக்கி மூன்மேறிவது, மூன்மேறி
 வது; அப்படி மூன்மேறிவது!

(இதிலிருந்து நயிழர்கள்: 84, 85.)

பொன்னியின்
செல்வன்

அனார்
கல்கி

பத்தாம் அத்தியாயம்
மனித வேட்டை

வந்தியத் தேவன் நாயின் வாயில் அகப்படாமல் தளரவில் குதிக்கப் பார்ப்பதா. அல்லது மறுபடியும் மதின்கவரின் மேல் ஏறுவதா என்று தீவிரமாகச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான். அதே சமயத்தில் பக்கத்திலிருந்து மரங்களின் மனறவில் யாராவது ஒளிந்திருக்கிறார்களா என்றும் கூர்மையாகக் கவனித்தான். ஒரு மரத்தின் மனறவில் வெள் ளாத்துணி தெரிவதுபோலிருந்தது. சற்று முன் நாயின் குரைப்புச் சத்தத்தோடு மனிதனின் சிரிப்புக் குரல் கவந்து கேட்டது நினைவுக்கு வந்தது. மனிதர் யாராவது உண்மையில் மனறத்திருந்தால்? ஒரு மனிதனோ? பல மனிதர்களோ? அதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் குதிப்பது பெருந்தவறுக் குடியும்! நாயின் வாயிலிருந்து தப்பினாலும் மனிதர்களின் கையில் அகப்படும்படி நேரிடலாம். அரண்மனை மேல் மாடத்திலிருந்து பார்க்கும் போது ஆழ்வார்க்கடியானுடைய முகம் மதிள் கவர் மேல் தெரிவது போலத் தோன்றியது. அந்த வைஷ்ணவன்தான் அப்போது கோயிலில் காத்துக் காத்துப் பார்த்து அதுத்துப் போய் இங்கு வந்து நான் ஏனிட்டு வேடிக்கை செய்கிறான். என்ன? என்ன வற்றுக்கும் கூப்பிட்டுப் பார்த்தால்

போவிறது. "வைஷ்ணவரே! வைஷ்ணவரே! இது என்ன வேடிக்கை?" என்று. மறுபடியும் ஒரு சிரிப்புச் சத்தம் கேட்டது. அது ஆழ்வார்க்கடியான் குரல் அல்ல. அங்கையால் திரும்ப மதிள் மேல் ஏறி அரண்மனைக்குள் இறங்குவது தான் சரி. பெரிய பழுவேட்டையரின் வரவேற்புத் தட்டடல்களில் எப்படியாவது தப்பித்துக் கொள்ளலாம். அல்லது கரங்க வழி இருக்கவே இருக்கிறது. மணிமேகலையிடம் மீண்டும் கொஞ்சம் கெடுகமனியம் செய்தாற் போவிறது. இக்காலையில் பழநூர் இளையராணியின் தயவையே சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான்! இது வரை தன்னைக் காட்டிக் கொடுக்காதவன் இப்போது மட்டும் காட்டிக் கொடுத்து விடுவானா?...

வந்தியத்தேவன் இறங்கிய வழியில் மறுபடியும் மேலே ஏறத் தொடங்கினான்.

நாய் இன்னும் உவரமாக எழும்பிக் குதித்துக் குரைத்தது.

மீண்டும் சிரிப்புச் சத்தம் கேட்டது.

மரத்தின் மனறையிலிருந்து ஓர் ஈருவும் வெளியே வந்தது. அதன் கையில் ஒரு வேல் இருந்தது.

அவன் தேவரானன் என்பதை வந்தியத்தேவன் தெரிந்து கொண்டான்.

தேவரானன் வந்தியத்தேவன்
கவரில் தொங்கிய இடத்துக்கு
அருகில் வந்தான்.

"அப்பேனா! உன் கவிர் வேரு
கெட்டி!" என்றான்.

"அதுதான் தெரிந்திருக்
கிறதே! ஏன் மறுபடியும் என்
னிடம் வருகிறாய்?" என்று
வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

"இத்தத் தடவை நீ தப்ப
முடியாது!" என்று கூறித்
தேவரானன் தன் கையில்லிருந்த
வேலை வந்தியத்தேவனை நோக்
கிக் குறிப்பார்த்தான்.

வந்தியத் தேவன்
தன்முனைய ஆபத்
தான் நினைவ
கூண்டது கொண்
டான். பாதி கவரில்
தொங்கிக் கொண்
டிருப்பவன் சீழை
விடுத்து வேகினான்.

குத்தப் பார்க்கப்பவனுடன் எப்படிச் சண்டையிட முடியும்? குதித்துத் தப்பப் பார்க்கலாம் என்றும், வேட்டை நாய ஒன்று மேலே பாயக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

"தேவராளா! ஜாக்கிரதை! உங்கள் எஜமானி பழுஜூர் ராணியின் கட்டளை எதுவாக இருப்பதெனத் கொள்! என்னை ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம் என்று உங்களுக்கு ராணி சொல்லி விடுக்கவில்லையா?"

தேவராளன் ஒரு பேய்ச் சிரிப்பு சிரித்து விட்டு, "பழுஜூர் ராணி என் எஜமானி அல்ல; எந்த உள் ராணியும் என் எஜமானி அல்ல. பத்திரகாளி தூர்க்கா பரமேசுவரிதான் என்னுடைய எஜமானி!" என்றான்.

"என் குலதெய்வமும் தூர்க்கா பரமேசுவரிதான்! அவனுடைய அருளினால் தான் நடுக் கடலில் எறிகிற கப்பலிலிருந்து தப்பித்து வந்தேன். என்னைத் தொடர்பாளானால் தூர்க்கை உன்னை அதம் செய்து விடுவான்!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"நீ தூர்க்கையின் பக்தன் என்பது உண்மையானால், இப்பொழுது எனக்கு ஒரு காரியம் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் உன்னைக் கொல்லாமல் விடுவேன்!" என்றான் தேவராளன்.

"என்ன செய்ய வேண்டும்! - முதலில், உன்னுடைய நாயை அப்பால் போகச் சொல்லு!"

"இந்தப் பக்கம் ஒரு வீர வைஷ்ணவன் வந்தான். அவனைத் தேடிப் பிடிப்பதற்கு நீ ஒத்தாசை செய்தால் உன்னைச் சுமட்டா விடுகிறேன்."

"எதற்காக அவனைப் பிடிக்க வேண்டும்?" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"தூர்க்காதேவிக்கு ஒரு வீர வைஷ்ணவனைப் பணி கொடுப்பதாக நான் சபதம் செய்திருக்கிறேன். அதற்காகத்தான்!" என்றான் தேவராளன்.

இந்தச் சமயத்தில் வந்தியத் தேவன் மதின் கவரில் பிடித்துத் தொங்கிக் கொண்டிருந்த சிறிய செடி வேரோடு பெயர்ந்து வர ஆரம்பித்தது.

வேலின் முனையில் சிக்காமல் எப்படித் தேவராளன் கழுத்தின் மேல் குதிப்பது என்று வந்தியத்தேவன் யோசித்துக் கொண்டே, "அந்த வீர வைஷ்ணவன் என் அருமைச் சீரேகிதன். அவனுக்கு ஒரு போதும் நான் துரோகம் செய்ய மாட்டேன். அவனுக்குப் பதிலாக என்னைப் பணி கொடுத்துவிடு!" என்றான்.

"அப்படியானால் இந்த வேலுக்கு இப்போதே இரையாகிவிடு!" என்று

தேவராளன் வேலைத் தூக்கி வந்தியத் தேவன் மீது குறி பார்த்தான்.

வந்தியத் தேவன் சோடியை விட்டு விட்டு வேலின் முன்க்கு அடியில் அதைத் தாவிப் பிடித்துக் கொண்டு கீழே குதித்தான். குதித்த வேகத்தில் தரையில் மல்லாந்து விழுந்தான். தேவராளன் அந்த அதிர்ச்சியைச் சமாளித்துக் கொண்டு வேலைத் தூக்கினான்.

அந்தச் சமயத்தில் பின் னுமிருந்து ஓர் உருவம் ஓடி வந்து தன் கையிலிருந்த தடியினால் தேவராளன் தலையில் ஒங்கி ஒரு போடு போட்டது.

தேவராளன் வந்தியத் தேவன்மேல் பொத்தென்று விழுந்தான்.

நாய் தன் எஜமானனைத் தாக்கியவன் பேரில் பாய்ந்தது. ஆழ்வார்க்கடியான் அதற்கும் சித்தமாய் விரும்பாள். தன்னுடைய மேல் துணியை விரித்து நாயின் தலையிடு போட்டான். நாய் சில விநாடி நேரத்துக்குக் கண் தெரியாத குருடாகி விருந்தது. அச்சமயம் கருக்குப் போட்டுத் தயாராக வைத்திருந்த காட்டுக் கொடியை அதன் கழுத்தில் ஏறித்து வைஷ்ணவன் நாயை ஒரு மரத்தோடு சேர்த்துப் பலமாகக் கட்டினான்.

இதற்குள் வந்தியத்தேவன் தேவராளனைத் தன் மேலிருந்து தூக்கித் தள்ளி விட்டு எழுந்தான்.

தேவராளன் வைஷ்ணவனுடைய ஓரே அடியில் நினைவு இழந்து மூர்ச்சையாகிக் கிடந்தான். இருவரும் இன்னும் சில காட்டுக் கொடிகளைப் பிடுங்கி அவனுடைய கால்களையும் கைகளையும் கட்டிப் போட்டார்கள்.

பிறகு வந்தியத் தேவன் வேலையும் ஆழ்வார்க்கடியான் கைத்தடியையும் எடுத்துக் கொண்டு கிளம்பினார்கள்.

சம்புவரையர் மாணிகையின் வாசற்பக்கத்தைத் தவிர மற்ற மூன்று பக்கங்களிலும் நெடுத் தூரத்துக்குக் காடு மண்டிக் கிடந்தது. அதற்குள்ளே புகுந்து விட்டால் வெளியில் வருவது கஷ்டம். ஆகையால் வந்தியத்தேவனும் ஆழ்வார்க்கடியானும் மதின் கவர் ஓர் மாகவே விரைந்து சென்றார்கள்.

விரைந்து நடக்கும்போதே ஆழ்வார்க்கடியான், "நீ புத்திசாலி என்று நினைத்தேன். நான் நினைத்தது தவறு என்று இப்போது தெரிந்தது!" என்றான்.

"அவ்வாறப்பட்டுச் சுரங்க வழியில் புருத்ததைச் சொல்வீரா? அதன் மூலமாக எவ்வளவு பயங்கரமான மர்மம் கிடைக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்குத் தெரிந்துகொள்வோம்" என்று வந்தியத்தேவன்.

"அது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். 'வைஷ்ணவன்' உண்டா? அப்படிப்பட்ட ஒருவரைச் சொல்வீரா? என்று தேவராஜன் கேட்டதும், 'ஆகட்டும்' என்று சொல்லித் தொலைப்பதற்கு என்ன? வினா ஏன் அடையத்துக்கு உணராக வேண்டும்?" என்றான் வைஷ்ணவன்.

"எவ்வாறு உணராகத் தோன்றலாம்?" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"வாராணசியைச் சுற்றிவந்தால் சொல்வீரா? இத்தகைய தவறு செய்யும்படி நான் உனக்கு ஒருதாளும் சொல்ல தாக நினைக்கவில்லை."

"உம்மைச் சொல்லவில்லை, ஸ்வா! பொன்னியின் செல்வனார் சொல்லுகிறேன். அவரைப் பார்த்துப் பழைய பிறகு, போய் சொல்லுவதற்கு உன்னை இடம் கொடுக்கவில்லை..."

"உயிர் தப்புவதற்காகக் கூடவா? அவ்வளவு சத்திபுரந்தராகிவிட்டானா?"

"அதுமட்டுமல்ல. நீ எப்போதாவது சத்தியம் நிறைந்திருக்கிறீர் என்று எனக்குத் தெரியும். நான் உம்மைப் பிடித்துக் கொடுக்கிறேன் என்று தேவராஜனிடம் சொல்லுவதை நீர் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது அதை உம்மை என்று நம்பிவிட்டார்! இந்த ஆபத்துச் சமயத்தில் எனக்கு உதவி செய்ய வந்திருப்பீரா?"

"அப்போ! உன் அறிவுக் கர்மை அபாரம்: சந்தேகமில்லை, உம்மையிடம், தேவராஜன் கேட்ட கேள்விக்கு நீ என்ன பதில் சொல்லப் போகிறாய் என்று கேட்க நான் மிகுந்த ஆவனாய்ந்தான் இருந்தேன்!"

"பார்த்தீரா? நீ ஒரு சந்தேகப் பிராணி என்று நான் கருதிவது சரியாய்ப் போயிற்று. அதைத் தவிர, எப்போதப்பட்ட நன்மை வருவதாயிருந்தாலும் வாய் வார்த்தைக்குக்கூடச் சிடுகைத் திரோடமாக எதுவும் நான் சொல்லும் வழக்கமில்லை. ஆனால் நீர் 'அய்யனார்' கோயிலில் காத்திருக்கிறேன்' என்று சொல்லி விட்டு இங்கு வந்தது எப்படி? சுரங்கவழியில் நான் திரும்பி வந்திருந்தால் உம்மைக் காணாமல் திண்டாடி விடுப்பீனா?" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"சுரங்க வழியில் நீ திரும்பி வந்திருந்தால் உயிரோடு வந்திருப்பது சந்தேகத்தான். நீ சுரங்க வழியில் புருத்து விற்று நேரத்துக்கெல்லாம் அதிகாரர்கள் அதிகப் புருத்தார்கள். நீ புத்திசாலியானவனால் நிச்சயம் வேறு வழியாகத்தான் வரு

வாய், அநேகமாக இங்கே உவர் ஏறிக் குதித்து வரக்கூடும் என்று எண்ணினேன்."

"அவ்வாறு எண்ணிக்கொண்டா இவ்விடத்துக்கு வந்தீர்?"

"அது மட்டுமல்ல. சுரங்கப் பாதையில் புருத்த அதிகாரர்கள் தேவராஜன் மட்டுமே வெளியில் காவலுக்கு வைத்து விட்டுச் சென்றார்கள். அவர்கள் திரும்பி வரும்போது அப்போது கோயிலில் யாரும் இல்லாமலிருக்க வேண்டாமா? அதற்காக ஏதோ சமீகனாகு சொல்லி விட்டுப் புருத்தார்கள் போலிருக்கிறது. ஆனால் அது எனக்குத் தெரியாது. எவ்வாறும் சுரங்கத்துக்குள் புருத்து விட்டார்கள் என்று நினைத்தேன். நீ உன்னே போய் அடிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாயே என்று வேறு கவலைப் பிடுக்த்து. சுரங்கப் பாதையை வெளியிலிருந்து திறப்பதற்கு என்ன உபாயம் என்று தெரிந்து கொள்ளவும் திரும்பினேன். ஆகையால் பஸ்பீடத்தில் அருகில் சென்று அதைத் திறப்ப முயன்று கொண்டிருந்தேன். காலடிச் செல்லக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டது திரும்பிப் பார்த்தேன். தேவராஜன் கையில் வேலுடன் வந்துகொண்டிருந்தான். என்னைக் கண்ட இடத்தில் கொன்றுவிட்டு அதிகாரக் கூட்டத்தார் வேலு தாளைக்கு முன்பே தீர்மானித்திருந்தார்கள். அது எனக்குத் தெரியும். என் கையிலே ஆயுதம் இல்லை. ஆகையால் ஒட்டம் பிடிப்பதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. தேவராஜனுப் தொடர்ந்து ஒடி வந்து கொண்டிருந்தான். அபரித்தகாடாக இருந்தபடியால் அவனால் என்னைப் பிடிக்க முடியவில்லை. வேலை எதிலும் முடியவில்லை. கொஞ்ச நேரத்துக்குப் பிறகு என்னை அங்கே தொடர்ந்து வரவில்லை என்று நோன்றிவது. வேட்டையைக் கைவிட்டு விட்டான் என்று எண்ணிக் காட்டி விருத்து இனி இராஜ பாட்டைக்குப் போய்விடலாம் என்று உத்தேசித்தேன். சற்றுத் தூரத்தில் ஒரு குடிசை தெரிந்தது. அதில் ஒரு சிறிய விளக்கு 'மினுக்கு மினுக்கு' என்று பிரகாசித்தது கொண்டிருந்தது. அந்தக் குடிசையில் இராஜ பாட்டைக்கு வழி கேட்கலாம் என்று நினைத்து அதை அணுகினேன். சற்றுத் தூரத்திலிருந்து உற்றுப் பார்த்தேன். நல்ல வேளையாய்ப் போயிற்று. குடிசை வாசலில் தேவராஜன் நின்று கொண்டிருந்தான். ஒரு பெண் பிள்ளையும் ஒரு தாயும் அவன் அருகில் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். தேவராஜன் பெண் பிள்ளையிடம் ஏதோ சொல்லிவிட்டு நாயை அழைத்துக் கொண்டு மறுபடியும் புறப்பட்டான். நான் நான் நின்று நினைவேன்

நோக்கிக் குறைத்தது. ஆகவே அபாயம் இன்னும் அதிகமாயிற்று. ராஜாபாட்டைக்குப் போகும் உத்தேசத்தைக் கையிட்டுக் காட்டு வறியிலேயே புருத்து ஓடி வந்தேன். நாய் அடிக்கடி குறைத்துக் கொண்டு வந்தபடியால் அவர்கள் எங்கே வருகிறார்கள் என்பதை நான் கவனிக்க முடிந்தது. ஓடி வந்து கொண்டிருக்கும் போதே மூன்றையும் வேலை செய்து கொண்டிருந்தது. இரவு முழுவதும் காட்டில் சுற்றிக் கொண்டிருப்பது அசாதாரணம். எப்படியும் அவர்கள் வந்து பிடித்து விடுவார்கள். கையில் வேலுடன் கூடிய தேவராணியையும் வாயில் பல்லுடன் கூடிய வேட்டை நாயையும் ஏககாலத்தில் சமாளிப்பது கலகம் அல்ல. அச்சமயத்தில் இப்பெரிய மானிக்கையின் மதின் கவர் தெரிந்தது. மதிலில் ஏறி உள்ளே குதித்து விட்டால் எப்படியாவது சமாளித்துக் கொள்ள வாய் என்று எண்ணினேன். அப்படியே ஏறியிட்டேன். அச்சமயம் நீ அரண்மனை மேன்மாடத்தில் ஓடி வந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். நீ மதின் ஏறி வெளியே குதிப்பதற்குத்தான் ஓடி வருகிறாய் என்று தெரிந்து கொண்டு மறுபடியும் கீழே குதித்தேன். நாய் இரண்டு பேருமாகச் சேர்ந்து தேவராணியையும் அவனுடைய நாயையும் சமாளித்துவிடலாம் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. இதற்குள் நாய் குறைக்கும் சத்தம் கேட்கவே பக்கத்திலிருந்த மரத்தின் மேலே ஏறிக் கொண்டேன். நாயும் தேவராணியும் நான் ஏறியிருந்த மரத்தை அணுதித்தான் வந்தார்கள். அதற்குள் நீ மதின்கவரிலிருந்து இறங்கிவந்து தேவராணியின் கண்ணிலிடப்பட்டு போனாய். நாயையும் அழைத்துக் கொண்டு நீ இருக்குமிடத்தை தேருங்கினான். பிறகு நடத்ததென்காம் உனக்குத் தெரியும்...."

"வயக்காவே! விதியின் வலிமை உலப் பற்றி உமது அபிப்பிராயம் என்ன?" என்று வந்திவந்த தேவன் கேட்டான்.

"இது என்ன கேள்வி! நிமரென்று விதியின் பேரில் என்னுடைய எண்ணம் போனது ஏன்?"

"ஒவ்வொருவனும் பிறக்கும்போதே 'இன்னுக்கு இன்னபடி' என்று பிரம்மதேவன் தனியே எழுதிவிடுவதாகச் சொல்கிறார்களே! அதை நீ நம்புகிறாய், இவ்வாறு?"

"இவ்வாறு எனக்கு விதியில் தம்பிக்கை இல்லை. விதியை முழுதும் தம்பிவதாயிருந்தால், பரந்தாமனிடம் பத்தி செய்து உய்யவாய் என்பதற்குப் பொருள் இல்லாமற் போய்விடும்

அவர் வலி அவர்கள் தமது மடியில் வைத்துக் கொண்டு விடுத்த துரே பேரக் குழந்தை கொண்டு...
"கொண்டி கண்டி" எந்தோர் அழைப்பு;
"கொண்டி" என்றால்!

அது நீ, இந்த தாத்தா - பெற்றி வந்தது இவ்வே இப்போது வெளிப்படுத்த நோக்கம்...
(இவ் பக்கம் பார்க்க)

அல் ல வர்? ஆழ்வார்கள் என்ன சொல்லி யிருக்கிறார்களென்றால்...."

"ஆழ்வார்கள் எதைப்போது சொல்லி யிருக்கட்டும். எனக்கு விதியில் பூரண தம்பிக்கை உண்டாகியிருக்கிறது. விதி வின்படிதான் எல்லாம் நடக்கும் என்று கருதுகிறேன். இவ்வாற்த் போனால் இன்றைக்கு தான் தப்பித்துக் கொண்டு வந்திருக்க முடியாது...."

"அப்போ! விதியினால் நீ தப்பித்து வரவில்லை. மதியின் உதவியினால் தப்பித்து வந்தாய்....."

"இவ்வளவு இல்லை; என் மதி என்னை ஆழச் தெரியாத அபாயத்தில் கொண்டு போய்ச் சேர்ந்தது. விதி என்னை அதி யிருந்து கரையெற்றியது!"

இப்படி அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போதே காட்டைக் கடந்து வந்து விட்டார்கள். கடம்பூர் அரண்மனையின் மூன் வாசல் அங்கிருந்து தெரிந்தது. அங்கு ஒரே அச்சமோவ கம்போலமாக இருந்ததும் தெரிந்தது. பழுவேட்டைர யரின் யாண, குதிரை, பரிவாரங்கள் வெளியிருந்து வரச்செய்தேருக்கி வந்து

கொண்டிருந்தன. அமோகமாக அலங்
கரிக்கப்பட்டிருந்த அரண்மனை வாசலில்
சம்பவரையரும் அவருடைய பரிவாரங்
களும் வரவேற்பதற்குக் காத்திருந்
தார்கள். நூற்றுக்கணக்கான தீவரத்
திகள் இரண்டைப் பகலாக்கிக் கொண்ட
யிருந்தன. பேரினசுகள், முரசுகள்,
சொம்புகள், தாணர்கள், தப்பட்டைகள்
ஒன்று சேர்ந்து முழங்கின.

ஆழ்வார்க்கடியான் வந்தியத்தேவ
னுடைய கையைப் பிடித்து இழுத்து.
"வா! போகலாம், யாராவது தம்
மைப் பார்த்துவிடப் போகிறார்கள!"
என்றான்.

"இந்தப் பக்கம் ஒருவரும் பார்க்க
மாட்டார்கள். பார்த்தாலும் என்னு
டைய விதி என்னைக் காப்பாற்றும்."

"அப்படியாவது எதற்காக இங்கே
நிற்க வேண்டும்?"

"பெரிய பழுவேட்டையார் யானை
மீது வந்து இறங்கும் காட்சியைப்
பார்க்க வேண்டாமா?"

"அது மட்டும்தானா?"

"பழுவூர் ராணி நந்திவி அவருடன்
யானை மீதில் வந்து இறங்குகிறாள், அல்
வது குருபலங்களில் வருமிருளா என்று
பார்த்தாலும் விரும்புகிறேன்...."

"தம்பி! விதி எப்போதும் உனக்கு
அனுகூலமாக இருக்கும் என்று என்
னாக! ஒரு மாய மோகினியின் உரு
வத்தில் வந்து உன்னைக் குடை கவிழ்த்
தாலும் கவிழ்த்து விடும்...."

"அப்படி வெல்லாம் மயங்கி விடுகிற
வன் நான் அல்ல, வைஷ்ணவனே!
அதற்கு வேறு-ஆட்கள் இருக்கிறார்கள்!"

கம்பீரமான யானை வந்து அரண்மனை
வாசலில் நின்றது. அதன்மேலிருந்து
பெரிய பழுவேட்டையார் இறங்கினார்.
அவரைத் தொடர்ந்து பழுவூர் இளைய
ராணியும் இறங்கினாள்.

"ஓ! இந்தக் தடவை இளையராணி
முடு பல்லக்கில் வரவில்லை. பகிரங்க
மாகவே அழைத்து வந்திருக்கிறார்!"
என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"அதைத் தெரிந்து கொள்ளத்தான்
விரும்பினேன். இனி போகலாம்!"
என்று வந்தியத்தேவன் பின்னால்
சென்றான்.

ஆனால் இப்போது ஆழ்வார்க்கடி
யான் பின் செல்வதற்கு அவ்வளவு
அவசரப்படவில்லை. மேலும் அந்த
இடத்திலேயே நின்று கொண்டிருந்
தான். பழுவூர் இளைய ராணி நந்திவி
வைக் கண் கொட்டாமல் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான்.

தற்செயலாகவோ அல்லது அவனது
மனோசக்தியினால் இழுபட்டுத்தானோ

என்னவோ நந்திவி அந்தப் பக்கம் திரும்
பிப் பார்த்தான்.

ஆழ்வார்க்கடியானுடைய முகம்
இருண்ட மரங்களின் மத்தியிலிருந்து,
எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததைக்
கூர்ந்து கவனித்தான்.

அவன் முகத்தில் உடனே பீதியின்
சாயல் பரவிற்று.

இளைய ராணியின் முக மாறுதலைப்
பெரிய பழுவேட்டையார் கவனித்
தார். அவன் பார்த்த திசையை அவ
ரும் ஒரு தடவை கூர்ந்து நோக்கினார்.

இரண்டு உருவங்கள் நெருங்கி வளர்ந்
திருந்த மரங்களின் இருண்ட நிழலில்
மறைந்து கொண்டிருந்தன.

உடனே சம்பவரையரின் காதோடு
ஏதோ சொன்னார்.

சம்பவரையர் தம்முடைய வீரர்களில்
இருவருக்கு ஏதோ கட்டளை விட்டார்.

பழுவேட்டையாரும் இளையராணி
யும் அமோகமான வாத்திய கோஷங்
களாக்கினடையில் அரண்மனை வாசல் வழி
மாக உள்ளே பிரவேசித்தார்கள்.

அதே சமயத்தில் இரண்டு குதிரை
வீரர்கள் அரண்மனை மதிமீதே சுற்றி
யிருந்த காட்டுக்குள் பிரவேசித்தார்கள்.
குதிரைகளைக் காட்டுக்குள் அவர்கள்
கஷ்டத்துடன் செலுத்திக் கொண்டு
போனார்கள்.

வெகுதூரம் சென்றும் யாரும் இரூப்
பதாகக் தெரியவில்லை. இட்டத்தட்ட
காட்டைக் கடந்து அப்புறத்தில் சம
வெவிராக இருந்த திறந்த மைதானத்
தண்டை வந்து விட்டார்கள்.

"அண்ணே! காட்டில் ஒருவரும்
இல்லை. கிழவரின் மணப்பிராந்திதான்!"
என்றான் அவர்களில் ஒருவன்.

அச்சமயம் நாய் ஒன்று அவர்களுக்குக்
கெதிரே ஊடோட்டிக்கு கொண்டு வந்தது.

"தம்பி! நாய் எப்போது? ஊடோ
யிடும் தெரியுமா?" என்று மற்றவன்
கேட்டான்.

"யாராவது செத்துப் போனால் ஊடோ
யிடும்!" என்றான் முதலில் பேசியவன்.

"பேய் பிசாக வேதாளம் முதலிய
வைகளைக் கண்டாலும் ஊடோயிடும்!"
என்றான் இன்னொருவன்.

"உன்னைப் பார்த்துத்தான் பிசாக
என்று நினைத்துக் கொண்டு விட்டதோ
என்னமோ?"

"இல்லை, தம்பி! உன்னை வேதாளம்
என்று எண்ணிக் கொண்டு விட்டது!"

இந்தச் சமயத்தில் அவர்களுடைய
தலைக்கு மேலே பயங்கரமான பேய்ச்
சிரிப்பைக் கேட்டு இருவரும் திடுக்கிட்டு
அண்ணாந்து பார்த்தார்கள்.

இரண்டு பேர்களின் தலைக்கு மேலே ஏழும் இரண்டு மரக் கிள்களின் இரண்டு வேதாளங்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தன !

இரண்டு வேதாளங்களும் அந்த இரண்டு வீரர்களின் கவனத்திலும்

பளிர் என்று அலறந்து, கழுத்தைப் பிடித்து நெட்டிக் கீழே தள்ளின ! பிறகு அந்தப் பொய்வாத வேதாளங்கள் குதிரைகளின் மீது ஏறிக் கொண்டு காட்டைக் கடந்து நிறத்த மைதாவத்தில் விளரந்து சென்றன !

பதினொராம் அத்தியாயம்

தோழனா? துரோகியா?

மிணிமுத்தா நதி வெள்ளாற்றில் கலக்கும் வாய்ப்பு வாய்ந்த இடத்தைத் தாண்டி ஆதித்த கரிகாலனும் அவனுடைய தோழர்களும் பரிவாரங்களும் வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

முதல் நாள் இரவு திருமுதுருவத்தில் இளவரசருக்கு நடந்த உபசாரம் கூடப் பற்றியும், அந்த கேட்கிறதில் நடந்து கொண்டிருந்த ஆலயத் திருப் பணிப்பாடு பற்றியும் அவர்கள் பேசிக் கொண்டு வந்தார்கள்.

"திருமுதுருவத்தில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் செய்த காரியம் என்னு ரொம்பப் பிடித்திருக்கிறது!" என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

"எந்தப் பற்றிச் சொல்லுகிறாய்?" என்று ஆதித்த கரிகாலன் கேட்டான்.

"மழவியைப் பாடலாட்டென் என்று சொல்லுகிறதான்."

"அது என்ன? எங்குத் தெரியாதே விவரமாகச் சொல்!" என்றான் ஆதித்த கரிகாலன்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கேட்கிற யாத்திரை செய்து கொண்டு வந்த பொழுது திருமுதுருவம் என்னும் விழுத்தாசலத்துக்கு வந்தார். வழக்கம் போல் அந்த ஊர்ச் சிவாலயத்துக்குச் சென்றார். பட்டர்கள் நாயனாருக்குச் சுவாமி தரிசனம் பண்ணுகிறது. "எங்கள் ஊர் இறைவன் பேரினும் பதிகம் பாடி, அருள் வேண்டும்!" என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

"பார்ப்போம், இந்த ஆலயத்துள்ள கவாமிகின் பெயர் என்ன?" என்று சுந்தரர் கேட்டார்.

திருமுதுருவம் என்று பெயரைக் கொண்டு அந்தச் சிவாலயத்திலுள்ள கவாமிக்கு விருத்தகிரீசுவரர் என்று பெயர் சூட்டி விழுந்தார்கள். பட்டர்கள் அந்தப் பெயரைச் சொன்னார்கள்.

நாயனாரின் முகம் கருங்கிற்று. போஷம் போஷம் மிழவரையா பாட வேண்டும் என்று மனத்தில் எண்ணிக் கொண்டு. "போகட்டும்; அம்மன் பெயர் என்ன?" என்று வினவினார்.

"விருத்தகிரீசுவரி" என்றார்கள் கோவில் பட்டர்கள்.

"கவாமிக்குத்தான் மிழவர் என்று பட்டம் கட்டினீர்கள்; அம்மனையும் மிழவியாக்கி விட்டீர்களே? மிழவியையும் மிழவியையும் என்னால் பாட முடியாது போகும்!" என்று சொல்லி விட்டுச் சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் கோபமாகக் கோவிலை விட்டுக் கிளம்பி விட்டார்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரால் பதிகம் பாடப் பெறவில்லையாம் தங்கள் ஊர் ஆலயத்துக்கு மகிமை ஏற்படாது என்று பட்டர்கள் கருதினார்கள்.

ஆலயமால் ஆலயத்தில் இன்னொரு அம்மனைப் பிரதிஷ்டை செய்து, 'பாலாம்பினை' என்று பெயர் சூட்டி லுர்கள்.

மறுபடியும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இவ்விடம் இடத்துக்குப் போய் அவரிடம் மெற்பாடி விவரத்தைச் சொல்லித் திரும்பவும் திருமுதுருவம் ஆலயத்துக்கு விரும்பம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பெரிய மனம் செய்து மீண்டும் அந்த ஊருக்குச் சென்று பாலாம்பினை சமேத விருத்தகிரீசுவரர் மீது பதிகம் பாடித் துதித்தார்!

இந்தக் கதைையைக் கேட்டுவிட்டு ஆதித்த கரிகாலன் உடல் குதுங்கி குதுங்கி சிரித்தான்.

"பெரிய பழுவெட்டையாரிடம் வந்து கவிஞன் யாராவது ஒருவேளை சுந்தர மூர்த்தியைப் போல் சொல்லியிருப்பான். மிழவியையும் மிழவியையும் பாடலாட்டென் என்று கூறியிருப்பான். அதற்காகத்தான் அவர் நத்தினியை மணந்து கொண்டாரோ எவ்வமோ?" என்றான்.

இதைக் கேட்டுப் பார்த்திபேந்திரனும் சுந்தரமாதனும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்கள். அப்படி அவர்கள் சிரித்த சிரிப்பில் குதிரை மேலிருந்து கீழே விழுந்து விடுவார்கள் போலிருந்தது.

சிரித்து ஓய்ந்த பிறகு, பார்த்திபேந்திரன், "கடவுள் முதுமை என்பதான

கிடை: ஒரு சந்தர்ப்பமான வேண்டாம்
என்பதான் அது. வேண்டாம் என்றால்
பின் கடிதம் பின்புறமாக எழுதிவைக்க
விட்டு வயத்து எடுத்த முயற்சியைத் தான்
அவ்வளவு அரக்கக் காரியமாகிறது.
ம.ம் அனல்மேலும்: நேரத்திற்குள்

அச்சமயத்தில் அவர்களுக்கு எதிரே
சாலைமீது இருந்து குதிரைகள் புழுதி
வைக் கிளப்பிக் கொண்டு வெகு வேக
மாக வருவதை அவர்கள் பார்த்தார்கள்.
கண் மூடித் திறக்கும் நேரத்தில் அந்தக்
குதிரைகள் அவர்களை நெருங்கி வந்து
விட்டன. அவை வந்த வேகத்தைப்
பார்த்தால் இளவரசர் கோஷ்டி. எதிரில்
வருவதைக் கட்டக் கவனிப்பாய் தான்
மூப் போய்விடும் எனத் தோன்றியது.

அவ்வளவு அகம்பாவம் பிடித்த
வர்கள் யார் என்று பார்ப்பதற்காகக்
கத்தமாதலும் பார்த்திடுபெற்றாலும்
கைகளை நீட்டிச் சாலைமீது குறுக்கே
வழிமறிக்க ஆவத்தமாதார்கள்.

ஆனால் வந்த குதிரைகள் அவர்களுக்குச்
சிறிது தூரத்தில் தடால் என்று
பிடித்து இழுத்து நிறுத்தப்பட்டன.

வந்தியத்தேவனும் ஆழ்வார்க்கடியா
ளும் குதிரைகள் மீறிருந்து கீழே குதித்
தார்கள்.

வந்தியத்தேவனைக் கண்டதும் இள
வரசன் ஆதித்த கரிகாலனுக்குக் குதிரை
கண் தாக்கவிட்டான். அவனும் குதிரை
மீறிருந்து கீழே குதித்து முன்னேறிச்
சென்று வந்தியத்தேவனைக் கட்டித்
தழுவிக்கொண்டான்.

"தம்பி! உனக்கு வயது நூறு. இப்
போதுதான் உன் பெயரைச் சொல்லி
ஒரு கண நேரம் கூட ஆகவில்லை"
என்றான் கரிகாலன்.

கத்தமாதலும் பார்த்திடுபெற்றாலும்
இத்தக் கட்டிலையைப் பார்த்து அடைந்த
அருமை அவர்கள் முகத்தில் தெரிந்தது.
அவர்கள் சற்று முன்னால் குதிரையைச்
செலுத்திக் கொண்டுபோய் தின்றுர்கள்.

சிறிது தூரத்தில் இன்னும் சில குதி
ரைகள் வருவதை அவர்கள் கண்
டார்கள். சில நிமிஷங்களுக்கெல்லாம்
அந்தக் குதிரைகளும் வந்து நின்றன.
அந்தக் குதிரைகளின்மீது வந்தவர்கள்
கம்பூர் ஆட்கள் என்பதைக் கத்த
மாதன் கவனித்தான். அவர்களிடம்
தெருவிலிச் சென்று விவரம் கேட்டான்.

பின்னர், இளவரசன் ஆதித்த கரி
காலனிடம் வந்தான். "கோமகனே!
இந்த வந்தியத் தேவன் தங்களுக்கு நன்
பன்; எனக்கும் கிடுகிடுகிடுகிடுகிடுகிடுகிடு
தான். ஆனால் இவன் மீது நான் குற்றம்
கமத்தவேண்டியதா யிருக்கிறது. இவன்
கிடுகிடுகிடு துரோகி! இவன் என்னை முது
கில் குத்திப் படுகாயப் படுத்தினான்!
ஆகையால் இவன் விஷயத்தில் தாங்கள்
தூக்கிரைதயாக இருக்க வேண்டும்
என்று எச்சரிப்பது என் கடமையாகி
றது!" என்றான் கத்தமாதன்.

(தொடரும்)

ஒன்றை எதற்காக ஏற்படுத்தி யிருக்
கிறாரோ தெரியவில்லை. அவரவர்களும்
அவரவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட வயது
வரையில் ஒரே மாநிலி இருந்துவிட்டுச்
சாவது என்று ஏற்படுத்தி யிருக்கக்
கூடாதோ?" என்றான்.

"கடவுள் என்ன ஏற்படுத்தினான்
என்ன? முதலாம் அடைவதும் அடை
வாததும் தம்முடைய கைமேலேதானே
இருக்கிறது?" என்றான் கரிகாலன்.

"அது எப்படி முடியும்?" என்று
கத்தமாதன் கேட்டான்.

"அபிமானமெல்லாம் அரவாணமும்
மெய்வர்கள் என்று நாம் எண்ணுவ
துண்டா?"

மற்ற இருவரும் ஒன்றும் கூடமன்
மெனமார் யிருந்தார்கள்.

"தஞ்சாவூர் அரண்மனைச் சத்திர
மண்டபத்தில் என்னுடைய முதலாத
யர்களின் சித்திரங்கள் எல்லாம் எழுதி
யிருக்கின்றன. விஜயநகர சோழர்,
ஆதித்த சோழர், பராத்தக சக்கர
யார்த்த எல்லாரும் மூதைய பிரயாத்தவ
ராகக் காட்சி யளிக்கிறார்கள். ஆனால்
என் பெரிய பாட்டனார் இராஜாதித்
தர் எப்படி இருக்கிறார்? நவ யெளவன வீர
புருஷராக விளங்குகிறார்! இராஜாதித்
தர் இனம் வயதில் இறந்து போனார்;
அதனால் என்னைக்கும் அவர் யெளவனம்
நீங்காத பாண்டியசாவி ஆனார்! தம்மில்
யாருக்கு அத்தகைய பரக்கியம் விட்டு
கிறதோ தெரியவில்லை!"

மற்ற இருவருக்கும் இந்தப் பேச்சு
அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை. அவர்கள்
மெனமாரவே இருந்தார்கள்.

"ஏன் திடீரென்று மெனமாரவிட
லர்கள்? எழு என்னால் உங்களுக்கு
ஏன் இவ்வளவு பயம்? இந்த உடம்பு
போனால் இன்னொரு புத்தம் புதிய
உடம்பு கிடைக்கிறது. எதற்காக மர
ணத்துக்கு அஞ்ச வேண்டும்? என்னு
டைய நண்பன் வந்தியத் தேவன்
இங்கே இருந்தால் என்னை ஆமோதிப்
பான். அவனைப் போன்ற உற்சாக புரு
ஷனைக் காண்பது அரிது. யமலோகத்
தின் வாசலில் கொண்டு போய் விட்
டாலும் அவன் குதாசலமாகச் சீர்ப்
பான்!" என்றான் இளவரசன் கரிகாலன்.

மேம்படுத்திய பக்குவம்

டி.எஸ்.ஆர்

வேஜிடபிள் ஊறுகாய் !

அதனை சுவைத்தால்

ஆயிரமாயிரம் ருசியினை

அறிந்திடுவீர் !

மற்றும் எலுமிச்சை, மாங்காய், வடுமாங்காய்,

வெங்காயம், ஊறுகாய்கள் &

கோகுல் கறி பஸ்டர்

டி. எஸ். ஆர். & கோ., கும்பகோணம் & மதராஸ்-16,

ராமாயணம்

ராஜாஜ்

“ராமனே! தசரத சக்கரவர்த்தி
வின் புத்திரஸூராய். உத்தம குலத்தில்
பிறந்த நீ. பெரும் புகழும் அடைந்த நீ.
ஏன் இப்படிச் செய்தாய்? உன் நற்
குணங்களும் ஒழுக்கமும் உலகம் அறிந்த
விஷயம். இப்படி வீரக்க நான்
வேறொருவனிடம் யுத்தம் செய்து
கொண்டு அதில் மனம் முற்றிலும்
செலுத்தி வந்த சமயத்தில் என் கண்
களுக்குத் தென்படாமல் மறைந்து
நின்று என் மேல் பாணம் விட்டு
என்னைக் கொன்றாய். உன்னைப் பற்றி
குணங்கள் சொல்லும் புகழ்மொழி
களுக்கு இது முற்றிலும் விரோதமா
விருக்கிறதே! எல்லாப் பிராணிகளிட
மும் கருணை கொண்டவன். தோஷ
எல்லாங்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல்
புலுக்கலையும் உள்ளத்தையும் அடக்கி
வாள்பவன். அறவழியில் நிற்பவன்.
பொறுமை, சாத்தி, தருமம், சத்திய
பராக் கிரமம் முதலிட உத்தம குணங்
களையெல்லாம் பெற்றவன் என்று நீர் ததி
பெற்றாயே! இப்போது அவலயெல்
லாம் என்னவாயின்? என்னைக் கொன்று
நீ என்ன லாபம் பெறுவாய்? யோசிக்
காமல் இந்த அதரும காரியம் செய்
தாய். என் மனைவி உன்னைப் பற்றி
என்னை எச்சரித்தாள்? அவள் பேச்
சைத் தட்டியிட்டு வந்தேன். நீ வேஷ
தாரி என்றும், துஷமாரக்கன் என்றும்,
புல்லால் மூடப்பட்ட பாழும் இன்று
போன்ற பாவி என்றும் தெரியாமல்,
மனைவியின் பேச்சைக் கேளாமல், நான்
என் தம்பியுடன் யுத்தத்துக்கு வந்தேன்.
உனக்கு என்ன தீமை நான் செய்
தேன்? உன்னுடன் யுத்தம் செய்யவா
நான் வந்தேன்? அதருமத்தில் ஓற்றாடு,
என்னை மறைந்து நின்று கொள்ளாய்,
நல்ல அரச குலத்தில் பிறந்து பெரும்
பாவத்தைச் செய்தாய். நிரபராதியைக்
கொன்றாய். நீ அரச பதவிக்குத்
தகுந்தவனல்ல, மோசக்காரனான உன்
னைப் புத்தி மணக்க விரும்பமாட்
டான். நீ எப்படித் தசரதனுக்கு
மகனாகப் பிறந்தாய்? தருமத்தைவிட்டு
தீய்க்கின் நீசனாகக் கொல்லப்பட்டேன்.
என் கண்ணுக்கு முன் நின்று நீ யுத்தம்

செய்திருந்தாயேல் இன்றே நீ செத்
திருப்பாய். என்னை நீ வேண்டிக்கொண்
டிருந்தால் ஒரே நாளில் சீதைவை உன்
னிடம் அழைத்து வந்து விட்டிருப்
பேனே! கக்ரவணுக்காக என்னைக்
கொன்றாயே! ராவணனைக் கொன்று
ப்ரேதத்தைக் கழுத்தில் சுவிது போட்டுக்
கட்டி உன்னிடம் இழுத்துக் கொண்டு
வந்து விட்டிருப்பேனே! மைதிவிசைய
என்னிடம் மறைத்து வைத்திருந்தாலும்
கண்டுபிடித்து உன்னிடம் ஒப்புவித்திருப்
பேனே! பிறந்தவர்கள் இறப்பது நிதி,
ஆயினும் நீ மூறை தவறி என்னைக் கொன்
ருய். உன் குற்றம் பெருங்குற்றம்.”

இவ்வாறு தேவேந்திர குமாரனா
வரவி மரணவஸ்தையில் ராமனைக்
கண்டித்தான்.

வாலியின் இந்தக்
குற்றச் சாட்டுக் கு
ராமன் என்ன பதில்
சொல்ல முடியும்?
ஏதோ சொன்ன
தாக்கவும் அதைக்
கேட்டு வாலி சமா
தானப்பட்ட தாக்க
வும் வால்யி
ராமாயணத்தில்
சொல்லப்படுகி
றது. அதில் சாரம்
இல்லை என்று விட்டு
விட்டேன். பெரி
யோர்கள் மன்னிப்
பார்கள். ராமாவ
தாரத்தில் ஆண்ட
வனும் தேவியும்
சகிக்க வேண்டிய
துக்கங்களில் இந்
தத்தவதும் பழியும்
ஒன்று.

கக்ரவணு அவ்
பட்டு உடம்ப
பெல்லாம் ரண
காயங்கள். அதன்
மேல் ராம பாணத்
தினால் உண்டான
மரணவஸ்தை.
இவற்றை யெல்

காம் பொறுத்துக் கொண்டு கடைபி
யாக வானி ராமனுக்கு ஒரு வார்த்தை
சொன்னான்:

"ஏதாவதும் சரி, நான் இனி அனைத்து
பற்றிக் கொண்டும் சொல்வ வில்லை.
எனக்கு மிகப் பிரியமான குமாரன்
அங்கதன் மிகவும் துக்கப்படுவான்.
கக்ரீவனும் நீயும் அவனைச் சரியாகப்
பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அவனை
உன் வசம் ஒப்புவித்தேன். அவனைக்
காப்பாற்றுவது உன் கடமையாகப்
பாவிக்க வேண்டும். நுகம் வற்றிப்
போன ருளத்திலுள்ள தாமரைக்கொடி
போல் துக்கப்படுவான். நான் கக்ரீவ
னுக்குச் செய்த கொடுமை தாரையின்
தூண்டுதலால் என்று அவன் என்னும
விரகக் வேண்டும். அங்கதனை அவன்
கொளவமாகவும் அன்புடனும் நடத்த
வேண்டும். இதை நீ செய்தால்
போதும். நான் வேறொன்றும் விரும்ப
வில்லை. வீரர்களுக்குரிய உலகம் எனக்
குக் காத்திருக்கிறது" என்று சொல்லி
விட்டு நினைவு இழந்தான்.

இன்று நிச்சயம். வானியை ராமன்
எதிர்த்து நெய்திக்குக் முடியாது.
ராமனைத் தேவர்கள் எதிர்த்து முடியா
திருந்தது போலவே இதுவும் வரத்திருந்
தெப்பட்ட நிலைமை. மறைந்து நின்று
நான் ராமன் வானியைக் கொல் முடி
யும். ஆயினும் ஏன் வானியைக் கொல்வ
வேண்டும் என்பது கேள்வி நிற்றிறது.

கடந்தனுடைய சாப விபரணை
வாவதில் அவன், "நீ கக்ரீவனுடைய
நட்பைச் சம்பாதித்துச் சீதைையை அடை
வாய்" என்று சொன்னபடி. ராமன்
கக்ரீவனைத் தேடிச் சென்றான். அவனை
அடைந்து அக்வினி சாட்சியாக நட்புப்
பிரதிக்கனையையும் செய்துவிட்டான்.

மன்னிக்கத் தகாத அபராதம் ஏதும்
கக்ரீவன் வானிக்குச் செய்யவில்லை. அப்
படியிருக்க, வானி தான் பெற்றிருந்த
பலத்தைக் கொண்டு தம்பியைப்
பட்டா த பாடு படுத்திக் கொடுமை
செய்து வந்தான். இதைச் சொல்லி
முறைவிட்ட கக்ரீவனுக்கு "உன் பனை
வளை முழித்து மனைவியையும் ராஜ்யத்
தையும் நீ மறுபடியும் அடையச் செய்
வேன். இது உத்தியம்" என்று உறுதி
வான பிரதிக்கனா செய்து விட்டான்.
இதன் மேல் வேறு வழியில்லை.
வானியை மறைத்து நின்று கொல்வது
அவசியமாக ஏற்பட்டு விட்டது. காதல்
மனைவியைத் திருப்பிச் செய்ய மாய
மாணத் தேடிப் போனதின் பயனாக
ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கிணங்கும், துக்க
மும், தரும் சங்கடங்களும் ராமனைத்
தொடர்ந்து வந்தன. இவ்வளவே என்
சிற்றறிவுக்குக் காணப்படுவது.

59. தாரையின் துயரம்

விசிலேந்திய ஒருவரும் வானி
கொண்டு விழுத்தப்பட்டான் என்பது
சமோசாரம் கிழிந்ததையே உள்ள
வானரர்களுக்குத் தெரிந்ததும் அவர்கள்
இங்குமங்கும் பயந்து ஒடினதைப்
பார்த்தான் தாரை.

"யுத்தம் என்னால் எப்போதும் அர
சன் வானிக்கு முன்னதாக இதுவரையில்
புறப்பட்டுப் போய் வந்தீர்களே! ஏன்
இப்போது இப்படிப் பயந்து ஒடுகி
றீர்கள்? உங்களுக்கு ஒன்றும் ஆபத்து
இல்லை. கக்ரீவனை அரசாளுக்குவதற்கான
வானியைக் கொள்ளுள் ராமன். அவ்
ளவே. நீங்கள் அநாவசியமாகப் பயந்து
ஒடாதீர்கள்! உங்களுக்கு ஒரு ஆபத்தும்
இல்லை" என்று அரசாக்குரிய முறையில்
தன் துக்கத்தைத் தன்னிவிட்டு வானர
ர்களுக்குத் தெரியும் கட்டினான்.

பிறகு தன் புருஷன் இறந்து விடக்
கும் இடத்துக்கும் போகப் புறப்பட்
டான். வானரர்கள் தடுத்தார்கள்.

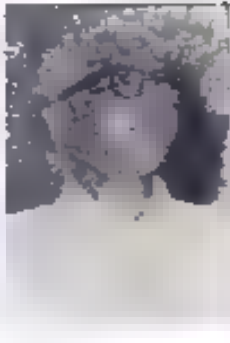
"அங்கதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம்
செய்யவோம். கோட்டையையும் பத்திரப்
படுத்துவோம். நம்முடைய பனைவன்
கக்ரீவனும் அவனுடைய துணைவர்
களும் வராமல் களரைக் காப்போம்!"
என்று தாரையைப் போக விடாமல்
தடுத்தப் பார்த்தார்கள்.

அங்கோ, "என் வீர புருஷன்
இறந்த பிறகு எனக்கு ஒன்றும் வேண்டி
யிருக்கவில்லை!" என்று சொல்லி நிர்ப்
பயமாக ராம வஞ்சகனாக இறந்த
இடத்துக்கு நேராகச் சென்றான்.

தாரையில் விழுந்து விடந்த தன் புருஷ
னைக் கண்டதும் துக்கத்தை அடக்கிக்
கொள்ள முடியவில்லை. கடறி அழுதான்.

"தாரா என் வீரனே! எத்தனை
சூரர்களை நீ விழுத்தினாய்! இப்போது
மாண்டு விட்கிறாயே! என்னை விட்டுப்
போய் விட்டாயே!" என்று கத்துப்
பட்டுக் கிடந்த வானியை ஆவிச்சுணம்
செய்து கொண்டு அழுதான்.

வானியின் குமாரன் அங்கதனும்
அங்கே வந்து சேர்ந்தான். இந்தக்
காட்சியைக் கண்டபின் கக்ரீவன் தன்
பொருட்டு இவ்வளவு துயரம் ஏற்பட்
டதே என்று துக்கப்பட ஆரம்பித்தான்.
இது வேஷமல்ல. இவ்வாறே உலகத்
தில் துவேஷமும் பழி தீர்க்கும் காரியம்
களும் ஆனாகளும் முடிவில் ஒரு நற்பய
னும் சந்தோஷமுமின்றித் துக்கத்தில்
முடிவின்றன. தெரிவ் கண்டு அதுபரித்த
பின்னரே துவேஷத்தின் அற்பத்தனம்
விளக்கமாகிறது. அறிவு அடைவிரும்.
அதுவரையில் மோகத்தில் முழி
உண்மையைக் காண்பதில்லை. (தொடருக)

கதர்நிரக் கட்சி மகாநாடு

மகாநாட்டிலுள்ள தொகுதி கதர்நிரக் கட்சி அரசு
மக்கள் மகாநாடு ஐக்கிய 1ம் தேதி தேர்தல் மையம்
வழித மகாநாட்டிலுள்ள பத்திரிகை நடத்தல். 1. மகா
நாட்டிலுள்ள திரு வி. எம். பூதமாரிசு கதர். 2. டாக்டர்
எச். வி. ஜனகமே. எம். எம். ஏ. மகாநாட்டு தேர்தல்
மையம் வெளியிட்டு வெளியு. 3. டாக்டர் எம்.
சுந்தரமங்கலம். எம். பி. தங்கமே கதர்நிரக்கினர்.
4. திரு சிதரா நாராயணசாமி வெளியு. 5. மகா
நாட்டிலுள்ள கதர்நிரக்கின் வெளியும்க்கில் ஒரு மத்தி.
6. வெளியும்க்கில் எம். சந்திரமங்கலம். நாராயண
சாமிநிரக் கட்சி கதர்நிரக்கின் திரு தேர்தலும்க்கில்.
7. மகாநாட்டிலுள்ள வெளியும்க்கில் கதர்நிரக்கின் திரு தேர்தலும்க்கில்.
எம். பி.ம்க்கில், தங்கமே வெளியும்க்கில்.

மகியாளம்

உலகப் புகழ் பெற்ற முக்கு!

வைக்கம் முகம்மது பஷீர்

இசுதாபுலாபாசி செய்யும் செய்தி. அறிவுடை மக்கள் இப்போது பெரிய சர்ச்சைக்குக் காரணமாக மாறும்படி அந்த மூக்கு.

அந்த மூக்கில் எண்ணாக் கவனமாக இப்போது எழுந்தப் போகிறோம்.

உலகம் பிரசித்தி பெற்ற அந்த மூக்கில் சரிந்த அது லுண்டா இருபத்து நான்கு வரது பூரித்தியான சமவந்திய் ஆரம்பமாகிறது. அதுவரைவில் அவரை வாரும் அறிந்தா ரில்லை. இந்த இருபத்திராம்கு வரதுக்கு ஏதாவது விசே ஷம் என்னோ என்னவோ? ஒன்று மட்டும் எண்ணம். சமத சரித்திரத்தின் எடுக்கலம் பரட்டில் பார்த்தால், அநேக மாகாண்களில் இருபத்து நான்காவது வரதுக்குச் சில விசேஷங்கள் காணலாம். சரித்திர மானவர்களிடம் இதை எடுத்துரைக்க அவசியமில்லை.

முகு கதாநாயகன் ஒரு சமையக்காரனாக இருந் தான். சோல்வத்தக்க அறிவு ஒன்றும் அவனுக்கு இடக்க யில்லை. எழுதவும் வாக்கவும் தெரியாது. சமயமயன்றபோ அவனுடைய உலகம். அதற்கு அப்பாற்பட்ட விஷயம் களைப் பற்றி ஒன்றும் கவலைப்படாதவன். எதற்காகக் கவலைப்பட வேண்டும்? நய்ஞ்சுச் சாப்பிடு வேண்டும்; கசமாது மூக்குப் பொடி போட வேண்டும்; உறங்க வேண் டும்; மீண்டும் எழுந்திருக்க வேண்டும்; வேலை செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு அவனுடைய இனக்கடன்.

குப் பார்த்தவரும் செங்கிசுதான். ஆனால், வாயும்... வாயும். "நீங்கள் எப்போது வந்தீர்கள்? ... ஏன் இவ்வளவு பவனிதான்?" என்று கேட்கவில்லை. ஒரு சிமிட்டியுப் பொடி வாய்க்கட்டை அந்த ஸ்டீட்டிப் பவனியைப் பட்டினி போடப்பட்ட ஸாட்சி மிகுமையானவன்? மனவலறுதலும் அவன் மனிதன். அவன் தன் வயதான தாயாரைக் கூப்பிட்டு ரகசியமாகச் சொன்னான்:

"இந்தச் சனியங்களை விட்டுச் செலி வேறிக் கதவடைபடுங்கள்!"

தாயார் சாமர்த்தியமான எப்போதையுமே வேனிவேற்றிக் கதவடைத்தான்.

அன்று முதல் அவர்களுக்கு நான் வாயும் பிறந்தது! அந்தம்மாளுக்கு வாயும் கொடுத்துச் செல் மனவலையுமே மூக்கைப் பார்த்து ஆரம்பித்தான்! இந்த ஸ்திரீ கைது ஆக்கு எதிராகச் சிவ நியாயவாதிகள் குரல் எழுப்பினர். ஆனால், அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அரசாங்கத்தில் உதாரணத்தைக் காட்டித் து எதிர்ப்பாளர்கள் பலரும் அரசாங்கத்தில் எதிரிகளான பல் உதிரிக் கட்டிகளைச் சேர்த்தார்கள்!

மூக்களுடைய வருவாய் நான்தோறும் பெறுகிறது. மிகைப்படுத்த வேண்டியதில்லை! எழுத்தறிவில்லாத அந்தச் சமையல்காரன் ஆறு வருடங்களில் வட்டைப் பிரபுவானான்!

அவன் மூன்று நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டான். "நீ நிதியுடன் ஸ்பெண்டிங்" என்ற டெக்ஸ்ட் அவர் படம் எவ்வளவு கோடி ரகசிகரணம் காண்பதது! ஆறு கணினிகள் மூக்களுடைய அருங்குணங்களைப் புதிர்ந்து போற்றி மகா காவியங்கள் இயற்றினர். ஒன்பது எழுத்தாளர்கள் மூக்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதிச் செவ்வாயும் புதன்கூடப் பெற்றனர்.

அவனுடைய இருப்பிடம் ஏழைகளின் அடைக்கலமாகியது. எவருக்கும் அங்கு எப்போதும் உணவுண்டு; ஒரு சிமிட்டி மூக்குப் பொடியும்கூட.

அந்தக் காலத்தில் அவனுக்கு இரண்டு காரியதரிசிகள் இருந்தார்கள். இரண்டு அழகிகள்; படித்தவர்கள்.

இருவரும் மூக்கைக் காதலிக்கிறார்கள். இருவரும் மூக்கின் மதிகிறார்கள்.

இரு அழகிகள் ஒரு மனிதனை ஏகாலைத்தில் காத்திருக்கும் போது சிவவதைத் தகராறுகள் ஏற்படாமல் அவ்வாறு? மூக்களுடைய வாழ்க்கையிலும் அவ்வாறே ஏற்பட்டன.

அந்த இரு யுக்திகளைப் போல் பொது மக்கள் வாயும் மூக்கின் விரும்புகிறார்கள். பொக்கிள் வரை நீண்டுவிட்டதும் அந்த மூக்கு யுக்தியின் கண்ணாடித் திசுற்றத்த.

உலகிய நடக்கும் மூக்கிய சம்பவங்களைப் பற்றி மூக்கன் கருத்து அறிவிப்பான். பத்திரிகைவாரன் அனதப் பிரசித்தப்படுத்துவான்.

"ஒரு மனிதரத்தின் 10,000 எம்ப்லேஷன் மிகுந்த மிகுந்தம் செவ்வப்பட்டுக்கிறது! அனதப் பற்றி மூக்கன் கிழக்கன்டவாறு அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்....!"

"இந்த மனிதனை பாட்டிப் புத்திரோல் புறாசிபிரோல் கவர்ப்பித்தார். அனதப் பற்றி மூக்கன் கிழக்கன்டவாறு அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்....!"

உலகத்திலேயே உயர்ந்த கிரகத்தில் செல் ஏதிகள் என்ன அறிந்த பொது மக்கள் பாட்டார்கள்;

"அதுபற்றி மூக்கன் என்ன சொன்னார்?"

மூக்கன் ஒன்றும் சொல்லவில்லைமேல் ஏன்... பூ! அந்தச் சம்பவம் மூக்கியம்கூட. இப்படி ஒவ்வொரு கடினாக விவாபாரம், மேல்மேலும், போட்டோகிராபி, ஆய்மா, புத்தக வெளியீடு, நாவல் எழுதுவது, காலக் குப் பின் வாழ்வு, பத்திரிகை நடத்துவது, வெட்டையாடுதல் - என்று எவ்வாறு விஷயம் களைப் பற்றியும் மூக்கன் கருத்துச் சொல்ல வேண்டும்!

இந்தச் சமயத்தில்தான் மூக்கைக் கைப் பற்றிப் பெரிய எதி வேலைகள் நடக்கின்றன. "கைப் பற்றுதல்" என்பது புதிய திட்டமொன்றுமல்ல. உலக சரித்திரத்தில் மூக்கிய பகுதிசெல்லவாம் கைப்பற்றுதலின் கைதேயே.

"கைப் பற்றுதல்" என்பதுதான் என்ன?

நீங்கள் தரிசு நிலத்தில் தென்னம்பலித் தருவிர்கள். தன்னார் பாய்க்கெறிர்கள். உரம் போடுகிறீர்கள். செலி கட்டுகிறீர்கள். எதிர்பார்த்த வருஷங்கள் முடிந்து தென்னம்பலிகள் வாய்க்கின்றன. குவியலாய்ந்த தேய்காய்கள் நன்றாகத் தொங்குகின்றன. அப்போது உங்கலிடமிருந்து அந்த இடத்தில் கைக் கைப்பற்று எவருக்கும் ஆகப் பிறக்கும்!

முதல் முதலாக மூக்கைக் கைப்பற்ற முயற்சி எடுத்தது அரசாங்கமே. அதோடு புதியதாக இருந்தது. "நாசிகப் பிரமுகம்" என்ற பட்டத்தோடு அரசாங்கம் மூக்களுக்கு ஒரு பதக்கத்தைதரும் கொடுத்தது. இருபதிலேயே அந்த வலரம் கட்டிய தகவல் பதக்கத்தை மூக்களுடைய கருத்தின் அணிவித்தார். பிறகு, கைக் குறுக்குவகுப்புகள் மூக்களுடைய மூக்கின் நுனிவாய் பிடித்து குறுதிப்பதி குறுக்கிலிரு. இதன் செயல்பாட்டம் நாட்டிலும் செலிமாக் கோட்டகங்களில் வெளியிடப்பட்டது.

இதற்குள் அரசியல் கட்சிகள் உலகாராக முகவற்றன. மூக்களுடைய புரட்சிக்குத் தொழிற் மூக்கன் தலைமை தாங்க வேண்டும்! தொழிற் மூக்கனு! எவருடைய தொழிற்? எதற்காகத் தொழிற்? உலகமே! பாவம் மூக்கன்!... மூக்கன் நம் கட்சியில் சேர வேண்டும்!

நம் கட்சி என்னும் எந்தக் கட்சியில்?

கட்சிகள் பல உண்டு. எவ்வாறென்றாலும் ஒரே சமயத்தில் மூக்கன் எப்படிச் சேர முடியும்?

மூக்கன் சொன்னான்:

"நான் எதற்காகக் கட்சியில் சேர வேண்டும்? என்னுள் அது முடியாது!"

இப்படி இருக்கும்பொழுது, காரியதரிசிகள் ஒருநாள் கூறினார்கள்: "ஏன்விடம் விருப்பம் இருந்தால் தொழிற் மூக்கன் என் கட்சியில் சேர வேண்டும்!"

மூக்கன் பேசவில்லை.

“நான் ஏதாவது கட்சியில் சேர வேண்டுமா?” ஸ்கைன் மற்றொரு காரியதரிசியிடம் கேட்டான். அவளுக்கு விஷயம் புரிந்து விட்டது. அவள் கூறினாள்: “எத்தனாக?”

இதற்குள் ஒரு கட்சிக்காரர்கள் கோஷம் போட்டு வந்தனர் :

“தம்முடைய கட்சி ஸ்கைனுடைய கட்சி ! ஸ்கைனுடைய கட்சி மக்களின் கட்சி !”

இதைக் கேட்டு இதர கட்சிக்காரர்களுக்குக் கோபம் பொங்கியது. அவர்கள் ஸ்கைனுடைய ஒரு காரியதரிசியின் மூலம் ஸ்கைனுக்கு எதிராக ஒரு திருக்கிரிம் அதிகவகைப் வேண்டப்பட்டனர் :

“ஸ்கைன் மக்களை ஏமாற்றி விட்டான் ! இவ்வளவு காலம் ஸ்கைன் மக்களை ஏமாற்றிக் கொண்டிருந்தான். இந்தக் கொடிய வஞ்சனை என் என்னையும் ஒரு பங்காளியாக்கினான். நான் மக்களிடம் உண்மை கூறுகிறேன்; ஸ்கைனுடைய மூக்கு ரப்பர் மூக்கே.”

ஆ ! இதைச் செவ்வி உண்மையாகவும் பத்திரிகைகளில் பெரிய அளவில் பிரசுரிக்கப் பட்டது. ஸ்கைனுடைய மூக்கு ரப்பர் மூக்கு !

இதைக் கேட்டால் மக்கள் விவப்பாடலாகவும் இருப்பீரா? எழுதி கொள்ளாமல் இருப்பீரா? உங்களின் எய்லாப் பகுதியை விருத்தும் தந்திரன். போல்கன், கடிதங்கள் ! ஸ்தூபிபதிக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை.

“மக்கள் ஏமாற்றிய ரப்பர் மூக்கன் ஒழிக ! ரப்பர் மூக்கனின் கட்சி ஒழிக ! புரட்சி ஒங்குக” என்ற கோஷங்களை ஸ்கைனுடைய எதிர்ப் கட்சிகள் எழுப்பின போது, அவன் கட்சிக்காரர்கள் மற்றொரு காரியதரிசியின் மூலம் வேறொரு அதிகவகைப் வேண்டப்பட்டனர்.

“அப்படிக்க மக்களை ! அவன் கூறிவது மூத்தும் பொய், அவனைத் தோழர் ஸ்கைன் காத்தேக்க வில்லை. அதனால் ஏற்பட்ட பொருளையே. தோழர் ஸ்கைனுடைய செல்வத்தையும் புகழையும் வகப்படுத்தவே அவன் மூலமுள்ளான். அவனுடைய தம்பிதனில் ஒருவன் எதிர்ப் கட்சியில் இருக்கிறான். அந்தத் திருட்டுக் கட்சியில் உண்மை கருவத்தனம் காண்பிக்க நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை உபயோகித்துக் கொள்கிறேன். நான் தோழர் ஸ்கைனுடைய அந்தரங்கக் காரியதரிசி, என்னை நேர்முகமாகத் தெரியும். தோழருடைய மூக்கு ரப்பரால். என்னுடைய இதயம் பொய் உண்மையானது. பிரதிபலன் எதிர்பாராமல் இந்த இக்கட்டான நிலையில் தோழர் ஸ்கைனுடைய பரிசுருவ அஸ்திவரத்து உறுது மக்கள் முன்சென்றக் கட்சி தீர்தாபாத ! தோழர் ஸ்கைன் ஐந்தாபாத ! தோழர் ஸ்கைனுடைய கட்சி மக்களின் முன்சென்றக் கட்சி ! புரட்சி ஒங்குக !”

என்ன செவ்வது ? மக்களுக்குமேலாய் ஒரே குழப்பம். இதனிடையில ஸ்கைனுடைய கட்சியில் எதிர்ப் கட்சிக்காரர்கள் அரசாங்கத்தையும் ஐதூபிதனையும் திட்டத் தொடக்கிறார்கள் !

“மதியில்லா அரசாங்கம் ! மக்களை வஞ்சித்த ரப்பர் மூக்குக் காரனுக்கு “நாசிகப் பிரமுகன்” என்று பட்டம் சூட்டியது. ஸ்கைன்

மோதிரக் கையால் குட்டு

அவ்வளவு மனமில் தம் கிட்டெட், திறமையுடைய புழல்பற்றிவாங்கன் என்னுடைய திட்டமுமாவது. நீதிர் ஆட்டமென்றும் பிரிப்புக் கண்டுகு ஒரு ஆணை. நீதிருத்தும் ஒரு சன் எதெது கண்டிப்பவர். நீதிர் 1910ம் தாரத்தானைக்கு எதிராக 333 ஏன்வன் துர நானில் ஆய எந்ததின் அவர் ஆட்டத்தெனில் நான் நாட்கள் விடுதலையாபித்து. என்னைத்தெனில் வேண்டுகுத் செவ்வும்புகையித்து. ஆட்டத் திறமை இருக்கிற அளவு அவர் உடல் தத்துவத்தெனில்லை. நீதிருத்து மாயா என்னுட்க என்னும் பெருமதிப்பு. பெருட் தம்பர் தருகர். “நீதிர், இன்று செவ்வ நன்றும் ஆயுதம், உன் மாயா என்னுட்கை விட வெறுத்து வாக்விட்டான்” என்று பாசாவுகூறு. நீதிருத்து இதைக் கேட்டும் தான்கையையடி வெள்கித்து.

“என் மாயாவனில் ஆட்டத்தெனில் கிட்டெட் நன்றான் தெருத்த முடியுமா ! அது இயைக” என்று நீதிர் பெருத்தன்கையுடன்.

ஒரு சமயம் ஆஸ்திரேலியக் கோடியுக்கு எதிராக நோனில் நீதிர் ஆயுதப்போது என்மேற்கும் அதிசயம் பரிப்புகைய துரே ஏன்வன் அவர் பென்கையுக்குத் திருமர் 1910, 1911, 1912. அளவுகள் வந்ததும் தம் வாய்மையில் நீதிர், “வாட்டன் என் மாயா என்ன சொன்ன போனெருமே வெள்கினில்லை.” என்று நரிவியையுமே கூறினார். அவர் நீதிர் தெருத் அத்தானை வந்திருக்க வேண்டியிருக்கவில்லை. செவ்விய தந்திப் நான்வன் நீதிருக்கு ஒரு தந்திந் வாய்க்குத்து ஒரு தந்தியும் கொடுத்திப் சென்றும்.

காட்டன் தந்தி உத்தரவை பிரித்து வந்தெடு பகுத்தார். “என் கருவகனில் செவ்வகன்கள், உடனே கிட்டெட் தந்தி மூலமுட்கிட்டெட், பென்கை பெரிய நடவடிக்கை வெள்கின் ஆட்டம் வெள்க வேண்டுகோள்”

அவ்வளவு இதைக் கேட்டு விழுந்து விழுந்து கிடந்தான்.

தீவிர ஊரன் தத்துவம் ஸ்கைனுடன் தம் தோழர் வன்கம் “அது சந்தும் வேளாதென்கள். எவ்வு வந்திருக்கிற தந்தி அகத்திடம் வகையாவது” என்று.

இப்படி மாயா என்னுட்கின் விவகாரத்தெனில் பத்திரிகையும் ஆணைக் கிட்டெட்டையும் “உன்வத ததானத்தெடு செருகு நீதிர், குட்டியாட்டானும் மோதிரக் கையால் குட்டியெட். வேன்குத் என்ற வகைக்கு வெள்கையுடன் ! - குள்குள்கு

சகஸ்ர ரகசியம்

நகைச் சுவைச்
சீக்தரத் தொடர்

அடுத்த
இதழில்
ஆரம்பம்

கட்டிய தகைப் பதக்கம் கொடுத்தது. இப்படி மக்களை வளர்த்ததில் ஐறுதிபதிலும் பங்கு உண்டு. இந்தப் பெரிய சதி வேலையில் ஒரு குழ்ச்சி இருக்கிறது. ஐறுதிபதி ராஜினாமா செய்ய வேண்டும்! மத்திரிசைப் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும். ரப்பர் மூக்கைக் கொல்ல வேண்டும்! "

இதைக் கேட்டு ஐறுதிபதி கோபமுற்றார். ஒரு நாள் காலைப் பட்டாளமும் டாங்கிகளும் மூக்களைய விட்டை முற்றுகையிட்டன. மூக்கைக் காது செய்துகொண்டுபோனார்கள்.

பிறகு அநேக நாட்களுக்கு மூக்களைப் பத்திய எதற் செல்தியும் இல்லை. மக்கள் மூக்கை மறந்தனர். ஆனால், திடீரென்று வந்தது அணுகுண்டு! என்னவர்? மக்கள் மறத்தவிட்ட போது, ஐறுதிபதியின் ஒரு சித்ய அறிவிப்பு வந்தது :

"மாரிச் சத் தேதி 'நாசிகப் பிரமுகர்' பத்திப் பகிரங்க விசாரணை நடக்கும். 48 நாடுகளின் பிரதிநிதிகளாக வரும் கைதேர்ந்த டாக்டர்கள் மூக்கைப் பரிசேர்த்திப்பார்கள். உலகில் எல்லாப் பத்திரிகைகளின் பிரதிநிதிகளும் இருப்பார்கள். இத்தவிசாரணையை எல்லா மக்களும் செய்திப் படமாகக் காண முடியும். மக்கள் அமைதியாக இருக்க."

மூக்கை -- அவர்கள் அமைதியாக வரவில்லை. அவர்கள் தலைநகரில் திரண்டுகூடினர். ஹோட்டல்களைத் தாச்சிவர். வண்டிகளைத் தகர்த்தனர். போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்குத் தீ வைத்தனர். அரசாங்கக் கட்டிடங்கள் நாசமாகப்பட்டு, அநேக மதக் கலவரங்கள் நடத்தன. ஏகப்பட்ட பேர் இந்த மூக்கள் போராட்டத்தில் நிபந்திக்கொண்டனர்.

மாரிச் 3 - பதினெழு மணிக்கு ஐறுதி பதியில் மானிக்கைக்கு எதிரில் ஒரு மக்கள்

சமூகதிரமே குழுவியிருந்தது. அப்போது ஒழிபரப்பிகள் முழங்கின.

"மக்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும். பரிசேரணை ஆரம்பித்து விட்டது! "

ஐறுதிபதிக்கும், அநேக அமைச்சர்களுக்கும் முன்னிலையில், டாக்டர்கள் மூக்கைச் சுற்றி நின்றனர். ஒரு டாக்டர் மூக்கை வலைய மூக்கின் வாயை அடைத்தார். அப்போது மூக்கள் வாயைத் திறந்தனர். இன்னொரு டாக்டர் குண்டுவாய் மூக்கின் ஊக்கில் குளியில் குத்தினார். அப்போது, அதிசயம் எவ்வளவு கூற வேண்டும், மூக்கின் மூக்கின் குளியிலிருந்து ஒரு துளி ரத்தம் கசிந்தது.

"மூக்கு ரப்பர்வல்! இவற்றை! " டாக்டர்கள் ஏகமனதாகத் தீர்ப்பு கூறினர்.

மூக்கின் வாரியதரிசிப் போன் மூக்கின் மூக்கின் குளியை முத்தம் கொடுத்தனர்.

"தொழர் மூக்கள் ஜிந்தாபாத்! நாசிகப் பிரமுகர் ஜிந்தாபாத்! தொழர் மூக்கின் மக்கள் முன்னேற்றக் கட்சி ஜிந்தாபாத்! "

இந்த ஆர்ப்பாட்டம் அடங்கியவுடன், ஐறுதிபதி இன்னொரு யுக்தி செய்தார்! மூக்கைப் பார்விகெண்டுக்கு தியானம் செய்தார். இது இப்படி முடிந்தாலும், மூக்கை விடைக்காத கட்சிக்காரர்கள் ஒரு ஐக்கிய மூக்கைவியாகச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

"மத்திரி சைப் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும்! மக்களை ஏமாற்ற சதி! ரப்பர் மூக்கு! "

போலீஸ் போக்கைப் பார்த்தீர்களா? குழப்பம் ஏற்படாமல் இருக்குமா? பரிமர மக்கள் எல்லா செய்வார்கள் :

— தமிழாக்கம் : ரா. ராதாகிருஷ்ணன்

ர.சு.நல்லரிபுருமாள்
எழுதும்

பேறாட்டங்கள்

புதிய தொடர் கதை

கல்கி

இலக்கம் 2, இதழில் ஆரம்பம்

வெறிகாப்டர்கள் ஆரோக்கியங்கி விட்டன

இந்திரா பார்த்தசாரதி

4

நித்தியாவை அவன் கிட்டிக் அமிர்தம் சத்தித்து விட்டு வந்த அன்றிரவுக்கும் இன்றிரவுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்! காலத்தையும் கணவுகளையும் இப்படிக்கரைப்பதற்குத் தான் வாழ்க்கை என்று பேரா? ஒரு வேளை அன்றிரவு தான் கண்ட கணவு நனவாகியிருந்தால், இன்றிரவு இங்கு வராத்தானில் நின்றுகொண்டு கணவு காண வேண்டிய அவசியம் இல்லாமற் போயிருக்கும். திசுக்கி என்பது திரைவுக்குச் செய்யும் கொடுமை. கணவு கணவாயிருப்பதில் எவ்வளவு ககம்! நேரே பார்ப்பதைவிட, பொருள்கள் வர்ணக் கண்ணாடியில் பார்ப்பதும்போது எவ்வளவு அழகாக இருக்கின்றன!

பன்னிரண்டு வருஷங்களாகத் தான் வாழ்த்த வாழ்வு போலித்தனமானது... தன் சிந்தனையைத் தர்மமாகக் கொண்டு வாழாத கபட நாடகம். காராணம் எதிர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது. ஒட்டி வாழ வேண்டும் என்ற ஆட்டு மந்தை மனப்பான்மை... அமைதி என்ற வேஷத்தில், பொய்யுடன் சமரணம் செய்து கொண்ட கைவாங்காதத்தனம்.

தன் வாழ்க்கை இப்படியேதான் முடிவடைந்துவிட வேண்டுமா?

அப்பொழுது திகைத்திவ் விசும்பல் அவனுக்குத் தெளிவாகக் கேட்டது. தான் அழ வேண்டும், திகைம் ஏன் அழுதிருள்?

அவன் எதிரே விண் அயத்து தின்ற
ஆஸ்பத்திரிக் காட்டி உட்கார் மறைத்தான்.
அவன் இருபைத் தவிர வேறென்றும்
காணவில்லை. மனம் சூன்யமாகிற்று....

இவரும் தன்னைக்கற்றி ஒரு மெனவர்
கவர் எழுப்பிக் கொண்டு விட்டான்.
அமிர்தம் அனாதத் தாய்மாத் சேவையு
முற்படவில்லை. இப்படியே ஒரு மாதம்
கழிந்து விட்டது.

அன்று இரண்டாவது சனிக்கிழமை.
அவன் இத்தன் சித்திரப் பொருட்காட்சி
ரஸித்திர பாலினி நடந்து கொண்டிருந்
தது. அந்தப் பார்ச்சுப்போகலாம் என்று
நினைத்தான் அமிர்தம். திவகத்தையும்
கொட்டிலாமா? அவனுக்குச் சித்திரப்
பொருட்காட்சிகளைக் காண வேண்டு
மென்று ஆர்வம் சிவையாது என்பது
வாய்மையாகும். ஆனால் தன்னைக் கூப்
பிடாமல் அவன் போய்விட்டு வந்தான்
என்று தெரிந்தால் இந்த மெனவர் நடித்
தும் என்று சொல்ல முடியாது. அவ
னுக்கு அருகே இரண்டு நாட்களும்
நாக வேதிக் காண்க.

இவரும் உணவு பரிமாற்றம்போது
அவன் சொன்னான்: "ஆஹ்! என்ன
பெரிய சொகவாற்றை இருக்கேன்..."

அவன் பதில் சொல்ல ஒரு கிண்கிண்கி
தில் தயிரை எடுத்து வைத்தான்.

"வருவதா மீர்க்காள் வரலாம்..."

"நான் வரவே..."

நல்லவேளை, தேட்டு, வானிலை என்று
சொல்லிவிட்டான். அப்பொழுது அவன்
மனத்தில் திரென்று ஓர் சந்தாகம்
ஏற்பட்டது. அந் சமயத்தில் இவருக்கி
விலை அவனுக்கு ஓர் அனுதாப
உணர்ச்சியும் உண்டாகிற்று.

சாப்பிட்டு முடித்தவுடன் அவன்
'எக்ஸ்பிரெஸ்' காண்பதற்காகப் புறப்
பட்டான்.

அவன் காரியம் உட்கார்ந்ததும், மாதிரி
விரிந்து ஈன்னை வழியாகத் திவகம்
தன்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்
என்பதை அவன் உணர்ந்தான்.

கான் மறுபடியும் கூப்பிடுவேன் என்று
அவன் உத்பார்க்கிறானா? அனாதத்
தான் வந்ததும் வந்து விடுவான்...
அவன் பக்கம் அவன் திரும்பாமல்
காலா ஓட்டிக் கொண்டே சென்றான்.

'அகம் இத்திய' என்று போட்டிருந்
தார்களே தவிர, எவ் இடங்களுக்கு
ஒவியங்கள் வரவில்லை. கலை விஷயத்தி
லும் இந்தப் போய்வாத அரசியல்...
பல பிரயாணசக்திகளின் ஒத்துழைக்க
முற்று விட்டார்கள். இந்த அகம் இத்
தியப் பொருட்காட்சிக்கு ஏற்பாடு செய்
ததே அரசாங்கத்தான். ஆனால் அதன்

தேர்வுக் குழுவின் இருந்த அங்கத்
தினர்களுக்குத் தங்களுடைய ஒவியம்
களை மதிப்பிடத் தகுதியில்லை என்பது
பலசைத்திரிகர்களின் வாதம். பொருட்
காட்சியில் ஒருவிய படங்களைத் தவிர
மற்றவை வேல்லாம் மிகவும் சரா
சரிதான்.

'பிரளயம்' என்ற படம் அநாமயாக
இருந்தது. திறச் சேர்க்கை எதிகளை
யாக திகழ்த்து விட்ட அற்புதம்போல்
அமிர்தத்துக்குத் தோன்றிற்று. ஏனென்
தால் அந்த ஒவியருடைய இன்னொரு
படம் மிகவும் சாதாரணம். கண்ணன்
கனோ உணர்ச்சிகளாக, கரு, உரு, வேறு
பாடிக்காலம் அப்படியே சேரடிக்காக
இதயத்தோடு உறுவாடின. 'பிரளயம்'
தன்மையைப் பெனதிக் திராக உணர்
வது போன்ற மயக்கம். அவன் மெய்
சிந்தித்து நின்று.

இதை வரைந்த சைத்திரிகர் பிரயல
ஒவியர் அவன். ஆனால் அவர் உள் மனத்
திறம் தன் மனத்தில் இப்போது திகழ்
வைப் போல் பெரிய பிரளயம் திகழ்
திருக்க வேண்டும்.

"நமஸ்காரம்..."

அவன் திரும்பிப் பார்த்தான். பாணுர்
தாரம்பு உடம்பை அணைந்த இரக்கச்
சிவப்பு, 'ட்ரெவான்', கறுப்பு நிறச்
சோலி. அவன் புன்சிரிப்பில் கண்களும்
பந்த கொண்டன.

"பிரமித்துப் போய் நிற்கிறேன்..."
என்று அமிர்தம்.

"என்?"

அனாதத்தில், உணர்ச்சி மயமாக
தின்ற திறவின் ஏதோ சொல்லி விட்
டோம் என்று அவனுக்குப் பட்டது.
அதற்குமேல் அகை அவன் விளக்கத்
தயாராக இல்லை.

"இது ரொம்பப் பிரமாதமான
படம்" என்று சொல்லி விட்டுப் 'பிர
யாண'த்தைப் பார்த்துக் கொண்டே நிந்
தான் அமிர்தம்.

"இது நல்லதுக்கு!"

"என்ன இப்படிச் சாதாரணமாகச்
சொல்வதோ?"

"வலிமையாகச் சொன்னுத்தான் நன்
தைச் சொல்வதா அந்தும். பார்த்தியால்
காம் வேறும் சொல் விரயம்தான்."

அமிர்தம் அவரைப் பார்த்துப் புன்
னைச் செய்தான். "உண்மையான
விமர்சன பாலிசியோடகான் பேசுவே
ர்..."

"ஆஹ். பின்... நான் 'பிரிட்டிக்'
இவ்வோ!"

"நான் உன்னைத் திட்டவே. மறுக்க
வேண்டாம்!"

பாணு சிரித்தான். சிரிக்கும்போது
அவன் கண்ணங்கள் குழிவடைந்தன.

“எக்ஸ்பிஷன் எப்படி இருக்கு?”
என்று கேட்டாள் பாஸு.

“எல்லா அரசாங்கக் காரியங்களையும்
போலத்தான். ஏனோதானேயென்று...”

“நீங்களும் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த
தவர்தானே?”

“எப்படித் தெரியும்?”

“கித்வாய் நகரிலே இருக்கீங்கன்னு,
அதுவே சர்க்கார் துறை ஆகையி என்
பதை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்
டிடுமே...”

தன்னைப் பற்றி அவன் விசாகத்திருப் பாரோ என்று நினைத்த அமிர்த்தத்துக்கு ஓரளவு ஏமாற்றமாக இருந்தது. அவன் மௌனமாக இருப்பதைக் கண்ட பாணு சொன்னான்: "நான் உங்களைத் திட்டவே..."

அமிர்த்தம் சிரித்தான்.

இருவரும் ரயித்திர பவரை விட்டு வெளியே வந்தனர்.

"விட்டுக்குத்தானே?" என்றான் அமிர்த்தம்.

"ஆமாம்... தன்நி!" என்று அவ னுமைய அடுத்த கேள்விக்கும் சேர்த்துப் பதில் சொல்லி விட்டான் பாணு.

காரில் உட்கார்த்ததும் பாணு கூறி னான்: "நானும் கொஞ்சம் பெயிண்ட் பண்ணுவேன். ஆயில் பெயின்டும்!"

"அப்படியா? நான் அவற்றைப் பார்த்து ஆனசப்படறேன்!"

"அதிகமில்லை. ஏதோ கொஞ்சம்... நீங்கள் செய்யறதுண்டா?"

"இல்லை! நான் வெறும் ரஸிகன் தான்.... நீ எந்த க்கு?"

"சுக்லுயிரியே ஒண்ணுமில்லை. மன கக்குத் தோணிவபடி..."

"அப்படிவா உங்களுக்கு மூலு சதத் திரம்தான். ஒரு கொண்வையிலே புருத் துக்கிறது. ஒரு பந்தத்திலே மாட்டிக் கிட்டு முழிக்கிற மாநிலி..."

"மாமி சொக்சியமா?" என்று கேட்டான் பாணு. எதற்காக இந்தக் கேள்வி கேட்கினான்?

கிபிரோஷ்ஷா ரோடு வழியே கார் போய்க் கொண்டிருந்தது. கர்லன் ரோட் அதைச் சந்திக்கும் இடத்தில் வேகமாக வந்து கொண்டிருந்த 'பட் - பட்டி' கார் மீது மோதத் தெரிந்தது.

காரை மிகவும் சரமார்த்தியமாகச் சமாளித்து நிறுத்தினான் அமிர்த்தம்.

"நீ வந்த போதெல்லாம் ஏதாவது விபத்து ஆகும் போலிருக்குதே!" என்று சிரித்துக் கொண்டே சொன்னான் அமிர்த்தம்.

"உங்களுடைய அளவு கடந்த உற் சாகம் இதுக்குக் காரணமா? யிருக்கா துன்னு நினைக்கிறேன்..." என்றான் பாணு.

அன்று நிலைம் சொன்னதை அவன் இன்னும் மறக்கவில்லை என்று அவனுக் குப் புரிந்தது.

"உனக்கு நல்ல ஸ்ரபக சக்தி இருக்குது...."

"அது ஒண்ணுதான் வாழ்க்கையைச் சவாரசியமாக்குகிற விஷயம்..."

எவ்வளவு வாஸ்தவமானது! நித்திய வும் இலகிப் போய்த்தான் பொறிப் பொறிக்காகப் பேசுவான்! அவனை

முதல் சத்திப்புக்குப் பிறகு ஒரு வாரம் கழித்துத்தான் சந்தித்தான். 'ஐஸ்கிரீம் பார்வசில்' ஏதோ சாப்பிட்டுக்கொண்டு வக திறையப் புது வருஷ வாழ்த்துக் களுடன் தின்ற கொண்டிருந்தான்.

"ஹப்பிஸா!"

"கம் ஆன்... நீங்களும் சாப்பிடுங்க... உன் கா பி தேதோ...."

"தாங்க்ஸ்... உங்க 'வெலிட்'டைப் பற்றி நீங்க கவலைப்படறதில்லையா?"

"தான் ரொம்ப ஒல்லியா இருக்கிற தாக ஒரு நினைப்பு. 'வெலிட்' ஏது மான்னுதான் இப்படிச் சாப்பிடறேன்."

"அப்ப இன் லென் டு சாப் பிடுங்கோ!"

"ஓகே..."

தயங்காமல் அவன் ஒப்புக் கொண் டது அவனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

"உங்களுக்கு திறைய 'கிபிரோஷ்ஷா' போலிருக்கு..." என்றான் அமிர்த்தம். அவன் கையில் வைத்துக் கொண்டிருந்த வாழ்த்துக்களைப் பார்த்தவாறு.

"ஆமாம்! உங்களுக்கும் ஒண்ணு வரும்..."

"தன்நி! அப்படிவா நானும் ஒண்ணு வாங்கியாகனும் இந்த வருஷம்!"

"அப்படிவா உங்களுக்கு ஒரே ஒரு கிபிரோஷ்ஷாவுக்கு அர்த்தமா?"

"ஆமாம்!" என்பதற்காக அவன் தலையை அசைத்தான்.

"அதைப் பத்திப் பெருமைப்படற மாநிலி தலையை ஆட்டறீங்கனே?"

"எதைப்பத்தி? - ஒரே 'கிபிரோஷ்ஷா' என்பதைப் பத்தியா?"

அவன் அதற்குப் பதில் சொல்லவில்லை. திடீரென்று மௌனமானான். கொஞ் சம் அதிகமாகவே பேசி விட்டோமோ என்று அவனுக்குத் தோன்றியது.

"ஐ லைக் யுவர் மதர்..." என்று தான் பேசியதற்கு ஈடு செய்வது போல் அவன் கூறினான்.

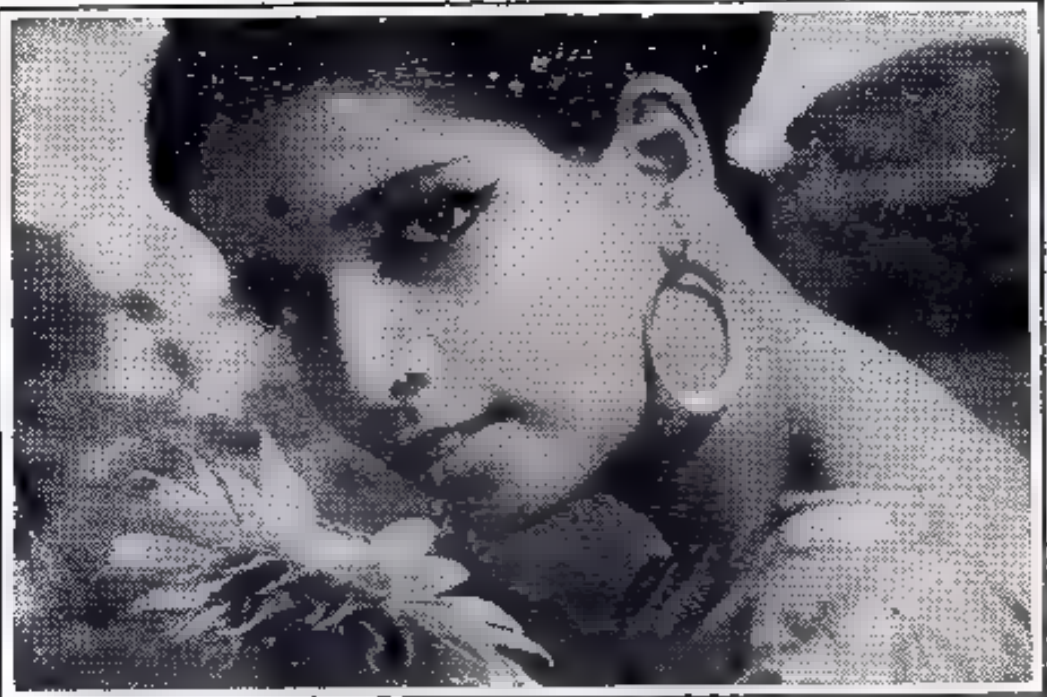
"அம்மாவுக்கும் உங்களைப் பத்தி நல்ல அபிப்பிராயம்தான்."

அந்த நல்ல அபிப்பிராயத்தைத் தான் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்ப தற்காக இதைச் சொன்னானா? அல்லது... அல்லது... அதைப் பற்றி நினைக்கும் போது அவன் மனம் சத்தொஷத்தான் பூசிக்கது.

"உங்களுக்குச் சிறெநெதர்கள் கிடை யாதுன்னு அன்னிக்கே எனக்குத் தெரியும்..."

"என்னிக்கு?"

"சினிமாவிலே பார்த்த அன்னிக்கு.. உங்க லயசியே வேறே யாரு தனியா சினிமாவுக்குப் போவா?"

மயக்கும் மோகனக் கண்கள்

காண்டோரைக் கிறங்கவைக்கும்
கவர்ச்சிமிக்க கண்கள்!
அதை அவளும் அறிவாள்.
தன் அழகான கண்களை
மேலும் அழகாக்கும் தூய்மையும்
தோன்றச் செய்கிறது சிங்கார்
காஜல் கண்மை என்பது
அவளுக்குத் தெரியும். அவள்
அதற்குமிரு அருமைவான
உணர்வையும் பெறுகிறாள்!
சிங்கார் அவள் கண்களுக்கு அளிக்கும்
விருந்தமான குளுமை கண்களின்
சேர்வைவெய்லாம்போக்கிவிடுகிறது.

தூய பசு தெய்விலிருந்து
செய்யப்பட்டது.

சிங்கார்

கண்மை
அழகான கண்களுக்கும்,
கிறங்க பார்க்கும்படி.

“நீங்களும் தனியாகத்தானே வந்தீங்க. அதுக்கு என்ன அர்த்தம்?”

14. கல்யாணமாகாத ஆம்பிள்ளை தனி யாப் போறதும், கல்யாணமாகாத பொண்ணு இவ்ளொருத்ததோட போற தும் என்னு போலிக்க வேண்டிய விஷ யங்கள்....

“ஆள்காரர்வொழிவிட மாதிரி பேச
தீங்குசெய்ய...”

“இது பாராட்டு என்று நினைக்கிறேன்.”

இருவரும் பேசித் கொண்டே வீடு போய்ச் சேர்த்தார்கள். "நீங்க என் திரு குழலை வந்து பாருங்கனோ...'" என்று அலறினதால் அழிந்தம்.

“இருங்க...அம்மா கிட்டே சொய்
கிட்டி வந்துடறேன்” என்று மாடிக்குப்
போனாள் தீயா.

சிறிது நேரம் கழித்து வந்தாள். அவள் உடை மாற்றிக் கொண்டுப் பணத் துறைக்காக அவள் தயாராகிவிட்டாள்.

அவற்றுடைய மூலத்துக்கு உடமாரியருடே நின்று கொண்டு அவற்றுடைய நூல் திரியக்கூடாது ஆராயத் தொடங்குகோம். அவன் பக்கத்துத் தின்றான். அவன் குடிசைக்குத் திரிய மல்லிகை கண் மலருத்தாய் அவன் திரியக்கூடாது திறந்தது.

அவன், அவன் என்று உயர்த்தித்
இருந்த புஸ்தகத்தை எடுக்க வியலும்
போது அவன் மேல் உராய்ந்து கொண்டு
புஸ்தகத்தை எடுத்துக் கொடுத்தான்.

புத்தகத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து விட்டு, "அங்கேயே வைக்குங்கோ!" என்றுள் அவள். அவள் மறுபடியும் அவள் மீது உராய்ந்தான். அது எதேச்சையல்ல என்று அவளுக்கு நிச்சயம் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அப்படியும் அவள் மௌனமாக நின்றாள்.

மெளன்த்தின் அர்த்தத்தை அமிர்தம் அன்றுதான் புரிந்து கொண்டான். நிதியா அரை மணி நேரத்துக்குப் பிறகு அவனிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டாள். மாமலின் அவள் அம்மா லெகுநேரம் திடுக்கிட்டு என்ன அவனுக்குப்

பிறகுதான் தெரிந்தது. அதையும் நித்யா வேறொரு சமயத்தில் சொன்னாள்....

“புறநிலை செய்வது போது பேசுதல் வழக்கம் இல்லையோ?” என்று கேட்டான் பாண்டி.

“இவ்வே... நீ இப்போ சொன்னியே ஞாபக சக்தி ஒண்ணுதான்” கவாரியிட மாவ விஷயம்”னு அடைப்பதற்கு யோசிச்சுக்கிட்டிருந்தேன்...”

“யோசிக்கிறதற்கு திறைவ விஷயங்கள் இருக்கு போலிருக்கு..”

¹¹ ஆமாம்! ஏராளமாக இருக்கு!...

பாணு அவர்களுக்கு தடையை பார்த்து விட்டுப் பிறகு பேசாமல் இருந்தான். சிதிது நேரம் சென்ற பிறகு அமிர்தம் சொன்னான்: "தான் என்ன யோசிச்சுக் கொண்டிருப்பேன்னு, நீ யோசிச்சுக் கிட்டி இருக்கியா?"

பாண்டி பதில் கூறவில்லை. சிரித்தான், கொஞ்ச நேரத்துக்குப் பிறகு கேட்டான்: “ஆயா... அன்னிக்கு நீங்கள் பதில் சொல்வதில் அந்தக் கேள்விக்கு இப்போ பதில் சொல்வது நியாயமா?”

“ஏன்ன கேள்வி?”

“அங்கம்மா தாடகத்திலே நடிப்
பாண்டு யாரு சொன்னு...”

"கேசவன்னு ஒரு நண்பர் சொன்னிரு... 'அம்மாவும் பொண்ணுமாத் சேர்த்து எங்க தியேட்டர் குறையுக்கு ஒரு நட்சத்திர மதிப்பு'ன்னா."

“தட்சதந்திர மதிப்பா? நன்னு கெண்டல் பண்ணிங்க” அவள் கூத்தலாடல் பாடும் தள்ளி நுனி முடிச்சில் இருந்த ரிப்பனைச் சரிவர முடித்தாள். தரையில் கண்ட அவட்சிய பாவம் அவன் கண்ணைப் பரிசுடலா தடவித் கொடுப்போலிருந்தது.

“நீதெரிய ‘வெள்ளை’யில் ஆர்ஜிஸ்ட்’.
பலதரப்பட்ட சகைகளில் உளக்குப்
பரிச்சயம் உண்டு போலிருக்கே? நடிப்பு
பெயிண்டிங்... டான்ஸ் தெரியுமா?”

“அதுவும் கொஞ்சம்... எங்குந்மா ஒரு காலத்திலே நன்னு ஆதிவாளாம். மெட்ராஸிலே அந்தக் காலத்திலே ஆடி யிருக்கா.”

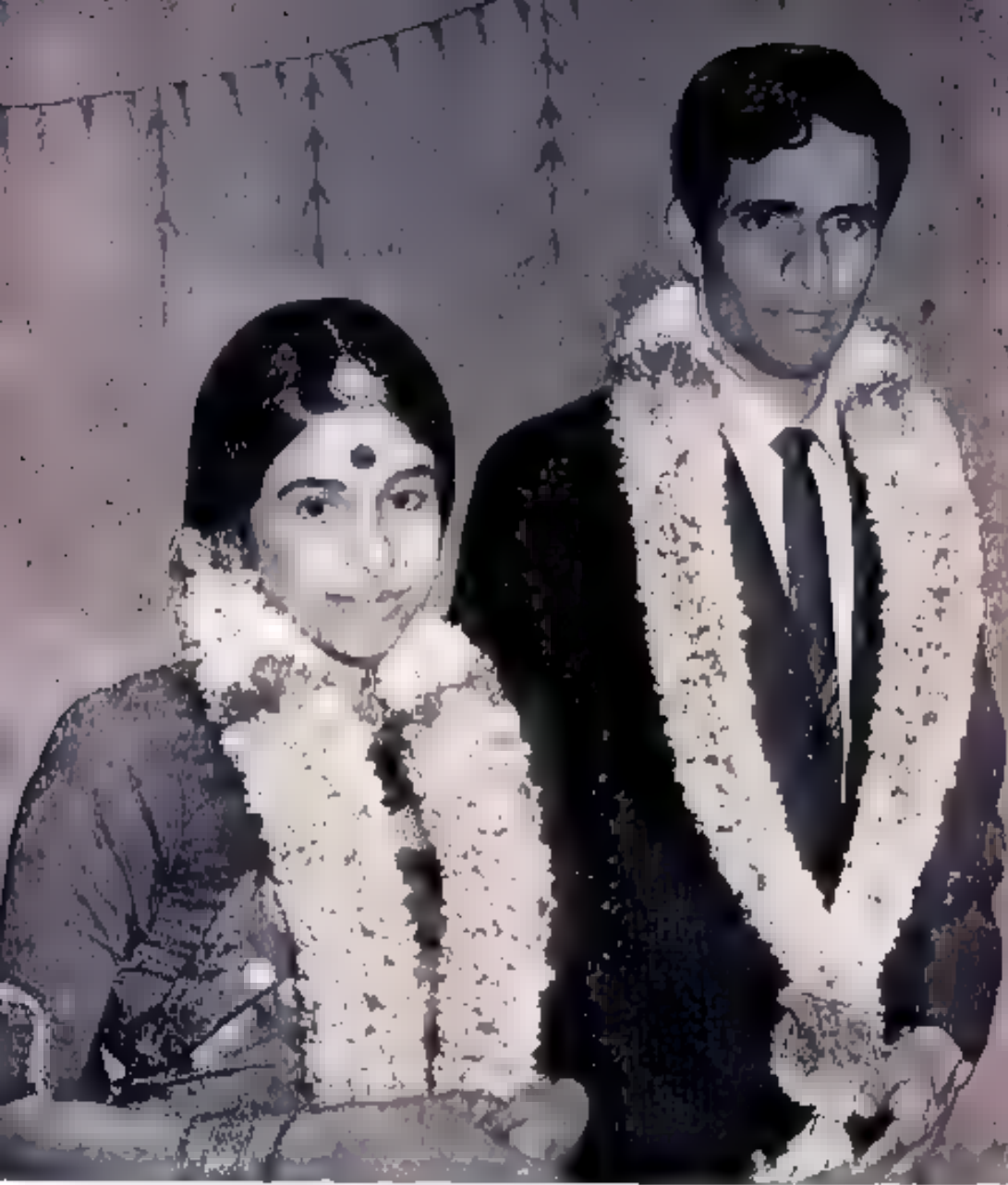
“உ.வ்.க.கூட்டுச் சொந்த ஊரே மெட்ராஸ்தான்?”

“இல்லை... திருவாரூர், எங்கப்பா அங்கே பள்ளிக்கூட வாத்தியாரா இருந்தார்.”

“உங்கப்பா அப்புறம் மெட்ராஸ்-க்கு வந்துட்டாரா?”

“அது கிடக்கட்டும். நான் இப்போ என்ன செயல்படுவென்று கேட்காமே, பனாமாவை கேட்டுப்பாருங்கிறீர்கள்!”

தான் கேட்ட கேள்விக்கு அவள் பதில் சொல்ல விரும்பவில்லை என்று அவனுக்குப் புரிந்தது. (தொடரும்)

கௌரி - ராமநாராயணன் திருமணம்

ஸ்ரீ 'கல்கி' கிருஷ்ணசூர்த்தி அவர்களின் பேத்தியும், ஸ்ரீ என். ராமச்சந்திரன்-ஸ்ரீமதி ஆனந்தி ராமச்சந்திரன் ஆகியோரது புத்திரியுமான சௌபாக்கிய வதி கௌரிக்கும், பாங்கு ஆஃப் இந்தியாவில் டெலலப்மெண்ட் ஆபீஸராகப் பணியாற்றும் ஸ்ரீ பி. என். வெங்கடராமன் அவர்களின் புதல்வர் ஸ்ரீ ராமநாராயணனுக்கும் அண்மையில் கல்கி காரியாலயப் பூங்காவில் விமரிசையாகத் திருமணம் நடந்தேறியது.

கல்கி நேயர்களின் நல்லாசிகளைக் கோருகிறோம். வாழ்க மணமக்கள் !

[பிரபல எழுத்தாளர் திரு கு. அழகிரிசாமி இம் மாதம் 5-ம் தேதி கோமாளி, மீனாத்துவரிக் கூழ் துள்ள அவரது மனைவி மக்களுக்கு மெதுவூட்டித் தரப்பட்டிருந்ததெரிவித்தும். கோமாளிமேலும். 43(14)]

பெண்கள், எழுத்து நடைக்கு இத்தனை, சிறு கதைகளாக அமைத்துத் தரும் உத்திக்கு இவ்வளவு, சம்பாஷணைகளில் சிறப்புக்கு இவ்வளவு என்று தனித்தனியே மதிப்பெயர்களைப் போட்டு மொத்தம் இத்தனை என்று கூட்டியும் வைத்திருந்தார். ஒவ்வொரு சிறுகதை வரையும் இத்தனை நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து அவர் என். போட்டு வைத்திருந்தது எவ்வளவு மனக்கூர் செய்தது. 'செய்வன திருத்தச் செய்' என்று வாசகத்துக்கு உதாரண புருஷர் திரு கு. அழகிரிசாமி.

இத்தனைக்கும் பிறகு அவரது கருத்திற்கு மிகச் சிறந்த சிறுகதை என்று தோன்றியதற்கும் திரு பி. எஸ். ராமையாவின் முடிவுக்கும் வித்திவரம் இருந்தது. மற்ற நீதிபதிகள் ராமையாவை ஆதரித்தனர். அழகிரிசாமி பிழைபாடுமாக வாதாடினார். 'ராமையாவும் விட்டாரில்லை. கூடச் சிலவே ராமையா கேட்டார்: "இரண்டு கதைகளையும் உரக்கப் படித்துப் பார்த்து விடுவோமா?"

அவர் மணி நேரம் ராமையாவைப் படிக்க வைத்தார் அழகிரிசாமி. உண்ணிப்பாக்கே கேட்டார். தமது கருத்தை மாற்றிக் கொள்ளவும் செய்தார். அவரது பேருத்தன்மை அப்போது தெளிந்தது.

தேயுதவர்த்த தோத்தம், திரிபுரத்த தலை, அகட்டிவாய் பாரவை, நீட்செய்யுறா கண்டன், கைகெப்பாண பேச்சு, அழகிரிசாமி தடைய வெற்றினைக் காலி தெரியச் சிசுக்கும் முகம் - அழகிரிசாமியின் இத்தக் கோவத்தைக் காணும் எவரும் அவரைக் குறைந்த பட்சம் ஒரு வட்டாரிபதிவாகத்தான் மதிப்பிடுவார்கள். வாய்க்கைகளில் அவர் கெட்டப் பட்டதை வெல்லும் வழுக்கைத்தலை ஒன்று தான் காட்டிக் கொடுக்கும், ஆனால் அவர்

மிக உயர்மான இருந்ததால் அதுவும் பலரால் கவனிக்கப்படாமல் போயும்! துவைத்ததை உண்ண, க்கி, வாழ்க்கைகளை, 'உண்காக்க எண்காக்க; பாரிக் கவாய் ஒரு கை!' என்று நீதியில் அனுதூரம் அரிய இயல்பு படைத்தவர் துணைவர் கு. அ.

கேள்வி வினாக்களைத் தோட்டி நீதிபதிகள் போட்ட கதைகளைப் பற்றி என்ன நடந்துகொண்டன. திருமலைத் திருநெல்வி திரு கு. அழகிரிசாமி

துணைவர் கு. அழகிரிசாமியிடம் தான் பெரிப் பழகிய காவம் கமார் பத்து மணி நேரம் இருக்கலாம். ஆனால் பத்து வருஷங்கள் தெருக்கிப் பழகிய துணைவரைக் காட்டிலும் அதிகமாக அந்தப் பத்து மணி நேரத்தின் எவ்வளவு கவனித்தவர் அவர் என்பதை அவரது சிறப்புக்கு ஒர் எடுத்துக்காட்டு.

முதன் முதலாக அவரை தான் சந்தித்தது. கல்வி வெள்ளியிழைச் சிறுகதைப் போட்டிருப்ப பஞ்சாவத்தாரின் எழுத்தரால் அவர் இருக்க முடியுமா என்று கேட்டதினது கர அவரது இவ்வகத்துக்குச் சென்றிருந்தபின்னது. அந்த முதல் சந்திப்பின் தொடர்பாக ஏற்பட்ட அநுபவம் எனக்கு அகலிடம் அளவிட வான 'ஒரு மதிப்பையும் ஈடுபாட்டையும் உண்டாக்கி விட்டது.

சாதாரணமாகக் கிறுகதைப் போட்டிகளில் நீதிபதிகளாக இருப்பவர்கள் கதைகளைப் படித்துவிட்டு மதிப்பெண்களைப் போட்டு வைத்துக் கொள்வார்கள். அங்கு 'ஏ', 'பி', 'சி' என்று தரவாரியாகக் குறிப்பிட்டுக் கொள்வார்கள். என்ன கதை என்று மறந்து போகாமலிருக்க நான் வரிகளில் கதைக் கருத்தை எழுதி வைத்துக் கொள்வோலும் உண்டு.

ஆனால் அழகிரிசாமி அருகானதோர் அட்டவணியை தயாரித்து விட்டார். கதைக் கருவுக்கு இத்தனை மதிப்பெண்கள், உதாரணத்திரவர்களின் குண இயல்புகளை வெளிப்படுத்தியுள்ள திறனுக்கு இத்தனை மதிப்பெண்கள்

காணிக்

என்கொண்டி—

அத்தியாயம் பதினாறு

அருணகிரி கணகாவின் எதிரில் குத்துக்காவிட்டு உட்கார்ந்து, "ஊம்! காப்பிடு. எனக்கு நேரமாகுது" என்று அவசரப்படுத்தினான்.

"ஊகம்!" என்று முகத்தை முறுக்கித் திருப்பிக் கொண்டான் அவன்.

"காப்பிட மாட்டே? இப்ப வாயிலே வைச்சுத் திணிச்சுடுவேன்."

"திணிப்பீங்க, திணிப்பீங்க!"

"கூடாதா? அண்ணைக்கு நீ மட்டும் சோற்றை உருட்டி என் கையில் போடலாமோ?" என்று கேட்டுக் கொண்டே கொஞ்சம் பொங்கலை எடுத்து அவன்

வாயில் திணித்தே விட்டான் அருணகிரி.

அவனு இப்படிச் செய்தான்? என்ன துணிச்சல் அவனுக்கு?

அவன் 'தூ, தூ' என்று துப்பிவிட்டுச் சிரித்தான். அவன் அவனைக் கோபமாக வெறித்துப் பார்த்தான். அதைக் கண்டு பயந்தவன் போய் பின்னால் நகர்த்தக் கூடா நாளத்தால் முகம் வெக்கச் சற்றும் முற்றும் பார்த்து விட்டு மெல்லலாயைத் திரைத்தான்.

அருணகிரி கைகளை வெவ்வேறு சிறித்துக் கொண்டே. "சரி; இப்ப நேரம் காப்பிடு!" என்றவாறு எழுந்து விட்டான்.

ஏமாற்றமும் கோபமும் அடைந்தவளாய் அவசரமாகத் தன் கையினிட்டுத் தொட்ட வத்தைச் சுருட்டிக் கூடையின் இடுக்கில் செருகிவிட்டு எழுந்து திரும்பினான்.

"என்ன, இதற்குள்ளே புறப்பட்டு விட்டே?"

"இந்த மாந்திரி ஏமாத்துப் போவதில்லை. நான் இம்மப்பே கூடாது!"

"அடேயப்பா! என்ன கோபம் வருகிறது!"

"கோவழியில்லை, ஒன்னுமில்லை. நான் வரேன்" என்று கோபத்திலும்புதுடன் சொல்லிக் கொண்டே கூடையைத் தூசித்

கிடைக்காத தரங்கம்

ஜெகசிற்பியன்

தலையில் வைத்தவாறு வேகமாய் நடந்த அவன், மடில் கவர் வாயிலில் நெருங்கிய சாயம் சட்டென்று நின்று பின்னால் திரும்பிப் பார்த்து விட்டு ஒய்விடுகிறது மேலே நடக்கலானால்.

'பெண்ணுக்குச் சாகசம் என்பது அவள் பிறக்கும் போதே கூடப் பிறந்துவிடும் போதும்' என்று எண்ணிப் பூன்முறுவல் புத்துக் கொண்டிருக்கிறாள், அவளையே பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். பிறகு பள்ளிக் கூட மணி அடிக்கலோ, தன் சைக்கிள் கடைவை நோக்கி விரைந்தான்.

அன்று மாலை ஆறரை மணிக்குத் தான் அவன் வேலைகளை முடித்துக் கொண்டு விரும்பினான். கூனியில் இரண்டு ரூபாய் உயர்த்திய பிறகும் வழக்கம் போல் ஆறு மணிக்கெல்லாம் சைக்கிள் கருவிலிட்டுப் போவது தர்ம நியாயமாகாது என்று அவனுடைய மனச்சாட்சி உறுத்தியதாலேயே ஓர் அரை மணி நேரம் கடுதலாக வேலை செய்துவிட்டுப் புறப்பட்டான்.

ஏழமலக்கு இதில் திருப்தி ஏகியது. ஆனாலும் இன்னும் கொஞ்சம் விட்டுப் பிடிக்கலாம் என்று எண்ணியோ என்னவோ பேசாமல் இருந்துவிட்டான்.

என்றைக்கும் இல்லாத உற்சாகத் துடன் மிஸ் பார்சுக்கு வந்து சேர்ந்தான் அருணாசிரி.

"இதோ பாரு, சஞ்சீவ்! இந்த மாமா வராரு!" என்று இந்நேரம் வரை அவளை ஆவதுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தவள் போல் நாணச் சிரிப்புடன் சொன்னாள் அந்த ஆயாக்காரி. நேற்றை விட இன்று அவன் இன்னும் நன்றாக உடை அலங்காரம் பண்ணிச் சின்னப் பெண் மாதிரி காட்டியளித்தான்.

தொலைவில் வரும்போதே அவளை அந்த வசந்த மண்டபத்தின் அருகில் பார்த்துவிட்ட அருணாசிரி, வேறெவ்

கேளும் போய் உட்காரவா! என்று எண்ணினான். ஆனால் அவன் அவ்வாறு சொன்னபின் அவளைக் கடந்து மேலே போவது எப்படி என்ற தயக்கத்துடன் மெல்ல வந்து நின்றான்.

"மாமாவுக்கு தமஸ்தே சொல்லு, சஞ்சீவ்!" என்று மீண்டும் அதே குமரீச் சிரிப்புடன் கூறினாள் ஆயாக்காரி.

சைக்கிள் விடுவதில் மும்முரமாய் இருந்த குழந்தைப் பையன் சட்டென்று திரும்பி, "நமஸ்தே அப்பிள்!" என்றும் மழைக் குரலில்.

அருணாசிரியின் முகமெல்லாம் மலர்ந்தது. அவன் ஆசையோடு போய்ச் சிறுவனின் கண்ணத்தைத் தட்டிவிட்டு அந்நிருந்த சிமெண்ட் பேருகில் உட்கார்ந்து விட்டான்.

"இப்பத்தான் வரநீங்கலா தம்பீ?" என்று ரொம்பவும் பழகிவைகள் போல் கரிசனத்தோடு கேட்டுக் கொண்டே தள்ளு வண்டியைத் தள்ளியவாறு அவனருகில் வந்து நின்றான் ஆயாக்காரி.

"ஆமா!மா!" என்று கூச்சத்தோடு பாரிசைவந்த நாந்தியவாறு பதிலிறுத்தான் அருணாசிரி.

"தம்பீக்கு என்ன வேலை?"
"ஒரு சைக்கிள் ரிப்பேர் கடையிலே இருக்கிறேன்."

"அது எங்கே இருக்குது?"
"லிவாஜி சரீக்கின் பஸ் ஸ்டாண்டுக்குப் பக்கத்திலே!"

"ஓ! அதுவா?" என்று தலையாட்டிக் கொண்ட ஆயாக்காரி, "ரிப்பேர் வேலை

முத்தியை ஒளிரும்
 முகமலர் பெற்றது
 மென்மலர் மலர்ந்தது கரி

மென்மலர் மலர்ந்தது கரி

மென்மலர் மலர்ந்தது கரி

பல்காலத்திலேயேதான் இப்படிச் சட்டை கால்சராய் எல்லாம் என்னெய் வடிந் தக் கிடக்குதா?" என்றுள் பரிவான ஓரலில். "இந்த வயசில் உலுப்பித் தான் முக்கியம்; உடை இல்லை!"

அவள் இப்படிச் சொன்னது அருண் டிரிக்கு ரொம்பவும் பிடித்தது. கூச்சக் குறுகுறுப்பெல்லாம் கலைந்தவளும் அவ லைச் சாதாரணமாகப் பார்த்துப் புன் முறுவல் பூத்தான்.

வண்டியிலிருந்த குழத்தை எழுந்த ஆரம்பித்தது. "என்ன பேசி இதுக் குள்ளாய் அற ஆரம்பிச்சுட்டே? படிக்குதா?" என்று அன்புடன் கொஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டே அங்கவண்டியிலுள் ளிருந்த ஒரு ஸ்பளைய எடுத்தாள் ஆயாக்காரி. "இந்தா, பேசி பிஸ்கட்!" என்றவாறு இரண்டு பிஸ்கட்டுகளைக் குழந்தையின் கையில் கொடுத்தாள். அழகையை நிறுத்திவிட்டு அவற்றைச் சுவைக்க ஆரம்பித்தது குழந்தை.

"ஆயா, எங்கே பிஸ்கோத்து!" எசக்கிளை அருண்டிரியின் அருகில் கொண்டு வந்து நிறுத்திவிட்டு வேக மாய் இறங்கி லாடி வந்தாள் சிறுவன். அவனிடமும் மூன்று பிஸ்கட்டுகள் கொடுத்தாள் ஆயாக்காரி. "இங்கேயே உட்காரித்து தின்னுட்டுப் போடா! இன் னுக்கிட்டே எசக்கின் விடப்படாது."

வாயன் இதற்கு உடனே நெய் படிந்தான்.

அருண்டிரி அந்த அழகிய மூன்று சக் கரை எசக்கின் வண்டியை ஆவதுடன் - ஒரு சிறு பிஸ்காக்குரிய ஆர்வத்தோடு - பார்த்தான். அப்படியே இப்படியாமாத அதை இழுத்துக் கள்ளிச் சாய்ந்துப் குவீர்த்தும் நோக்கினான்.

அந்த விளையாட்டுச் சைக்கிள் ஓர் உயர்தரமான தயாரிப்புத்தான் என்பதில் அவனுக்குச் சந்தேகமில்லை. காரணம், அது வெளிநாட்டில் தயாரானது. அதையும் அதன் ஒவ்வொரு பகுதியையும் சரிந்து கவனித்தான். எல்லாந் திக மிக உறுதியாகவும் நேர்த்தியாகவும் அமைந்திருந்தன. "சிறு பிஸ்கா களுக்குள்ள விளையாட்டுச் சைக்கிளா ணாலும் எவ்வளவு பெருங்கோரும் உறுதியாகவும் இது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது" என்று எண்ணி உள்ளூற வியந்து கொண்டான்.

"நம் சாஸில் நமஸாபனது இப்படி இருப்பதில்லையே" என்று அவன் நினைத்து வருத்தப்பட்டுக் கொண்ட அதே சமயம் ஒரு விசித்திரமான ஆணை அவனுள் கிளர்ந்தது. அந்தச் சைக் கிளைப் பார்த்து அப்படியே ஒரு காதி குத்தில் படமாக வரைத்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசையே அது.

"எதற்கு இந்த விண் வேலை?" என்று ஒரு கணம் தயங்கினான். பிறகு அவ னுக்கே புரியாத விளையாட்டுத்தன்மையான ஓர் ஆணை தாண்டவே தன் ஜெபியிலிருந்து சிறு காகிதத்தை எடுத்துத் தொண்ட மீது வைத்துக் கொண்டு பென்சிலால் அந்த மூன்று சக்கர சைக் கிள் வண்டியைப் பார்த்து அதன் வடிவ அமைப்பை வரைவலானான்.

"சஞ்சீவ! நீ மட்டும் பிஸ்கட் சாப் பிறையி, இந்த மாதிரிக்குக் கொடுக்க வே? இந்தா, இதைக் கொண்டுபோய்க் கொடு!" என்றவாறு ஜந்தாறு பிஸ்கட்டுகளை அடுக்கிச் சிறுவனின் கையில் கொடுத்து விட்டு அருண்டிரியை ஓரக் கண்ணால் பார்த்துப் புன்னகை பூத்தான் ஆயாக்காரி.

அருண்டிரியின் செவியில் அவன் சொன்னது விழவில்லை. அந்தச் சைக் கிள் வண்டியைப் பார்த்து வரைவதி லேயே அவன் கவனமாயிருந்தான்.

"மாமா, இந்தா பிஸ்கட்! ஆயா கொடுத்திச்சு."

சட்டென்று நிமிர்ந்த அவன், சிறுவனை யும் அவனையுள் மாற்றி மாற்றிப் பார்த்து ளிட்டு, "வேண்டாம் நம்பி! நீ சாப் பிடு!" என்றுள் சிரித்துக்கொண்டே.

"ஏன் மாமா? நீங்க இதையெல்லாம் திங்க மா? உங்களுக்கு?"

"திங்கேன், மதுபடியும் உன் மாதிரி குழந்தையாய்ப் பிறந்தாள்!"

அவளை ஆச்சரியத்துடன் கண்களை மலர்த்திப் பார்த்த சிறுவன், "அப்ப ளன்னு இப்பவே ஏன் மாதிரி ஆயிருங்க னென்? ஆயிட்டா, இந்தச் சைக்கிளைக் கூட விடுவீங்க இல்லைமா?" என்றும்.

"ஊம்" என்று அருண்டிரியும் தலை வாய்விடலான.

"உங்களுக்குச் சைக்கிள் விடத் தெரீ யுமா அங்கின்?"

"விடுவேனே! இந்தச் சைக்கிளை விட்டுக் காட்டட்டுமா?"

"வேறொரு, வேறொரு!" என்று கோப மாகச் சொன்ன சிறுவன் தன் கையில் இருந்த பிஸ்கட்டுகளை ஆயாவிடம் ஏறித்து விட்டு அவசரமாகச் சைக்கிளை ஏறி ஓட்டத் தொடங்கி விட்டான். எங்கே தன் சைக்கிளை அருண்டிரி எடுத்துக்கொண்டு விடுவானோ என்ற பார்ம் அவனுக்கு!

அருண்டிரி சிரித்தான். சிரித்துக் கொண்டே, தன் கையிலிருந்த காகிதத் தையுள் பென்சிலையும் சட்டைப் பையில் பொட்டுக் கொண்டான்.

ஆயாக்காரியின் முகம் சந்தேக வாய் டப் அடைந்திருந்தது. தான் கொடுத்தனுப்பிய பிஸ்கட்டை அவன் லாங்கிச் சேரள்ள விவரத்தை என்று வருத்தமாய் இருக்கலாம் அவளுக்கு.

பிங்கட்பைத் தின்று முடித்ததும் மறுபடியும் இனாங்க ஆரம்பித்தது குழந்தை. மாலைப் போதும் மங்கி இருள் குழைத் தொடங்கியது.

“அனாதே, பேயி! இன்னிசைக்கு உன் ‘முடு’ சரியில்லை; வா, போகலாம்!” என்றவாறு அருண்மிரிசையொருநின்றுசாகப் பார்த்துவிட்டு வண்டியைத் தள்ளிக் கொண்டு விளம்பினான் ஆயாக்காரி. சிறு வன்செஞ்சிப் புறண்டுபுண்ணிக்கொண்டே அவனைப் பின்பு தொடர்ந்தான்.

அருண்மிரி தான் வரைந்த ஊக்கின் படத்தை எடுத்து அதையே சற்றுநேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் அவனுடைய மனம் அதில் லயிக்காமல், அன்று பகல் கனகாசையப் பார்த்துப் பெரியதையும் அவனிடம் தான் நடந்து கொண்டதையும் பற்றி எண்ணுவதில் இறங்கிப் போய்ற்று.

“அவனுக்குத்தான் என் மீது எய் வளவு அன்பு! எத்தனை கரிசனம்! கடந்த பல நினைங்களாக அவன் வராததைக் கொண்டு என்னை மறந்து விட்டான் என்றும் என்று நினைத்து நாளும் அவனை மறக்க முற்பட்ட சமயம் சிவ ரென்று வந்து விட்டானே! அடே லப்பா, அவனது பேச்சும், சிரிப்பும், சினுங்கதும், கோபமும், முறைப்பும், விவரப்பும்.... என்ன விசித்திரமான பெண் அவள்!”

நேரம் எப்படியோ ஓடி விட்டது. இரவு எட்டரை மணி ஊக்கின் வீடு வந்து சேர்ந்தான் அருண்மிரி.

வந்த கூடனையே முத்தம்மாவிடம் போய், “அக்கா! இந்த வாரத்திலே வீடுந்து என் கூலியிலே ரெண்டு ரூபாய் உயர்ந்திப்பிருக்கிறா ஏழுமலை” என்று தெரிவித்தான்.

இதைக் கேட்டுப் பெரிதும் மகிழ்ச்சி யடைந்த முத்தம்மா, “இனிமல் தமக்கு நல்ல காலம் பொறந்திடும் தம்பீ! இந்த வீட்டுக்குக் குடி வந்தப் பவே எனக்கு அது தெரிஞ்சு போச்சா!” என்று பரவசத்துடன் கூறிக் கொண்டே கவரில் மாட்டியிருந்த முருகன் படத்தைப் பார்த்துக் கைகுவித்துக் கும்பிட்டான். பிறகு, “அது சரி; மத்தியானம் அந்த மக்கடைக்காரக் காக்காடிட்டொரு பொட்டலம் கொடுத்துட்டு வந்தேனே, அதை வாங்கிக்கிட்டயா?” என்று கேட்டான்.

“அவனே என்னைக் கூப்பிட்டுக் கொடுத்தான் அக்கா! எரிக்கரைப் பொங்கலும் வடையும் இருந்தன” என்று சொல்லி மெல்லக் கிரித்தான் அருண்மிரி.

“அது ஏதுன்னு தெரியுமா, தம்பீ? தம்ம சமாளியம்மா விட்டியே இன்

னைக்கு ஒரு விசேஷம். சாறும்படியம்ம னுக்குப் பூண்டு போட்டாங்க....”

“அப்படித்தான் இருக்கும்னு நினைச்சேன்.”

“அவசரப்படாம கேளுடா! பூண்டு பெய்வான் ஆனப்புறம் சமாளியம்மா எனக்கு வரக்கமா கொடுக்கிறபடி பட்சணம். பலகாரம் எல்லாம் கொடுத்தாங்க. அதுக்கப்பாவே அந்தப் பெரிய பொண்ணு நிர்மலா ஒடி வந்து ஒரு பொட்டலத்தை என்விட்டு கொடுத்து அதை உனக்குக் கொடுக்கும்படி சொல்லிவிட்டுப் போச்சா.”

நிடுக்குற்று விட்டான் அருண்மிரி. அந்த ஒரே விநாடியில் அவனுக்கு உடம் பெல்லாம் யோர்ந்துக் கொண்டியது. திருதிருவென விழித்துப் பார்த்தான்.

“ரொம்பத் தங்கமான பொண்ணு தம்பீ அது! எல்லாரையும் சமமா பாவிச்ச நேசித்த உயர்ந்த குணம் அதுக்கு ரத்தத்திலேயே ஊறிப் போயிருக்குது. உன்னை அது இவ்வளவு நேரிலேகூடப் பார்க்கவேண்டு நினைக்கிறேன். ஆனாலும் உன் ரூபகம் அதுக்கு இருந்திருக்குது பாரு! தன் தாயார் கொடுத்த பட்சணங்கள் எனக்கும் என் பிள்ளைகளுக்குமே சரியாய்ப் போயிடும் - உனக்குப் பங்கு கிடைக்காதவ்னு நினைச்சு, உனக்குள்ளே தனியாகக் கொண்டு வந்து கொடுத்திருக்குது. அந்த மாமிசு பெரிய பணக்காரக் குடும்பத்திலே ஒப்படி ஒரு பொண்ணு இருக்குமான்னு நினைக்கவே ஆச்சரியமா இச்சே, தம்பீ?” என்று மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் பொங்கக் கூறிக் கொண்டே சமைவல் காரியங்கூலில் கவனமானான் முத்தம்மா.

அருண்மிரி பெரிதும் குழப்பத்தின் ஆழத்தான். அதனும் அன்றிரவும் தன் பரிட்சைக்கான பாடங்களைப் படிக்கவில்லை. இரவில் தனியாகப் படித்துக் கொண்டிருந்தால் எங்கே அந்தப் பெண் தன்னைப் பார்த்து ஏதேனும் கேட்கவந்து விடுவாளோ என்ற பயம் அவனுக்கு. மறுநாளும் அவ்வாறே சாப்பிட்டாலவதும் யாத்தா விளக்கை அணைத்து விட்டுப் படுத்துத் தூங்கிப் போனான்.

இந்த இரண்டு நிகழ்க்களம் சாப்பாட்டுக் கூடைக்காரிக் கனகாவும் ஏனோ அவனைப் பார்க்க வரவில்லை. இது ஒருபுறம் அவனுக்குக் கவலைகள் அளித்து வந்தது.

வேலை முடிந்ததும் வழக்கம்போல் கில்லப் பார்வையுக்குப் போய் மாலைப் பொழுதைப் போக்கிவிட்டு வருவதை இன்னமும் நிறுத்தாமலேதான் இருந்தான். நாளெல்லாம் உழைத்துவிட்டு நேரே வீட்டுக்குப் போய் ஒய்வு பெற

ப்ளாஸ்டார்ச்

வாங்கும்போது
நீங்கள் பெறுவது
உள்ளூரம்
புறமும்
உன்னதமான
ஜீரே
டார்ச்

செய்து கொடுக்க
பயன்படுத்த
பலவேறு
பொருள்களை

பலவேறு
பொருள்களை
செய்து கொடுக்க
பயன்படுத்த

பலவேறு பொருள்களை செய்து கொடுக்க பயன்படுத்த
பலவேறு பொருள்களை செய்து கொடுக்க பயன்படுத்த
பலவேறு பொருள்களை செய்து கொடுக்க பயன்படுத்த
பலவேறு பொருள்களை செய்து கொடுக்க பயன்படுத்த

செய்து கொடுக்க
பயன்படுத்த

செய்து கொடுக்க
பயன்படுத்த

செய்து கொடுக்க
பயன்படுத்த

செய்து கொடுக்க
பயன்படுத்த

வும். பிறகு பயனுள்ள
காரியங்களில் ஈடுபட
வும் முடியாமல் தின
மும் இப்படி இரண்டு
மூன்றுமணி நேரத்தை
வினாசுப் பார்த்தில்
உட்கார்ந்து சொம்பிக்
கழிக்க வேண்டி யிருக்
கிறது ஏன் பல த
நினைக்கும்போது அவ
னுக்கு வருத்தமும்
வெதனமும் தென்படக்
கூடாத்தன. சில சம

ஸ்திரீகம் -

யம் ஆத்திரமும் எரிச்சலும் அடைவான்.
இதற்கெல்லாம் காரணமான அந்தப்
பெண் நிர்மலானவ மனத்துள் வெறுத்து
வசைத்தும் கொள்வான். இந்தியை எப்
போது மாறும், எப்படித் தீரும், என்ன
செய்து பரிகாரம் காணலாம் என்று
தீவிரமாக யோசிப்பான். எதுவும்
புலப்படாத நிலையில் மீண்டும் மனம்
சோர்ந்து முடங்குவான். இந்த ஆண்டு
எப்படியும் செப்டம்பரில் பரீட்சை
வெட்டி எஸ். எஸ். எல்.சி.யில் தேறிவிட
வேண்டும் என்ற தன் இவட்டியம்
சுடேறாமல் போய்விடுமோ என்று
நினைக்கும்போது அவனுக்கு அழகாகியே
வெடித்துக் கொண்டு வந்தது. சில
சமயம் கண்ணீர் சித்தி அவன் அழுதும்
விடுவான்.

இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால்,
கடந்த இரண்டு நாட்களாக அந்தப்
பார்க்கில் அவன் வழக்கமாக உட்காரும்
வசைத் த மண்டபத்தருகில் போய்
உட்காருவதில்லை. விரகு வாயில்
பக்கம் சுற்றிக் கொண்டு சென்று ஒரு
நீருற்றுப் போய்க்கவண்டை அமர்த்து
பொழுதைப் போக்கலானான். இரவு
நேரங்களில் அப்போய்க்கவையின் தடுவே
அமைத்துள்ள நீருற்றுக் குழாய்களில்
விழுந்து வர்ணத் தண்ணீர் பீச்சியடித்து
வழியும் காட்சி பார்க்க மிகவும் ரம்மிய
மாவது. வர்ண விளக்குகளைக் கொண்டு
அந்த வர்ண நீர்ப் பொழியும் விசித்திர
தூவக் காட்சி அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

அருண்டிக்கு அய்யிலிய காட்சி
வயக் காண்பது நல்ல பொழுதுபோக்காக
யிற்று. ஆனால் இதற்காகவே இப்படியி
டும் துடி. வந்தான் என்று சொல்ல
முடியாது. அந்த ஆயர்க்காரியைச் சத்
திப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். எப்ப
சுற்காகவே அவ்விடத்துக்குப் போகா
மல் இங்கு வரலானான். அவனுக்கு
எனோ அவனுடைய பேச்சு, பார்வை,
சிரிப்பு எதுவும் பிடிக்கவில்லை. என்
பிடிக்கவில்லை என்பதற்குக் காரணம்
தெளிவாகத் தெரியா விட்டாலும்
அதைத் தெரிந்து கொள்ளவும் அவன்

விரும்பவில்லை. அவளை வெறுக்கிறாளு ?
அல்லது அவளுக்குப் பவப்படுகிறாளு ?
இதையும் அவனால் தீர்மானிக்க முடிய
வில்லை. எனினும் இவ்விரண்டில் ஏதோ
ஒன்றினால் தூண்டப்பட்டே அவளைப்
பார்க்க வேண்டாம் என்ற முடிவுக்கு
வந்திருக்கிறோம் என்பது மட்டும் அவ
னுக்குப் புரிந்தது.

மூன்றாம் நாள் இரவு அந்தப்
பார்க்கிலிருந்து வீடு வந்து சேர்ந்ததும்
கு வித் துக் சாப்பிட்டு விட்டுப்
படுக்கையை எடுத்துக் கொண்டு
வாரத்தாவுக்கு வந்த அருண்டி உடனே
படுத்துவிட மனமின்றிச் சற்று நேரம்
உட்கார்ந்திருந்தான்.

நீண்ட நாட்களுக்குப் பின் இன்று
தான் தன் தாயைப் பற்றிய எக்
தனைப்பு அவனுக்குத் தோன்றியது. இத்
தனை காலமும் அவன் எண்ணமே இல்லா
திருத்தவன் இப்போது ஏன் அவளை
நினைத்து ஏங்குகிறான்? இதன் கார
ணத்தை அவனுடையே அறிய முடிய
வில்லை. சமீப நாட்களாகப் பல எதிர்
பாரத நிகழ்ச்சிகள் அவனுது வாழ்க்கை
யிலே குறுக்கிட்டு அவற்றால் அதிக
அவலு சேகடமும், துயரமும், அமைதிக்க
குலைவும், சபலப் பிரயிப்பும் நேர்ந்து
வருவதையோட்டி ஒதுவித் மிரட்டிக்கு
அவன் உள்ளாக்கியிருப்பது அதற்குக்
காரணமா யிருக்கலாம்.

'பாவம், அம்மா எப்படி இருக்
கிறாளை? தன்னைத் தனியாய்க் கொடுத்து
எவ்வென்ன கஷ்டங்களை அனுபவிச்
கிறாளை? ஆன் பின்னை இருக்கும்
தனக்கு உதவியாக இல்லையே என்று
மனம் கசத்து கண்ணீர் விட்டுக் கரைந்து
கொண்டிருப்பாளோ ?'

இதற்கு மேல் மித்ததியை ஒட்டி.
இப்போதிருக்கும் கவலைகளோடு இங்
றும் கவலைகளைச் சேர்த்துத் தன்னைத்
தானே வருத்தித் கொள்ள விரும்பாத
வனாய், சட்டென்று படுக்கையை விறித்
துப் போட்டுப் படுக்கான்.

இரவு மணி பத்தாறையும் அவனுக்குத்
துக்கம் பிடிக்கவில்லை. துக்கமாம்

கம்மா படுத்திருந்த தால் உடம்பும் தோஷு எடுத்தது.

‘கடந்த மூன்று நாட்களாக அந்தப் பெண் நிர்மலா இங்கு வரவில்லையே! அக்காதல் கடித விஷயத்தை அன்றே மறந்தும் மன்னித்தும் விட்டு விட்டாளோ? அப்படியானால் நான் தான் அதுபற்றி அதாவசியமாகப் பயந்து விடுகிறேனா?’

அவன் சட்டென்று எழுந்து உட்கார்ந்து வினாக்கைப் போட்டான். உன்னே எல்லாகும் நன்றாகத்

தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். பஸ்தினங்களாகத் தொடரவில் ‘கிடந்ததன் பாடப் புத்தகங்களைத் தூசி தட்டி எடுத்து வந்து படிக்க ஆரம்பித்தான். படிப்பதில் ஏனோ மனம் வயிச்செய்கையில்.

கணக்குகளாவது போட்டுப் பார்க்கலாம் என்று கணக்குப் புத்தகத்தைப் புத்தோட்டையும் பிரித்து வைத்துக் கொண்டு தன் சட்டை ஜேபியிலிருந்து பென்சிலை எடுத்தான். அத்துடன் நாவாக மடித்த ஒரு காகிதமும் வந்தது. அன்றோரு நாளி மாலை அவன் இங்கு பார்க்கில் உட்கார்ந்து அச்சிறு பெயரின் மூன்று சக்கரச் சைக்கிள் வண்டியைப் பார்த்து வரைந்த படமே அது.

வினாக்கு வெளிச்சத்தில் அப்படத்தை யே சற்று நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அதைப் பார்க்கப் பார்க்க அவனது மனத்தில் ஒருவித உற்சாகம் ஊற்றிடுகின்றது. அத்துடன், அந்தப் படத்திலுள்ள சைக்கிளின் லைவத்தைச் சற்றே மாற்றி அமைத்தால் இன்னும் நன்றாக இருக்கும் என்றும் அவனுக்குத் தோன்றியது. எந்தெந்தப் பகுதியை எப்படி வெப்படி மாற்றலாம் என்று சித்தித்தான்.

சித்தித்தவாறே, கணக்கு நோட்டை முடி வைத்துவிட்டு ஓர் அகலமான வெள்ளைக் காகிதத்தில் தன் கற்பனை யிலே தோன்றியபடி, மூன்று சக்கரச் சைக்கிள் படம் ஒன்றை வரைந்து முடித்தான். அவன் லைவம் அமைத்து வரைந்த படத்துக்கும் முந்தைய படத்துக்கும் பிரம்பு சித்தியாசம் தென்பட்டது. புதுமை மகிழ்ச்சி இயங்க

‘புதுசா ஸ்கூட்டர் வங்கிருமாமே! ஏன் கன்னிடம் காட்டவில்லை?’

துணுக்கக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கும் போது அவனுடைய வடிவமைப்புப் படமே சிறப்பா யிருப்பதாகவும் தெரிந்தது.

அடுத்து, அப்புதிய வடிவில் வரைந்த சைக்கிளின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் தனித் தனிப் படங்களாக - அததற்குரிய நீள, அகல, கணப் பரிமாணக் கணக்குகளின் துல்லியமான விவரங்களை ஒரு தேர்ந்த பொறி இயல் தொழில் நுட்ப வல்லுநனைப் போல் அத்தனை திறம் பட வரைவலானான்.

எல்லாம் வரைந்து முடித்துப் பார்த்த

போது அவனுக்கே ஒரு பிரமிப்பு தட்டியது. உருக்கு வார்ப்பு, பற்ற வைப்பு, கடைசல், துளையிடல், அறுத்தல், இணைத்தல், பாரிஷ் பண்ணுதல் முதலான இயந்திர வசதிகளுடன் கூடிய ஒரு சிறு பட்டறை இருந்தால், இவ் வடிவமைப்புப் படத்தை மாந்திரியாகக் கொண்டு, சுமார் எண்பதேதந்து சதவித உறுப்புக்களை - கைப் பிடிக்கான ரப்பர்ச் குழாய், சக்கரங்களுக்குரிய கெட்டி டயர், ஆசனம், பெல், பெடல் கட்டை முதலான உறுப்புக்கள் நீங்கலாக - தானே உற்பத்தி செய்து, மேற்கொண்ட பாகங்களை வெளியிடங்களில் வாங்கி இணைத்துப் புத்தம் புது ரகமான ஓர் அழகிய மூன்று சக்கரச் சைக்கிள் வண்டியை உருவாக்கிவிட முடியும் என்று அவனுக்குத் தோன்றியது.

‘இதற்குமுன் இத்தகைய முயற்சியில் பொழுது போக்காகக்கூட ஈடுபட்டிராத தன்னால் இன்று திடீரென்று எவ்வளம் இவ்வாறு வரைய முடிந்தது?’ இது அவனுக்கே வினங்காத ஒரு புதிதாக வியப்புட்டியது.

மெற்ச்சிப் பரவசத்துடன் அவ்வரை படங்களையே பார்க்குக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தான் அவன். இரவு மணி இரண்டுக்கு மேல் ஆகியிருக்கும்.

‘மிஸ்டர்! இப்படிக் கொஞ்சம் வருகிறீர்களா?’

அதிர்ச்சியுற்று நிமிர்ந்தான் அருண்மிரி. வெளியே, வராந்தா கதிர் ஓரம் அந்தப் பெண் நிர்மலாதான் வந்து நின்று கொண்டிருந்தாள்! (தொடரும்)

ஓர் பரிபூரண சேவைத் திட்டம்

பாண்டியன் இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து

ஆஸ்திகள் : ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காரியாலயம் : பாண்டியன் பீல்டிங், மதுரை-1

கிளைகள் : மும்பாய், கல்கத்தா, டெலி, சென்னை, தாய், கோலம்பூர்,
கோயமுத்தூர், கோச்சி, கோல்கட்டா

4

பஞ்சவர்ண
டிகோபானாசாரணுவன்

அருணா

எதற்குள் ஆளாக்
செய்பாக்கியத்திற்கு

ஐஸ் ஆண்டவிற்கு
பீரத்தி பெற்றது...

ஆயர்வேதாஸ்ரமம்

கோவை - கீழ்க்கட்ட

100-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047-1048-1049-1050-1051-1052-1053-1054-1055-1056-1057-1058-1059-1060-1061-1062-1063-1064-1065-1066-1067-1068-1069-1070-1071-1072-1073-1074-1075-1076-1077-1078-1079-1080-1081-1082-1083-1084-1085-1086-1087-1088-1089-1090-1091-1092-1093-1094-1095-1096-1097-1098-1099-1100-1101-1102-1103-1104-1105-1106-1107-1108-1109-1110-1111-1112-1113-1114-1115-1116-1117-1118-1119-1120-1121-1122-1123-1124-1125-1126-1127-1128-1129-1130-1131-1132-1133-1134-1135-1136-1137-1138-1139-1140-1141-1142-1143-1144-1145-1146-1147-1148-1149-1150-1151-1152-1153-1154-1155-1156-1157-1158-1159-1160-1161-1162-1163-1164-1165-1166-1167-1168-1169-1170-1171-1172-1173-1174-1175-1176-1177-1178-1179-1180-1181-1182-1183-1184-1185-1186-1187-1188-1189-1190-1191-1192-1193-1194-1195-1196-1197-1198-1199-1200-1201-1202-1203-1204-1205-1206-1207-1208-1209-1210-1211-1212-1213-1214-1215-1216-1217-1218-1219-1220-1221-1222-1223-1224-1225-1226-1227-1228-1229-1230-1231-1232-1233-1234-1235-1236-1237-1238-1239-1240-1241-1242-1243-1244-1245-1246-1247-1248-1249-1250-1251-1252-1253-1254-1255-1256-1257-1258-1259-1260-1261-1262-1263-1264-1265-1266-1267-1268-1269-1270-1271-1272-1273-1274-1275-1276-1277-1278-1279-1280-1281-1282-1283-1284-1285-1286-1287-1288-1289-1290-1291-1292-1293-1294-1295-1296-1297-1298-1299-1300-1301-1302-1303-1304-1305-1306-1307-1308-1309-1310-1311-1312-1313-1314-1315-1316-1317-1318-1319-1320-1321-1322-1323-1324-1325-1326-1327-1328-1329-1330-1331-1332-1333-1334-1335-1336-1337-1338-1339-1340-1341-1342-1343-1344-1345-1346-1347-1348-1349-1350-1351-1352-1353-1354-1355-1356-1357-1358-1359-1360-1361-1362-1363-1364-1365-1366-1367-1368-1369-1370-1371-1372-1373-1374-1375-1376-1377-1378-1379-1380-1381-1382-1383-1384-1385-1386-1387-1388-1389-1390-1391-1392-1393-1394-1395-1396-1397-1398-1399-1400-1401-1402-1403-1404-1405-1406-1407-1408-1409-1410-1411-1412-1413-1414-1415-1416-1417-1418-1419-1420-1421-1422-1423-1424-1425-1426-1427-1428-1429-1430-1431-1432-1433-1434-1435-1436-1437-1438-1439-1440-1441-1442-1443-1444-1445-1446-1447-1448-1449-1450-1451-1452-1453-1454-1455-1456-1457-1458-1459-1460-1461-1462-1463-1464-1465-1466-1467-1468-1469-1470-1471-1472-1473-1474-1475-1476-1477-1478-1479-1480-1481-1482-1483-1484-1485-1486-1487-1488-1489-1490-1491-1492-1493-1494-1495-1496-1497-1498-1499-1500-1501-1502-1503-1504-1505-1506-1507-1508-1509-1510-1511-1512-1513-1514-1515-1516-1517-1518-1519-1520-1521-1522-1523-1524-1525-1526-1527-1528-1529-1530-1531-1532-1533-1534-1535-1536-1537-1538-1539-1540-1541-1542-1543-1544-1545-1546-1547-1548-1549-1550-1551-1552-1553-1554-1555-1556-1557-1558-1559-1560-1561-1562-1563-1564-1565-1566-1567-1568-1569-1570-1571-1572-1573-1574-1575-1576-1577-1578-1579-1580-1581-1582-1583-1584-1585-1586-1587-1588-1589-1590-1591-1592-1593-1594-1595-1596-1597-1598-1599-1600-1601-1602-1603-1604-1605-1606-1607-1608-1609-1610-1611-1612-1613-1614-1615-1616-1617-1618-1619-1620-1621-1622-1623-1624-1625-1626-1627-1628-1629-1630-1631-1632-1633-1634-1635-1636-1637-1638-1639-1640-1641-1642-1643-1644-1645-1646-1647-1648-1649-1650-1651-1652-1653-1654-1655-1656-1657-1658-1659-1660-1661-1662-1663-1664-1665-1666-1667-1668-1669-1670-1671-1672-1673-1674-1675-1676-1677-1678-1679-1680-1681-1682-1683-1684-1685-1686-1687-1688-1689-1690-1691-1692-1693-1694-1695-1696-1697-1698-1699-1700-1701-1702-1703-1704-1705-1706-1707-1708-1709-1710-1711-1712-1713-1714-1715-1716-1717-1718-1719-1720-1721-1722-1723-1724-1725-1726-1727-1728-1729-1730-1731-1732-1733-1734-1735-1736-1737-1738-1739-1740-1741-1742-1743-1744-1745-1746-1747-1748-1749-1750-1751-1752-1753-1754-1755-1756-1757-1758-1759-1760-1761-1762-1763-1764-1765-1766-1767-1768-1769-1770-1771-1772-1773-1774-1775-1776-1777-1778-1779-1780-1781-1782-1783-1784-1785-1786-1787-1788-1789-1790-1791-1792-1793-1794-1795-1796-1797-1798-1799-1800-1801-1802-1803-1804-1805-1806-1807-1808-1809-1810-1811-1812-1813-1814-1815-1816-1817-1818-1819-1820-1821-1822-1823-1824-1825-1826-1827-1828-1829-1830-1831-1832-1833-1834-1835-1836-1837-1838-1839-1840-1841-1842-1843-1844-1845-1846-1847-1848-1849-1850-1851-1852-1853-1854-1855-1856-1857-1858-1859-1860-1861-1862-1863-1864-1865-1866-1867-1868-1869-1870-1871-1872-1873-1874-1875-1876-1877-1878-1879-1880-1881-1882-1883-1884-1885-1886-1887-1888-1889-1890-1891-1892-1893-1894-1895-1896-1897-1898-1899-1900-1901-1902-1903-1904-1905-1906-1907-1908-1909-1910-1911-1912-1913-1914-1915-1916-1917-1918-1919-1920-1921-1922-1923-1924-1925-1926-1927-1928-1929-1930-1931-1932-1933-1934-1935-1936-1937-1938-1939-1940-1941-1942-1943-1944-1945-1946-1947-1948-1949-1950-1951-1952-1953-1954-1955-1956-1957-1958-1959-1960-1961-1962-1963-1964-1965-1966-1967-1968-1969-1970-1971-1972-1973-1974-1975-1976-1977-1978-1979-1980-1981-1982-1983-1984-1985-1986-1987-1988-1989-1990-1991-1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329-2330-2331-2332-2333-2334-2335-2336-2337-2338-2339-2340-2341-2342-2343-2344-2345-2346-2347-2348-2349-2350-2351-2352-2353-2354-2355-2356-2357-2358-2359-2360-2361-2362-2363-2364-2365-2366-2367-2368-2369-2370-2371-2372-2373-2374-2375-2376-2377-2378-2379-2380-2381-2382-2383-2384-2385-2386-2387-2388-2389-2390-2391-2392-2393-2394-2395-2396-2397-2398-2399-2400-2401-2402-2403-2404-2405-2406-2407-2408-2409-2410-2411-2412-2413-2414-2415-2416-2417-2418-2419-2420-2421-2422-2423-2424-2425-2426-2427-2428-2429-2430-2431-2432-2433-2434-2435-2436-2437-2438-2439-2440-2441-2442-2443-2444-2445-2446-2447-2448-2449-2450-2451-2452-2453-2454-2455-2456-2457-2458-2459-2460-2461-2462-2463-2464-2465-2466-2467-2468-2469-2470-2471-2472-2473-2474-2475-2476-2477-2478-2479-2480-2481-2482-2483-2484-2485-2486-2487-2488-2489-2490-2491-2492-2493-2494-2495-2496-2497-2498-2499-2500-2501-2502-2503-2504-2505-2506-2507-2508-2509-2510-2511-2512-2513-2514-2515-2516-2517-2518-2519-2520-2521-2522-2523-2524-2525-2526-2527-2528-2529-2530-2531-2532-2533-2534-2535-2536-2537-2538-2539-2540-2541-2542-2543-2544-2545-2546-2547-2548-2549-2550-2551-2552-2553-2554-2555-2556-2557-2558-2559-2560-2561-2562-2563-2564-2565-2566-2567-2568-2569-2570-2571-2572-2573-2574-2575-2576-2577-2578-2579-2580-2581-2582-2583-2584-2585-2586-2587-2588-2589-2590-2591-2592-2593-2594-2595-2596-2597-2598-2599-2600-2601-2602-2603-2604-2605-2606-2607-26

மேனகா

வெஸ்.வி.சாவித்ரம்மா

கல்யாண வீட்டில் எல்லோருடைய கண்ணம்மே மேனகாவின் மேல்தான். அவள் அந்தக் கல்யாணத்துக்கு வருவான் என்று வாறமே எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. "ஏதோ ஒப்புக் காசு அசுமத்ததை ஏற்றுக் கொண்டு, மாணம் மரிவாசை எக்வாவந்ததையும் துறந்தவிட்டு வந்தாடெ வெண்டுமா?" என்றுதான் எல்லோரும் கவலைப்பட்டார்கள். தேவகிக்கும் அப்படித்தான் தோன்றியது. மேனகா அவளுடைய சொந்தத் தங்கையில் மகந்தான். வேறு சத்தப்பிப்பதில் அவள் வந்திருந்தால் தேவகிக்கு ஓர் ஆட்சேபமையும் இருந்திருக்காது. மாறாக, பரிசுதான் அதிகமாகியிருக்கும். ஆனால் அவளுக்கு புகைகத்து மயிதரிகள் இல்லாது பிடுக்கு எதிரில், பழிச் சொல்லுக்கு அளவாமல், மேனகா வந்ததுதான் அங்குக்குப் பிடிக்கவில்லை.

மேனகாவுக்கு உண்டதுமே தேவகி பொறுக்காமல், "வந்துட்டியா மேனகா?" என்று வரவேற்றிருந்தாள். மேனகா சிரித்துக் கொண்டே, "வராமல் என்ன பேசியம்மா? நீ அவைச்சுது பேசினா, தான் வந்தது பேசினா? உங்களைப் பெயலாம் பார்த்து எத்தனையோ நாளாக. ஹரிணி பொறுக்க உடுத்திவிட்டிருந்தப்போ பார்த்தது. இப்ப அவன் கல்யாணத்துக்காவது வர வேண்டாமா?" என்று பதிலளித்தாள்.

எத்தனையோ வருடங்கள் ஆகிவிட்டிருந்தன. உங்களைத்தான்! மேனகாவுக்கும் இப்போது உமார் ஒப்பது வருடங்கள் இருக்கலாம். அந்தக் கடந்து போன வருடங்களில் திகழ்ந்த கம்பலங்கள்தான் எத்தனை! மேனகாவின் கல்யாணத்தைப் பற்றிய திசையிலுள்ளும் தேவகியின் மனத்திலிருந்து மறைந்திருக்கவில்லை. பின்னாக நடக்கப் போகும் திகழ்ச்சிகளில் நியம்கூட அப்போது தோன்றியிருக்கவில்லை.

சோமசுந்தர் மேனகாவுக்குப் போகுத்தான் வரன். மேனகாவோ அந்த சோமசுந்தரில் அவளுக்கு பெயருக்குத் தக்கபடி தேவகிவினையைப் போல் விளங்கினால், கல்யாணத்தின் அவன் தீயப் பட்டனை உடுத்தி, லகத்தன் அணிந்து மனையில் பிறு உட்கொண்டிருந்த போழுது எவ்வொருவரையும் கண்டாலும் அவன் போலவேயே லுத்திட்டு விட்டிருந்தான். சோமசுந்தரும் அப்படியே. நயவ உமாரும். பார்த்தவர்களுக்கு இன்னொரு முறை பாரிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையை உட்கும் சித்திரமும். அந்தக் கல்யாண வீட்டில் ரொம்பவும் பெருமியத்துடன்தான் தேவகி வந்தாள்.

ஒருவர்

என்ன கல்யாணம்!

அந்த தாக்கு நாடின் கல்யாணத்தில் மயிற்சியோடு கல்யாண வந்திரோடு மேனகாவின் குழம்பு வாழ்க்கையில் கல் திசைகள் லுக்கவட்டது விட்டன. கல்யாணம் ஆகி ஒரு மாதத்துக்குள்ளாக வெளிதாட்டுக்குப் புறப்பட்டிருந்த சௌந்த சோமசுந்தர் இந்த வருஷம் திரும்பி வருவான், அடுத்த வருஷம் திரும்பி வருவான் என்று எதிர்பார்ப்பது வெவ்வேறு காலம் கடந்து போய் விட்டது. தந்த பதிலுக்கு வருடங்கள் ஓடி மறைந்த பின்பும்கூட அவைப் பற்றிய செய்தியே இல்லை. அவன் வெளிதாடு சென்ற இரண்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு உயர்நிலைப் பள்ளியில் சேர்ந்த மேனகா கல்யாணம் படிப்பையும் லுடித்து, கல்யாணம் படிப்பையும் லுடித்து தாங்கவந்து வருடங்களாகி விட்டிருந்தன.

தவறு வாரும்கூடு?

ஓங்கொருவர் ஓங்கொன்றாகச் சொன்னார்கள்.

எது எப்படியோ. மேனகாவைப் பொறுத்த வரையில் அவன் அங்குக்கு இப்போது என்னுமிட்டான்.

தேவகியே சோமசுந்தருக்குக் கடந்தம் எழுதினாள். மேனகாவை விட்டும் எழுதச் சொன்னாள். இரண்டுக்கும் பதில் இல்லை.

தாவாரும் தந்தையும் இறந்த பிறகு மேனகா அந்தப் பெரிய வீட்டுக்கும் திரண்ட கோத்துக்கும் அபிப்பிராயங்கள். கல்யாணம் வெளியில் எங்கும் போவதற்குத் தயக்கம் கொண்டிருந்த மேனகா லொஞ்சம் கொஞ்சமாக எங்கா இடங்களுக்கும் போய் வரத் தொடங்கினாள். பெங்களூர் வேடிக்கைக்கும், கி37 தந்தையும் இடங்களா இங்கும் வரத்துக்கு லுன்று குறை தவறுமல் சினிமாவுக்குப் போவான். "கிளப்"பிட்டுக்கு அவன் விடு திரும்புகு தன்மீது அழித்துதான்.

அவ்வைப் பற்றிய விசுவங்கிஷப் பேசுவதென்ன அங்குடைய உறவினர்களுக்கெல்லாம் மெக்கத்தது ருசிப்பது போல. தாக்கு பேசாமல் சோந்திக் மேனகாவைப் பற்றிப் போகாமல் இருக்க லுடியாது. அப்படியிட்டால் சொக்கங்கள் தேவகியின் காலுணியும் விழுந்து கொண்டிருந்தன. "பிறக்கும்போதே அங்குடைய பெற்றோர்களுக்கு அவன் வந்தான் எப்படித் தெரிந்தது? மேனகா என்ற பெயர் வைத்தாராணோ?" என்றார் சிலர்.

ஹக்கியில் விவாதத்துக்கும் சில தடவ்களை ஏற்படுத்தான் செய்தான். அங்குடைய அந்தவ தாய் உமாரும், "உங்க லுக்கும்புத்தும் எங்களுக்கு சரிப்பட்டு வராதா?" என்று.

"அங்கு ஒருபுறம் என்னும் அது எங்கும் லுறியும் குவியலா, மன்னி?" என்று தேவகி அழகக் குறையாகக் கெடுவியேபோது, "இருந்தாலும்...." என்று ராகம் இருந்துவிட்டு அந்தவ வரைய லுடிக்க கொண்டான்.

ஆனால் இதனால் ஹரிணிக்கு லுள்ளும் உருடும் உண்டாகவில்லை. அங்குக்குக் கிடத்த வரன் அழகான காலிபன். அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தே தேவகிக்குப் பாரம். "மேனகாவின் லுறையுக்கு என்ன லுடிக்க இருந்தது? தவறுதலான லுறையுடன் லுடிக்க இருந்தது?" என்று திசைக்கு திரும்பினாள்.

புதுவதி சாஸ்திரமைய சை
பாட மொழியில் பிழை இரு
வதது எழுத்தாணி தாசை.
மொனிய. ஸாபீயாதி மொன
தாசைகளைக் கண்ட மொழி
யில் தத்தாசை. ஆனால்
கெகாசில் ஒரு காதகி
காசாடத்தில் மொழிமொழி
தத்தாசைகளைக் கெகாசில்
மொழி மொழிக்குகிற்று.
'மொனகா' - மொனகாசை
காசை ஸாஸ்திர மொனகாசை
காசை ஸாஸ்திரமைய சை.

கன்னடம்

மேனாள் தாமினிக்கு ஒரு பெரிய வெள்ளித் தட்டைக் கல்யாணப் பரிசாக ஒதெனலுத்தான்.

தேவகியின் மயனி கொள்ளும் தன் துயரமையின் முடிதலையும் பாரித துத் பிரித்தான்.

மேலாக, "என்ன சொன்னம் மாமி, என்னை அப்படிப்பட்ட தெரிகிறதா? பேச மாட்டேன்" என்று சொன்னாள்.

கோர்ணம், "எல்லாவு வலுக்கூறாக, என்னை அந்த அடையாளம் தெரிவிக்கும் போதெல்லாம் என்னை இருக்கிற" என்று மறு கோரிடையாக்கி.

தொர்ணத்தின் தங்ண ஸ்ரீதா, "என் னின்போல இருக்கிறவா உன்னை என்வத் னாய் போதாது?" என்று கேட்டாள்.

11 உரிமையுடைய பொருள் இதுவதெனவாயினும்

*எங்கள் வாழ்க்கைப் பாணியே வெநே. உங்கள் வாழியே வெநே, நீங்கனெல்லாம்

பெரிய மறுசீரமைப்பு என்று கிண்டலாகக் கூறியிருக்கிறார்.

யோசகா ஸ்ரத்தித் கந்தித புய்சிசிப்புடல்
"நாழும் பச்சியா" போல் ஒரு பெண்தாள்
இவ்வாறு" என்பாள்.

தேவகி இளத்தில் புகுந்து, "எழுந்திரு
மேனகா, எப்பாட்டுக்கு நேரமாக" என்
து கூறி அந்தச் சிற்பாவுரினக்கு ஒரு
மலர் பணி எய்தினாள்.

“இந்தக் கும்பலிக் மேனா ஈதிநிக்குமேனா
கடாது. இந்த மதுரானின் பேச்சுக்குக்கு
அவன் ஏன் இடம் கொடுக்கிறது? அவனுக்கு
எங்காவது மனக் கஷ்டமோ, வேதனையோ
அவனுக்கும் அவன்: அவனுக்குமே அது தெரி

ஏம். தெரியாதவா லாய் பொன்னாடுமேல்
லாய் பேசுவதை அவன் ஏன் கூறு கொடுத்த
துக் கேட்கலாம்?" என்று தேவனின் மலர்
சொந்தியது. மோகன தனியாக இருந்த
பொழுது தேவன் அவனிடம் தன் மலர்தின்
பட்ட இந்த வண்ணத்தைத் தெரிவித்து
விட்டான்.

"இவனிடமேயல்லாம் 3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047-1048-1049-1050-1051-1052-1053-1054-1055-1056-1057-1058-1059-1060-1061-1062-1063-1064-1065-1066-1067-1068-1069-1070-1071-1072-1073-1074-1075-1076-1077-1078-1079-1080-1081-1082-1083-1084-1085-1086-1087-1088-1089-1090-1091-1092-1093-1094-1095-1096-1097-1098-1099-1100-1101-1102-1103-1104-1105-1106-1107-1108-1109-1110-1111-1112-1113-1114-1115-1116-1117-1118-1119-1120-1121-1122-1123-1124-1125-1126-1127-1128-1129-1130-1131-1132-1133-1134-1135-1136-1137-1138-1139-1140-1141-1142-1143-1144-1145-1146-1147-1148-1149-1150-1151-1152-1153-1154-1155-1156-1157-1158-1159-1160-1161-1162-1163-1164-1165-1166-1167-1168-1169-1170-1171-1172-1173-1174-1175-1176-1177-1178-1179-1180-1181-1182-1183-1184-1185-1186-1187-1188-1189-1190-1191-1192-1193-1194-1195-1196-1197-1198-1199-1200-1201-1202-1203-1204-1205-1206-1207-1208-1209-1210-1211-1212-1213-1214-1215-1216-1217-1218-1219-1220-1221-1222-1223-1224-1225-1226-1227-1228-1229-1230-1231-1232-1233-1234-1235-1236-1237-1238-1239-1240-1241-1242-1243-1244-1245-1246-1247-1248-1249-1250-1251-1252-1253-1254-1255-1256-1257-1258-1259-1260-1261-1262-1263-1264-1265-1266-1267-1268-1269-1270-1271-1272-1273-1274-1275-1276-1277-1278-1279-1280-1281-1282-1283-1284-1285-1286-1287-1288-1289-1290-1291-1292-1293-1294-1295-1296-1297-1298-1299-1300-1301-1302-1303-1304-1305-1306-1307-1308-1309-1310-1311-1312-1313-1314-1315-1316-1317-1318-1319-1320-1321-1322-1323-1324-1325-1326-1327-1328-1329-1330-1331-1332-1333-1334-1335-1336-1337-1338-1339-1340-1341-1342-1343-1344-1345-1346-1347-1348-1349-1350-1351-1352-1353-1354-1355-1356-1357-1358-1359-1360-1361-1362-1363-1364-1365-1366-1367-1368-1369-1370-1371-1372-1373-1374-1375-1376-1377-1378-1379-1380-1381-1382-1383-1384-1385-1386-1387-1388-1389-1390-1391-1392-1393-1394-1395-1396-1397-1398-1399-1400-1401-1402-1403-1404-1405-1406-1407-1408-1409-1410-1411-1412-1413-1414-1415-1416-1417-1418-1419-1420-1421-1422-1423-1424-1425-1426-1427-1428-1429-1430-1431-1432-1433-1434-1435-1436-1437-1438-1439-1440-1441-1442-1443-1444-1445-1446-1447-1448-1449-1450-1451-1452-1453-1454-1455-1456-1457-1458-1459-1460-1461-1462-1463-1464-1465-1466-1467-1468-1469-1470-1471-1472-1473-1474-1475-1476-1477-1478-1479-1480-1481-1482-1483-1484-1485-1486-1487-1488-1489-1490-1491-1492-1493-1494-1495-1496-1497-1498-1499-1500-1501-1502-1503-1504-1505-1506-1507-1508-1509-1510-1511-1512-1513-1514-1515-1516-1517-1518-1519-1520-1521-1522-1523-1524-1525-1526-1527-1528-1529-1530-1531-1532-1533-1534-1535-1536-1537-1538-1539-1540-1541-1542-1543-1544-1545-1546-1547-1548-1549-1550-1551-1552-1553-1554-1555-1556-1557-1558-1559-1560-1561-1562-1563-1564-1565-1566-1567-1568-1569-1570-1571-1572-1573-1574-1575-1576-1577-1578-1579-1580-1581-1582-1583-1584-1585-1586-1587-1588-1589-1590-1591-1592-1593-1594-1595-1596-1597-1598-1599-1600-1601-1602-1603-1604-1605-1606-1607-1608-1609-1610-1611-1612-1613-1614-1615-1616-1617-1618-1619-1620-1621-1622-1623-1624-1625-1626-1627-1628-1629-1630-1631-1632-1633-1634-1635-1636-1637-1638-1639-1640-1641-1642-1643-1644-1645-1646-1647-1648-1649-1650-1651-1652-1653-1654-1655-1656-1657-1658-1659-1660-1661-1662-1663-1664-1665-1666-1667-1668-1669-1670-1671-1672-1673-1674-1675-1676-1677-1678-1679-1680-1681-1682-1683-1684-1685-1686-1687-1688-1689-1690-1691-1692-1693-1694-1695-1696-1697-1698-1699-1700-1701-1702-1703-1704-1705-1706-1707-1708-1709-1710-1711-1712-1713-1714-1715-1716-1717-1718-1719-1720-1721-1722-1723-1724-1725-1726-1727-1728-1729-1730-1731-1732-1733-1734-1735-1736-1737-1738-1739-1740-1741-1742-1743-1744-1745-1746-1747-1748-1749-1750-1751-1752-1753-1754-1755-1756-1757-1758-1759-1760-1761-1762-1763-1764-1765-1766-1767-1768-1769-1770-1771-1772-1773-1774-1775-1776-1777-1778-1779-1780-1781-1782-1783-1784-1785-1786-1787-1788-1789-1790-1791-1792-1793-1794-1795-1796-1797-1798-1799-1800-1801-1802-1803-1804-1805-1806-1807-1808-1809-1810-1811-1812-1813-1814-1815-1816-1817-1818-1819-1820-1821-1822-1823-1824-1825-1826-1827-1828-1829-1830-1831-1832-1833-1834-1835-1836-1837-1838-1839-1840-1841-1842-1843-1844-1845-1846-1847-1848-1849-1850-1851-1852-1853-1854-1855-1856-1857-1858-1859-1860-1861-1862-1863-1864-1865-1866-1867-1868-1869-1870-1871-1872-1873-1874-1875-1876-1877-1878-1879-1880-1881-1882-1883-1884-1885-1886-1887-1888-1889-1890-1891-1892-1893-1894-1895-1896-1897-1898-1899-1900-1901-1902-1903-1904-1905-1906-1907-1908-1909-1910-1911-1912-1913-1914-1915-1916-1917-1918-1919-1920-1921-1922-1923-1924-1925-1926-1927-1928-1929-1930-1931-1932-1933-1934-1935-1936-1937-1938-1939-1940-1941-1942-1943-1944-1945-1946-1947-1948-1949-1950-1951-1952-1953-1954-1955-1956-1957-1958-1959-1960-1961-1962-1963-1964-1965-1966-1967-1968-1969-1970-1971-1972-1973-1974-1975-1976-1977-1978-1979-1980-1981-1982-1983-1984-1985-1986-1987-1988-1989-1990-1991-1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329-2330-2331-2332-2333-2334-2335-2336-2337-2338-2339-2340-2341-2342-2343-2344-2345-2346-2347-2348-2349-2350-2351-2352-2353-2354-2355-2356-2357-2358-2359-2360-2361-2362-2363-2364-2365-2366-2367-2368-2369-2370-2371-2372-2373-2374-2375-2376-2377-2378-2379-2380-2381-2382-2383-2384-2385-2386-2387-2388-2389-2390-2391-2392-2393-2394-2395-2396-2397-2398-2399-2400-2401-2402-2403-2404-2405-2406-2407-2408-2409-2410-2411-2412-2413-2414-2415-2416-2417-2418-2419-2420-2421-2422-2423-2424-2425-2426-2427-2428-2429-2430-2431-2432-2433-2434-2435-2436-2437-2438-2439-2440-2441-2442-2443-2444-2445-2446-2447-2448-2449-2450-2451-2452-2453-2454-2455-2456-2457-2458-2459-2460-2461-2462-2463-2464-2465-2466-2467-2468-2469-2470-2471-2472-2473-2474-2475-2476-2477-2478-2479-2480-2481-2482-2483-2484-2485-2486-2487-2488-2489-2490-2491-2492-2493-2494-2495-2496-2497-2498-2499-2500-2501-2502-2503-2504-2505-2506-2507-2508-2509-2510-2511-2512-2513-2514-2515-2516-2517-2518-2519-2520-2521-2522-2523-2524-2525-2526-2527-2528-2529-2530-2531-2532-2533-2534-2535-2536-2537-2538-2539-2540-2541-2542-2543-2544-2545-2546-2547-2548-2549-2550-2551-2552-2553-2554-2555-2556-2557-2558-2559-2560-2561-2562-2563-2564-2565-2566-2567-2568-2569-2570-2571-2572-2573-2574-2575-2576-2577-2578-2579-2580-2581-2582-2583-2584-2585-2586-2587-2588-2589-2590-2591-2592-2593-2594-2595-2596-2597-2598-2599-2600-2601-2602-2603-2604-2605-2606-2607-2608-2609-2610-2611-2612-2613-2614-2615-2616-2617-2618-2619-2620-2621-2622-2623-2624-2625-2626-2627-2628-2629-2630-2631-2632-2633-2634-2635-2636-2637-2638-2639-2640-2641-2642-2643-2644-2645-2646-2647-2648-2649-2650-2651-2652-2653-2654-2655-2656-2657-2658-2659-2660-2661-2662-26

பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு

பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு
 சிங்காச்சேரி தெரு. திருவல்லிக்கேணி
 தபால் பெட்டி எண் 4534 மதுராஸ்-5
 தலை: EVERMANS கி.பொ.எண்: 85834

மதுராஸ் சிட் பண்டு 1981 ஆக்டோபர் திழைகளும் சீட்டுகள் நடத்தப்படுகின்றன
 (மதுராஸ் ஆக்ட் நெ. 24 OF 1982)

நீண்ட காலச் சீட்டுகள்

50 மாதங்கள்

50 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
LTM	ரூ. 200/-	ரூ. 10,000/-
LTN	ரூ. 100/-	ரூ. 5,000/-
LTO	ரூ. 50/-	ரூ. 2,500/-
LTP	ரூ. 20/-	ரூ. 1,000/-

40 மாதங்கள்

40 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
LTA	ரூ. 500/-	ரூ. 20,000/-
LTB	ரூ. 250/-	ரூ. 10,000/-
LTC	ரூ. 125/-	ரூ. 5,000/-

குறுகிய காலச் சீட்டுகள்

25 மாதங்கள்

25 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
A	ரூ. 200/-	ரூ. 5,000/-	D	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500/-	E	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250/-	F	ரூ. 15/-	ரூ. 375/-

சேரும் குழுப்பை விவரித்து எங்கள் விதிகளுக்கு எழுதவும்

கிளைகள்: புது டில்லி - பம்பாய் - பெங்களூர் - கல்கத்தா

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

அருமையான சுவை என்பது ஒரு விஷயம், சக்திமிக்க போஷாக்கு

என்பது மற்றொரு முக்கியமான விஷயம்

அந்தப் போஷாக்கைப் பெறுவதற்குதான்
எவ்வளவு கடுகரப்பான, கைவழிக்க வழி!
பார்லே க்ரூன்கோ பிஸ்கெட்டுகளில் பால்,
கோதுமை மற்றும் சர்க்கரையில் நல்ல
அம்சங்கள் எல்லாம் நிரம்பியுள்ளன—
புரதங்களும் வைட்டமின்களும்
அபரிமிதமாக அடங்கியுள்ளன,
எனவே

பார்லே க்ரூன்கோ
பிஸ்கெட்டுகள்

இந்தியாவின்
மிக அதிகமாக
விற்பனையாகும்
பிஸ்கெட்டுகள்

குழந்தைகளுக்கு விசேஷமாக சிறப்பு விருந்தினர் விப்பில்லை

கேக்கறியா? நல்ல பிள்ளையாத்தான் இந்த நிருக்கோ. நுடுப்பத்துக்கு கம்ப மீட்த்தி உன்னுடைய."

"சரிவா, விட்டுக்கொடு கோனோம்." என்ற பதைத் தவிர சுவராம் அந்த நேரத்தோடு வெருவன்றும் கூறவில்லை.

இதனால் சந்தித் தரவிட்டுவிட்டு வந்து மேனகா கிற்பி கிற்பி அழைத்தாள். இது எல்லா வாழ்க்கை! எவ்வாறு கிற்பி எப்பொழுதும் கவலைகளை நிரூபித்தேயே காலம் கழிப்பதில் கூட ஏது, சாந்தி ஏது? எல்லாருக்கும் தான் ஒரு விதித்திரப் பிராணி. தனது வாழ்க்கை எவ்வாறு உலகத்துக்கும் அயர்க்கவில்லை உலகத்துக்கும் உறவே இல்லை. தான் என்ன செய்தாலும் உலகத்தின் கண்களுக்கு அது தவறாகப்படுகிறது. யாவுக்குச் சொல்லுமே சொல்லா விட்டாலும் தான் எல்லோருக்கும் அந்நியமானவனே.

உதவிவந்த தட்டும் ஒரே கேட்டது. போன்கா நகரத்தைத் துடைத்துக் கொண்டிருந்தேறிக் திருக்கத்தை சரி செய்து கொண்டிருக்கிறாள் என்று பார்த்தாள்.

வாசலில் நின்றுருந்தவன்-ஹரிணி !
"என்ன ஹரிணி ?"

"சுமந்தா தாய் வந்தேன் அக்கா, உன்னைப் பார்த்து எவ்வளவோ நாளாகக். பார்த்துட்டுப் போகலாம்னு வந்தேன்."

"கொல்லியல்லப்பியிருந்தால் நானே வந்திருப்பேனே, ஹரிணி! இங்கே வந்தா உன் புருஷனும் புக்காத்துக்காரர்களும் கட்டா விடுப்பாங்கலா ?"

"வந்தா என்னக்கா தப்பு? அவரும் வந்திருக்கார். வெளியே காந்தேயோ உட்கார்ந்திருக்கார், கூப்பிட்டேயோ!"

"அச்சச்சோ! என்னடி இது? வெளியேயே நிறுத்தி வைக்கிறது கூப்பிடு, கூப்பிடு!"

ஹரிணி வெளியே சென்றாள். மேனகா பழக்கம் காரணமாகக் கண்ணாடியின் மூன் சென்று நின்று கொண்டு கவனித்திருந்த கூத்தன் சரிப்படுத்திக் கொண்டான்.

கரேசன் ஹரிணிக்குப் பின்னால் கைகூப்பிய வண்ணம் வந்து சோபாவின் மீது அமர்ந்து மேனகாளைப் பாராட்டும் கண்களுடன் தோக்கினான்.

மேனகா சிரித்தபடியே, "ஹரிணிவீணும் நீங்களும் எங்க விட்டுக்கு வந்திங்க" என்றாள்.

"வருக்கடாதா ?"

"அப்படி தான் எங்கே சொன்னேன் ?"

மேனகா கூறி முடிப்பதற்குள் பணியாள் தட்டில் காப்பித் தம்னர்களை வைத்துக் கொண்டு வந்தாள். கரேசன், "இந்த நேரத்தில் காப்பி எதற்கு?" என்று சங்கோ சப்பட்டுக் கொண்டான்.

"சாப்பிடுங்கோ. நீங்க எங்க விட்டுக்கு வந்து ஆர்வம்?" என்றுமேனகா. குங்குமம், வெற்றிலை பாக்கு வாய்க்கி கொண்டு ஹரிணி எழுந்திருந்தாள்.

"அக்கா, ஒரு வார்த்தை. இந்த மாதம் கோமகத்தர் வருகிறாராம்! அப்பா சொல்லு!" என்று ஹரிணி.

மேனகா பதில் சொல்லவில்லை. என் னாகுகோ கூறித்து போன அந்த நாட்களைப் பற்றிய நினைவுத் திரை மிண்டும் தூக்கப்படு கொண்டு அவன் உறப்புகைவிடப் பிணைத்திருக்க வில்லை.

"வற்றேன், அக்கா!" என்று கூறிவிட்டு ஹரிணி புறப்பட்டுச் சென்றாள்.

கோமகத்தர்! என்னக்கோ கண்ட அனல் தோன்றிய மனிதன்! தனது பாழ் பட்ட வாழ்வைக் காலம் அவன் ஏன் வர வேண்டும்? வரட்டும். அவனுக்கு தனக்கு என்ன ஆக வேண்டும்? அவன் வருகிறான் என்பதற்குத் தான் ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்? தான் இல்லாமல் அவன் சகமாக வாழ முடியுமானால், தனக்கும் அவன் தேவைவில்லை. ஆகிரிக்கனக்கான ஆகிரி புருஷர்களில் அல்லாம் ஒருவன். அவனுக்கும் தனக்கும் சிறவு அருந்து போய் எவ்வளவோ வருடங்கள் ஆகி விட்டன. எவ்வளவுதான் மனதவாதச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டாலும், ஆர்வத்தை மறைக்க முடியவில்லை! இவ்வளவு வருடங்களுக்குப் பிறகு அவன் எதற்காக இந்த ஊருக்கு வருகிறான்? தன் போய் அவனுக்கும் ஆர்வம் இருக்குமோ? கிறித்த சொக்காளன்- கழந்தி அறிவது போலத் தன்னைப் புறக்கணித்து விட்டுச் சென்றவனுக்கு இப்போது தன் மீது என்ன ஆர்வம் இருக்கப் போகிறது? என்ன வேண்டியானாலும் ஆகட்டும். அவனுக்குத் தன் வாழ்வு பரமநிலை விட்டது என்று மட்டும் கட்டிப் கொள்ளக் கூடாது. கவமியாந்தையக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். வரட்டும். அவன் வருவதற்கும் தனக்கும் என்ன சம்பந்தம்? மேனகா மனத்தை உறுதி செய்து கொண்டாள்.

கோமகத்தர் ஊருக்கு வந்திருக்கும் செய்தி அவன் உறவினர்களிடையே வேகமாகப் பரவியது. அவனுக்கும் 'தன்னுடைய வர்கள்' என்று சொல்லிக் கொள்ள வாரும் மிகையிருக்கவில்லை. பெற்றோர் என்னக்கோ இதர்து போய் விட்டிருந்தார்கள். மேனகா வைப் போலவே அவர்களும் அவன் வருவதையே எதிர்பார்த்து எதிர்பார்த்துவரு நாட்கள் வருத்திப் பிறகு கண்ணை மூடினர். இப்பொழுது அவனுக்கு இருந்தவர்கள் எல்லாம் அவன் புறக்கணித்து விட்டுச் சென்ற மனைவியின் பக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். ஜோரட்டின் ஒரு சிறு அறைமைய வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருந்தான். ஊருக்கு வந்து பதினாறு நாட்கள் ஆகிவிட்டிருந்த போதினும் மேனகா அவனை இன்னும் பாரக்கவில்லை; தேவகி ஒரு நாள் வந்து, "மேனா, நீயும் வந்ததானா கோமகத்தரை ஒரு நாள் ம. சாப் பீட அழைக்கிறேன்" என்றாள்.

"நான் ஏன் வரணும் கித்தி? என்னக்கும் அளவுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?" என்றாள்.

"என்னமோ, கிரகசார காலம் முடிந்து கதோ என்னமோ? குணமுபந்தத்தை வரக் கண்டார்கள்? வர, மேனா, என்ன ஆகிறதோ பார்த்துவா."

"கித்தி, உனக்கு ஒன்னும் புதுசல்ல. அவராம் எனக்கு எவ்வளவு அறிவாயம் ஆகி

தென்றலின்
குகலும் எழிலான
காந்தும் பெற,
எவரெஸ்ட்
யின் மிதித்தனை
உபயோகிப்பவர்கள்

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மிஷனரி
 இ.வாழ்வரார் அவர்கள் பற்றியும் கண்ணாடி
 பூதம் முதலியவற்றின் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண
 மிஷனரிக்குள் கொடுத்திருக்கிற சேவை
 களைப்பற்றி மனதில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்
 "சாந்திப்பஞ்சக", சுவாமிநாதர் பிள்ளை
 அவர்கள் எழுதியிருக்கிற கதைகள்.

சாண்டி சங்கர் நாயர்
தமிழ்நாடு

SGC

திருவள்ளூர் இலாபத்திற்கு கருவெளி ஆகிய இந்தியா
நிமிடெட் கைத்தா - செவ்வாத்தி - புலகைகள்
பாட்டு காகிதம் புதுக்கல் - கைத்தா - செவ்வா
பாட்டு கைத்தாத்தா - கைத்தா - கைத்தா - கைத்தா
கைத்தாத்தா - கைத்தா - கைத்தா - கைத்தா

உறுதியான கட்டிடங்கள்: சர்க்கர் சிமென்ட்-1

உறுதியையும் சிறப்பையும் இணைக்கும்

சர்க்கர் சிமென்ட்

பாறை போன்ற உறுதி திறத்திருக்கக் கூடியது
ISI பார்க்குடன் உத்தரவாதம் உள்ளது

இந்தியா சிமென்ட்ஸ் லிமிடெட், தன் பில்டிங், சென்னை-2

23 ஆண்டுகள் திறத்து — இவ்ளும் வளர்த்துக்கொண்டே போகிறது

இவ்வாறு தெரிவிக்க தகுந்த ஆய்வுகளைத் தருகின்ற சென்னை மாநகர் சர்க்கர், குடியேற்ற, தொழில்-18

KODU 1403794

விடுதலையிதழை உணர்ந்து தெரிபும், இந்த நிலை காலத்து வேதிகளையே மாற்றப் பிரம்மம் வேலையும் கூட முடியாது. என் பிரகாரம் நீங்கிறது நான் செய்த பிறகுதான், இப்ப அவர் காலத்து கப்பலிட்டாலும் என்னும் முடிபாது. அவரை நான் பார்த்து என்ன ஆய் போறது?" என்று மௌனம் காட்டினார்.

தேவி வற்புறுத்தலில்லை. சோமசுந்தரரும் விட்டுக்கு அழைக்கவில்லை.

மௌனாவுக்குச் சோமசுந்தரரும் பற்றிய செய்திகள் அவர் இவர் காலம் மூலமாக எட்டிக் கொண்டுதான் இருந்தன. அது மூக்கு விவாகமாயி இருந்து கழிந்ததையும் இருந்தனவாயும். மணவி இறந்து போய் விட்டாளாம்; இறந்து போவதற்கு முன்பே அவர் அவளை விட்டுப் பிரிந்து போய்விட்டாளாம்; அங்கே போதிய காலவாய இல்லாமல் போனதால் கண்டிப்பா வேண்டிய வந்தது. அதனால் இத்தியாவாக்குத் திரும்பி விட்டாலும், இப்படி எவ்வளவோ செய்திகள் மௌனாவின் காலத்தில் விழுந்தன. அவளாக யாரிடமும் ஒன்றும் விசாரிக்கவியில்லை. தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவியும் காட்டவில்லை.

க க க

மௌனம் என்னிப் பார்த்தான். தமர்ணியின் கண்கள் அவன் விட்டுக்கு வந்திருப்பது இது நான்காவது முறை. முதல் முறை தமர்ணியே அவன் அழைத்து வந்திருந்தான். ஆனால் இப்படி தமர்ணி இவ்வளவு அவன் மட்டும் அடிக்கடி தன் விட்டுக்கு வருவது மற்றவர்களுக்கென்றே தவறுதலாகப்பட்டலாம். இரண்டு முறை தான் விட்டில் இவன் என்று போய் சொல்லி அனுப்பிச் சொல்கிறான். ஆனால் இன்று அவன் வரும்போது அவன் வரவில்லையே! உட்கார்ந்திருந்தான். ஒரு வயம் பாயிப் பெண் அவன் கையைப் பார்த்துக் குதி சொக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

"உங்களுக்கு இதிசெல்லாம் கூட நம்பிக்கை இருக்கிறதா?" என்று கேட்டபடியே வந்து கரேஷன் ஒரு நாற்காலியை இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டு அமர்ந்தான்.

"இதிசெல்லாம் நம்பிக்கை இருந்து, இவர்கள் சொல்வதெல்லாம் நிஜமாக நடப்பதாக இருந்தால் என் வாய்க்கையையே வேறு திரைக்கே போயிருக்கும். என் அதிருப்திதைச் சொல்வ மற்றவர் தானே வேண்டாம்.. என்ன இந்த நேரத்திலே வந்தீங்க? இன்னிக் குக் கவனமாக இவ்வியா?"

"இவ்வியா என்ன? கம்மா பார்த்துட்டுப் போகலாம்னு வந்தேன். ரெண்டு தடவை வந்திருந்தேன். நீங்க விட்டியே இருக்கீங்க."

"தமர்ணியும் வந்திருந்தானா?"

கரேஷன் வெறுமே தலையை மட்டும் அசைத்தான்.

முதல்தி, "உன் பிரகாரம் முடியப் போகுது. நல்ல காலம் தோணுது" என்றான்.

கரேஷன், "நேத்து பாங்கிலே சோமசுந்தரன் பார்த்தேன்" என்றான்.

மௌனாவின் இதயம் 'படக்'கொண்டது. முதல்தி சொன்னதற்கும் கரேஷன் சொல்வதும்

கவிதையில் உள்ள எல்லா என் தமர்ணி ஒரு பக்கத்தில் ஆய்வி விவாதிப்போது ஒரு மானவி கைக் கொடுத்திருக்க. கரேஷன் அந்த மானவியின் தலையில் ஒரு மெல்லுதல்திகள் போடுதலம் 1947-ல் விட்டிருக்கிறான். தன்னை உபாத்திரைக் கொடுதல்திகள் கொடுத்தவன். இது ஒரு பெண் கொடுதல்திகள் கருவியிலிருந்து. சோமசுந்தரன் தமர்ணி பாரி

தற்கும் ஏதாவது சம்பந்த மிருக்குமோ? தன் மூலமே கைத்துக்கும் சோமசுந்தரத்துக்கும் என்ன முயற்சி? வெளிக் கண்களாகத் தொடுக்க அவன் நாத்தியுத்தது. சோமசுந்தரன் பப்படி இருக்கிறான்! தமர்ணி பற்றி ஏதாவது விசாரித்தாள்? இதிமேல் என்ன செய்யப் போவதா? உத்தேசம்? இன்னும் எவ்வளவோ விஷயங்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அவளுக்கு ஆவம் இருந்தது. ஆனால் மௌனம் வரையைத் திறக்கவில்லை. வரையைத் திறந்திருந்தால் அவன் எப்படி அந்த தத் தகப்பனருக்கு மகனாகக் கூடிய போகி விடுதலையப் பெறுவான்?

"என் மகள் என்ன குருடா, செவிடா, தொண்டியா?—நான் அவளைக் கொடுதல்தற்கு" என்று அவர் அன்று கத்தினார் அவ்வளவு!

ஒரு தாலையைக் காண்க குத்தியிடம் விட்டுத் தெரிந்து விட்டு, கொட்டாவின் விட்டுக் கொண்டே, "மணியங்களை, கரேஷன்! என்னை ரொம்பமாய் தலை கவிக்கிறது" என்று கூறி எழுந்திருந்தான்.

கரேஷனும் ஏமாற்றத்துடன் எழுந்தபடி, "போய்விட்டு கரேஷன்" என்றான்.

மௌனம் மனத்தைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு "ஒரு வார்த்தை சொல்கிறேன், கரேஷன்! நீங்க தப்பாக நினைக்காதீங்க. தமர்ணி விடம் எனக்குச் சொந்தத் தலையை விட அதிக விவாகம். ஹரிமே, உலகத்திலே என்

மோரும் என்னைப் பறித்தபோது, விவசாயப் போது ஒரு நல்ல பெயர்ச் சொன்னவன் பெரியம்மா. அவளுக்கு நான் ஒரு தீங்கும் செய்யக் கூடாது. நீங்க தயவுசெய்து இனிமேல் ஹாஸி இல்லாமல் இப்பே வராதீங்க" என்று கூறினார். அதேன் அரைத் கேட்டுத் தலையைக் குனிந்தபடி வெளியேறியார். வெளியே செல்லும்போது எதிர்ப்பட்ட துயரமே வெறுப்புடன் பார்த்துவிட்டு நமசிதம் திருப்பிக் கொண்டு சென்றார்.

துயரமே பார்த்து மோகா, "ஏன் துயரம், மறுபடியும் கத்தே?" என்று கேட்டான்.

"வராமல் இருக்க என்ருல் முடியுமா, மோகா?"

"உங்க அப்பா, அம்மா மனசை நோக்கவைக்கக் கூடாது."

"எனக்கு இப்பொழுது அலகினைப் பற்றிய கவனமே இல்லை. உங்களைப் பார்த்தாயில் ஒரு நாங்குடக் கழிப்பது காத்நியமில்லை."

"எனக்கு என்னமோ ரோம்பத் தலையை வலிக்கிறது. துயரம்!" என்று கூறிச் செல்லும் சென்று மடுத்துக் கொண்டு, நான் துயரம் தவறு கைக்குட்டையைத் தண்ணீர் தலித்து மோகாவின் நெற்றியின் மீது வைத்தான்.

"ஏன் மோகா, கூடம்பு சரியில்லையா?"

"ஒவ்வொரு நாள் எனக்கு இப்படி ஆகிறது. காலியில் குறத்தி எனக்குக் கவனம் தாட்டின் வரப் போகாதாக் கொள்கை. அப்பறம் விரைன் கத்தான். வராதேன் மோகா. நீ வந்தாய், உங்கையும் கேட்டேன்."

துயரம் பெகாமல் கேட்டுக் கொள்

முற்றினான்.

"நீ பக்கத்திலே இருந்தா மனக் கொள்க இருக்கு, எல்லா விஷயத்தையும் உங்கிட்டச் சொப்பறேன். ஆறு கயராம், நீ என்னை விட்டே வரக்கூடக் கிணவன் இல்லையா?"

"இருக்கலாம்."

"ஆமா, துயரம், கொள்ளை மாயி ஒருத எத்தனைமோ தடவை என்னிடம் படித்துப் படித்துச் சொல்லி விடுகா, உன் அப்பா அம்மா உம்பேரில் எவ்வளவோ அகையும் நம்பிக்கையும் வந்திருக்கா. என்னமோ உன் வாழ்க்கை நாசமடைக்கக் கூடாது."

துயரம் தன் கிரகில் அணித்திருந்த நீக்கல் மோதிரத்தைத் திருப்பியவாறு பேசாமல் விழுந்தான்.

"நான் அவ்வளவு கஷ்டமும் உன்னை அல்ல துயரம், உன்னிலே என் மனக்கு எவ்வளவோ காத்தி கிடைச்சிருக்கு. அதற்குப் பதிலாக நான் உனக்குக் கொடுத்த செல்வக் கூடாது. நீ இங்கே வராம இருந்தா நான் தப்பா தீர்த்துக் கொட்டேன்."

"நான் ரோமம்ச் கவனவாதி மோகா, உன் சத்தொலுத்துக்கா நான் இங்கே வரேன்."

காசலில் அழைப்பு மணி அடித்தது. துயரம் சென்று வரவும் கதவைத் திறந்தான்.

பிறகு உங்களை வந்து, "மோகாந்தா கத்திருக்கா மோகா. நீ கிட்டன் இங்கேயு கொண்டுவிட்டுமா?" என்று.

மோகா கிரூபிப்பது எழுந்த உட்கார்த்து கொண்டான்.

"ஏன் என்ன பயம்? கவனமுக்கு உட்கார கை. இதோ நான் விரைன்" என்று கூறி எழுந்து மோகா அறைக்குச் சென்றார்.

மோகாந்தா உங்களை வந்து அமர்ந்து கொண்டு, பத்து கிமிடங்கள் அவன் காத்திருக்க வேண்டியதாயிற்று. அந்தப் பத்து கிமிடங்கள் மோகா கிரூகக் கழிக்கவில்லை. அவன் எதிரே கட்டி நின்றுபோது நான் உன் வாழைத்தின்போது கடைசி மூன்றுபாகப் பார்த்துவிட்டுச் செல்ல மோகாவே தன் எதிரே நின்று போல அகலுக்குத் தோன்றி வது. அப்பொழுது கடுத்தியிருந்த அந்த நிலப் புடவைகள் இப்பொழுது உருத்திக் கொண்டிருந்தான். ஒருவர் கத்தல் இருக்க மாகப் பிணைக் கொண்டிருந்தான். ஒரே கத்தல் நெற்றியில் தவருத்து விளைவாது கொண்டிருந்தது. விசுவாசமான அந்தக் கண் உன் மட்டுமே அப்பொழுது நிறைந்திருந்தது. அவன் பேசில் உன் நம்பிக்கை இப்பொழுது இருக்கவில்லை அவ்வளவுக்குப் பதில் தன் கையிடுக்கையும் கைவிடலாம் அளவையில் நினைத்திருந்தான்.

மோகாந்தா அவரம் அவரமான எழுத்து திரிந்து.

"உட்காருங்கோ" என்று கூறி மோகா தானும் உட்கார்த்து கொண்டான்.

இருக்கும் கெழுநெரம் ஒன்றும் பேசவில்லை. உட்காருகில் மோகாவே, "எவ்வளவு நாள் இந்த கைகி தங்குவதாக உத்தேசம்?" என்று கேட்டான்.

"இப்போது இப்பேயை தக்கிடறதுண்டு தீர்த்துத்தான் கத்திருக்கேன்."

"இவ்வளவு தாக்கப்பற்றம் இப்ப என்ன தாட்டுப் பற்ற?" - அவன் குரலில் கிண்டலும் கெலிவும் திரைந்திருந்தன.

"பற்றா ஒன்றுமில்லை. பற்றா பற்றா கத்துத் போன் பறவை கூட்டுக்குத் தானே திரும்பறான்?"

"இவ்வளவு கருமை காசி கத்தினதிலே மோகா ஒரு ஒன்றும் அகப்படலைமா?" அவன் அறிவாமலேயே அவன் கேள்வியில் அவன் கத்து விட்டது. அவன் காலி கிருத்தே அவன் வாழ்க்கையைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வம் வெளிப்பட்டது.

"மோகா, உனக்கு நான் ரோம்பவும் அறிவையும் செய்துட்டேன், குறையில் தெரிவாது செந்தேன். அப்பறம் தெரிஞ்சானும் சரிப்படுத்திக் கொள்ள முடியாத பணிகைத் தின் காரணமாகச் செந்தேன். அதையெல்லாம் மறக்க முடியுமா என்று..."

மோகா எழுந்து நின்று. "உங்களுக்கு இன்னும் அதுபது வயதாகவில்லை நினைக்கிறேன். ஏன் அதற்குக் இப்படித் தத்துப் பித்துண்டு போ ஆரம்பிக்கட்டீங்க? மறக்க வந்தது என்ன இருக்கு? நினைவுக்காக ஒரு இன்னொன்றோ, ஒரு காதல் காதலமோ கூட இங்கேயே மறப்பதற்கு என்ன இருக்கு? நீங்க என்னு ஒரு அறிவாளரும் பண்ணலியா, நான் என்னு இருக்கேன். துயரம்! அவன் புறப் பட்டும் மோகாந்தாப்பற்றம் காசல் கதவைத் திறந்து" என்று கூறி அங்கிருந்து அகன்றான்.

தமிழகம்: மோகா ஆட்குத்திருந்தான்.

உங்களுக்கு ஜலதோஷம் வரும்போதிலுந்தான்
ரபெக்ஸ் பாதுகாப்பளிக்கும்

ரபெக்ஸ்

ஜலதோஷத்திற்கு தீவிரமாகச்
செயல்புரியும், எரிச்சலற்ற நிவாரண

குளிரும், ஒதமும் நிறைந்த சீதோஷனை
நிலையில் பாதுகாப்பளிக்கிறது. உங்களுக்கு
ஜலதோஷம் உள்ளபோது மார்பில்
அடைசை அதற்றி, மூக்கடைப்பைப்
போக்கி இதமான நிவாரணமளிக்கிறது.

• 65 கிராம் மற்றும் 20 கிராம் ஜோடிகளும்,
8 கிராம் டிக்களிலும் கிடைக்கிறது.
ரபெக்ஸ் எப்போதும் கைவசம் இருக்கட்டும்.

அமெரிக்கின்
ஜெனெரல்
பிரின்சிபல் தயாரிப்பு

ஜலதோஷத்திலிருந்து
நிவாரணமளிக்கிறது
ரபெக்ஸ்

அன்று ராஜகிரேஸ் பரபு அந்தெருகில்
உளவ வந்தபொது. ஏனோ தென்பதில்லை.
அவர் மனம் 12ம் எண்ணுள்ள வீட்டிற்குக்
கூட அழகிய தம்பதிகளிடம் சென்றது.
வீட்டை விட்டுப் புறப்படுகிறபோது, அந்த
இளம் கணவனும் மனைவியும் மடியில் குழந்தை
வைத்துக் கொஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
காட்சியைப் பார்த்துப் போகிறோம் என்ற
எண்ணம் மனத்தில் ஏற்பட்டிருந்தது. இந்த
எண்ணம் அவரது கால்களுக்கு வேகத்தை
கூட்டியது. அருகில் தெருவில் பார்த்து
வருவது தூக்கியாசிய் போட்டது. அவன்
இது! சோபா எழுந்தான். மேலேறான்
நாற்காலிகள், மேலே மின்சார விளக்குகள்.
வண்ண வண்ணத் திரைகள்த் திண்டுடன்.
படங்கள், கதையம் மிஷின், ஐக்கன் திரைகள்
போல இப்படி விட்டுப் போகும் அந்த
ஏன் தெருவில் ஓர் ஸ்தலத்தில் குவிவதாகக்
கிடப்பதைக் கண்டார்.

வீட்டை விட்டுப் புறப்படுகிறபோது
வானரப் பறதி நிலத்தில் கொண்டிருக்க
தாரோ, அவர்கள் கஷ்டத்தில் சென்றது.

ராக் கருவி உணர்ச்சியால் துண்டிக்கப்பட்ட
அவரது சிவந்த முகத்தை ராஜகிரேஸ் பாபு
தெரிவாகக் கண்டார். இருபத்தாறு இருபத்
தெரு கயதிற்கும் அவருக்கு. பார்ப்பதற்கு
மிகவும் தக்கவனாகத் தென்படுகிறார்.
வெளியே போய்க் கொண்டிருந்த அவர்களைக்
கண்ட ராஜகிரேஸ் பாபுக்கு அகல
கொண்டே வெளியே எழுந்தது. தொண்டிபது,
கட்டுவ தயக்கமும் தடுக்கப்பட்டது. தடுக்க
பட்டது. பெண் கோவிய் படி இறக்கிக் கீழே
போய்விட்டார். அப்போதுதான் திடீர்
சென்றது அவர் கால்கிலிருந்து பின்புறம்
வாந்ததைக் வெளி வந்தது: "உருவோ,
நான் உன்னை ஒன்று கேட்டிருப்பதிலேயும்"
என்றார். பெண் திடுக்கிட்டாள்.

மனக்கூறி

பாண்டி கான அவருக்குச் சென்றதில்லை.
யானரையும் கிரேஸ்க்கும் தொன்றவில்லை.
அவர் கோவிய் வரத்தையும் போய்விட்டார்.
அவரு கோவிய் அம்மன் கத்திலின் ஒரு
பெண் குழந்தை உட்கார்த்திருந்தார்.

அவர் படியேறிக் கோவிய்க்குள் சென்ற
போது, காலடியோலை கேட்டு அவன்
துண்டிக்குற்தான். கோவிய்க்குள் பறவியிருந்த
மங்கலான இருவின் அவருடைய சிவந்த முகம்
இன்னும் சிவப்பு ஏறிய பிரகாசிப்பதைப்
பார்த்தபொது கர்ப்பக்கிருத்ததில் இருக்கும்
தெனியே உயர் பெற்றதும் தம் எதிர் வந்து
வந்தபது போல் அவருக்குத் தென்படுவது.
ஆனால் அடுத்த பார்வையிலேயே அவர் அவ
னைத் தெரிந்து கொண்டு விட்டார். பங்கலா
வில் குழந்தைத் அதே இளம் பெண்தான்.
இவளரப் பார்த்ததும் அந்தப் பெண்
கோவிய் விட்டு வெளியேறலானாள். கோவிய்
கதவுக்கு வெளியே விருந்த வெளிக்கதவு
தொக்கி அவன் முன்னேறிப்போது, அவன்

‘அகநாடு தாய் வீடு’ வித்திப் புதிததெனக் கவிதை
அகாடுதெய்வின் மீது சென்ற ஒரு அகநாட்டின் தாய் பிழையின்
நுனாத்தாழ்க் கிந்தனை என்னுளும் ‘கவிஞனாகத் தாய் இருப்
பிடமாய்க் கொண்டு, ஒத்தி இனக்கிந்தனை அணிபிடித்துவை,
சரித்திர, கற்ப நாணங்கள், மெத்த நெய்க்கைகள், அக்கைகளைக்
இப்படியாவே எழுத்தின் எல்லாத் துறைகளிலும் தாய் புனைந்
றினதாழ்க் கொண்டார். திரையுலகத்திலும் சிறந்த நடிகையா
கவும், கவிதைத் தாயாகவும் பணி புரிந்தாள். தமிழ்
‘மக்த பிரா’-என்றிருந்த கொழிப்பின் படிந்தவாறு, அகநாடு சென்
பாது காவிய எழுதின கொழிப்பின் இன புத்தகம். கவிதைத்
எல்லாக் குழிபாத்து கவிதைத் தொகுப்பு. மருகன் !

அகநாடு தாய் வீடு

ராஜகிரேஷார் பாபு அவன் அருகில் நெருங்கி
வந்தான். “பொய்க்காரர்கள், உங்கள்
பொய்க்காரத்தான் அப்பறப் படுத்து
கிறார்களா?” என்று கேட்டார். அவன்
மெளனம் காத்தான். அவன் கண்கள்
மீண்டும் மூடாமல் விட்டன, அவன் தன்
வய்க் குவித்து கொண்டான். “உங்கள் கண
கர் எங்கெயாவது கொண்டு போகிறார்களா?”
என்று அவர் கேட்டதும் அவன்
விக்கிவ குரலில் “ஆமாம் ஆமாம்” என்றான்.
“காட்டை கொடுக்காததற்கு வந்த கை
ட்டோ இது” என்று கேட்டார் ராஜ
கிரேஷார்.
மூன்றுவரையன் கண்களைத் துடைத்துக்
கொண்டே “ஆம்” என்றான் அவன்.
“உங்கள் விட்டுக்குச் சொத்தக்காரர்
யார்? இந்த நகரில் பலரை எண்குத் தெரியும்.
ஒருவர் உங்களுக்கு என்னும் உதவ முடியு
வாம், உங்கள் கண்கள் வந்த பிறகு இந்த
விட்டைக் காலி பண்ணுவதுதான் எண்கு
செய்யாமை படுகிறது” என்றான் ராஜகிரேஷார்
பாபு.
அவனின் கண்களிலும் விட்டையும் சுற்று
வந்தது. ராஜ கிரேஷார் பாபுவை ஒரு முறை
அவன் கேள்விக் குறியோடு ஏறிட்டுப் பாரித்
தான். அவன் கண்கள் பார்த்த பார்வையி
லிருந்து அவன் சொல்லொணாத் தயாரத்திற்கு
ஆளாகி விடக் வேண்டிய என்று அவருக்குத்
தோன்றியது. அடித்தலிலிருக்கும் ஓர் உயர்
குடும்பப் பெண்ணுக்கு உதவ வரும் முன்பின்
கெட்டாத எளிதர் எல்லாவதுதான் கெளரவ
மானவராகத் தென்பட்டாலும் அப்பெண்
னுக்கு அவரின் ஏற்படுவது முத்திய அவதம்
பிழைத்தான்; சந்தேகம்தான். பெண்ணின்
இந்தக் கண்கத்தை ராஜகிரேஷார் பாபு நன்கு
பரிந்து கொண்டிருந்தான். அவர் சொன்னார்:
“தாய் வீடு” என் மனமார் ‘கவிதை’
என்று அகநாடுதான்மேன், என் பெயர் ராஜ

**மனதை
கொள்க
கொள்ளும்**

தாமம்பூ மனம்

**மைதூர் சுனந்தா
அகர்பத்தி
பேக்டரிபாரின்**

ப்ரகத்

பத்திகள்

மற்ற எல்லா
தாமம்பூ பத்திகளை விட
சிறந்தது

புள்ள விநியோகத்திற்கு:-
R. கோபாலகிருஷ்ணன் & சன்
24/90, செழும்பு நிரப்புக வீதி,
கோலமுத்தூர்-1 போன்: 23691

THE NEW INDIA INDUSTRIES LTD.

Registered Office: Jetalpur Road BARODA

Makers of

Photo Paper

BROVIRA

LUPEX

COPYLINE R 90

COPYLINE C 90

- for enlargements
- for contact prints
- for document copying (camera)
- for document copying (contact)

in collaboration with:

M/s. AGFA-GEVAERT AKTIENGESellschaft, LEVERKUSEN, West Germany

Factory:

Bombay-Agra Road

Mulund, Bombay-80

Bombay Office:

Industrial Assurance Buildings

Opp. Churchgate Bly, Station, Bombay-20

பசுமைப் புரட்சியில் பாக்ட்!

ஏன் யானை மார்க் உரங்கள்?

எவ்வகை உரமாவதும் சரி அதை யானை மார்க் உரங்களுக்கு அளிக்கிறது.

தமிழகம் முழுவதிலும் ஆரீர்களைக் கான் விற்பனைபாளர்களிடம் தேவைமுள்ள உரங்களைப்பெறலாம்.

கட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமும் யானை மார்க் உரங்கள் விநியோகிக்கப்படுகின்றன.

மகசூல் மண்டி.

யானை மார்க் உரங்கள்

எங்கள் உழவியல் விபுணர்களின் ஆலோசனைகள் உங்களுக்கு எப்பொழுதும் இலவசமாகக் கிடைக்கும்.

பாக்ட் தருவது:

- யூரியா
- அமோனியம் சல்பேட்
- சூப்பர் பாஸ்பேட்
- பாசுடம்பாஸ் 16:20 & 20:20
- மூரியேட் ஆப் பொடாஷ்
- NPK கலப்பு உரங்கள்
- NPK காம்ப்ளெக்ஸ்

பெர்டிஸைஸர்ஸ் அண்டு கெமிகல்ஸ் திருவாங்கூர் லிமிடெட்

உதயோக மண்டல், கோலா

மாநில அலுவலகம், 19, கமாண்டர்-இன்-சீப் ரோட், மதுரை-8

ரோதலில் சென்ற கோபுர நேரத்துக் கெல்லாம் ராஜா கிஷோர் பாபு, கிஷோரின் கத்து விட்டு காலையில் இறங்கினார்.

நேரத்தின்போது ஏதோ மந்திரங்களைப்பாடி வந்தபால் சென்று கொண்டிருந்ததான் தகரத்தின் எயிலையை அடைந்து விட்டான். பொருது சாவித்து விட்டது. ஆயினும் நேரத்தினால் தன் பாதைக்கு இதுவரை முடியாத அளவிலும் அவன் தகரத்தின் கட்டை விதைத்து தெருக்களில் சென்று கொண்டிருந்தபொழுது அவனுடைய அருகிலும் கைப்பட்டு துறியூர் கணக்காள கண்கள் தங்கி மொசுத்தன. ஆனால் வாருக்கும் அவனிடம் எயிலைச் சந்திகளால் ஏற்படவில்லை. நேரத்தினால்கோ ஒரே குறி அவன் அணகை தொண்டில் பீதா கண்களுக்குப் புகளுகாத பரந்த நிலை குறி வைத்துக் கொண்டே சென்ற கால்கள் ஏதோ இன்ன விஷயமாக வந்த

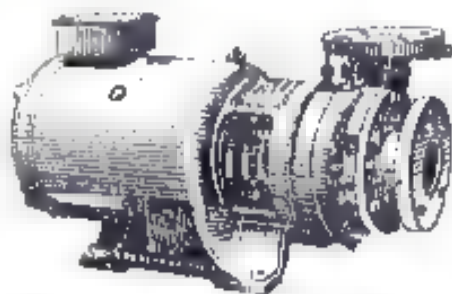
இவ்வளவு அமோக விளைச்சலுக்கு உதவியது எது?

புத்திசாலியான விவசாயி விவேகமாகத் தேர்ந்தெடுத்த ஓர்த்திங்டன்-சிம்ப்ஸன் பம்பு செட்

விவசாயத்தின் விவசாயிகள் பெஸ்ட் அன்ட் கம்பெனி தயாரிக்கும் ஓர்த்திங்டன்-சிம்ப்ஸன் பம்பு செட்டுகளையே கேட்டு வாங்குகிறார்கள்.

எடு இளைப்பாற்றாது என்று புத்தி பெற்ற 'மாஜேஸ்டிக்' பம்பு செட்டுகள் உட்பட பலவகை செண்ட்ரீப்புகள் பம்புகளையும் பெஸ்ட் அளிக்கிறது. ஓர்த்திங்டன்-சிம்ப்ஸன் பம்பு செட்டுகள் கண்டிப்பான தரக்கட்டுப்பாட்டுடன் தயாரிக்கப்படுகின்றன. கீற்றினைக்குப் பிறகும் சேவை செய்ய, நாடெங்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும், சூக்க பம்புகளை தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஆலோசனைகளையும் அளிக்கிறது, பெஸ்ட்.

**பெஸ்ட் & கம்பெனி
பிரைவேட் லிமிடெட்.**

(ஸ்தாபிதம், 1979)

13/15, 44th Street, சென்னை-1

தமிழ் அன்புப் படைகள்

6/434, திருச்சி ரோடு, கோயமுத்தூர்
49-D, மதுரை ரோடு, திருச்சி-1.

செய்திகள் பற்றி எழுதின கவிதை
 கவிதை எழுதின செய்திகள்
 கவிதை எழுதின செய்திகள்
 கவிதை எழுதின செய்திகள்

செய்திகள் பற்றி எழுதின கவிதை
 கவிதை எழுதின செய்திகள்
 கவிதை எழுதின செய்திகள்
 கவிதை எழுதின செய்திகள்

செய்திகள் பற்றி

செய்திகள் பற்றி எழுதின கவிதை

வந்ததே நோக்கி அவரோ ஓரே கதிரியில் இட்டுச் சென்றது. உராதையுடைய "மேன்மரிஸ்" சக்தி கிரேஸ் அவர் இவர்களைச் சொன்னதுபற்றி போய் தெரிவித்து. ஆதலால் உராதையுடைய சக்தி என்பது அவர்களுக்குத் தெரிவாது. அவர் வந்தபொழுது கொடியத்திலிருந்து வந்ததும் தெரியாது. அவர் தன் குழந்தை, தம்பிச் சுற்றி வந்த உராதை வந்ததால் வந்ததுமே அங்கே இருந்தான். என். தெய்வம், கனகம், சந்திரா, மிஸ்துபுட்ட அவர்களுக்கு இவ்வீடு, அங்குள்ள உராதை கண்களுக்கு ஏதோ ஓர் உருவம் தெரிகிறது. அங்குள்ள சிவராமன் தூரநாந்து, உராதை வந்து கண்களை மூடியவர்களைப் பிடிக்கிறது. இதை ஒலையோ தெனியிலேவாதலால் ததைகளில் "ரோஜிஸி லா, ரோஜிஸி லா" என்று அழைக்கிறது. இந்த 'லா, லா' என்ற குரல் ஒலிதான் அவன் தலையில் போகத்தான் தான்செய்தது.

தமிழ் எழுத்துகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

[illegible]

1. எங்கே புதுப்பிட்டிருக்கிறார்கள்? என்னுடைய கேட்டுக் கொண்டு அவன் கரம் பற்றித் தன்னை நேட்டிரை அவன்.

“சிகப்பால் கிங்கிடம் பேரக வேண்டும்! சிகப்பால் சிங் எங்கே இருக்கிறார்? அவர் மாணிக்க எல்லாவு தூரம் இறக்கும்!” இதைக் கேட்டதும் காளைகள் முக பரவதில் ஒரு மாற்றம், நொதின்னெனில் கண்களிலே பம்புகள்: ஊராவேயே.

“சிறுநீரால் அணைக்கப்பட்டிருக்காது” என்று அடக்க நடுக்கமடங்குகிறதே உடம்பம் இரண்டாகியது.

"...and,"

^a χ^2 test for independence of variables.

அவன் தன் துள்ளினிக்குத் -அந்த நிலை மிகுந்த
தன்னைப்போலம் மறுத்து, பொருளினிக்கு ஒரு
கூறும் முயற்சியும் செய்வது மிகப்பெரியதாக
அமைந்துப் போனது. தன் இருள் அந்த
இருட்டிலுள்ள நோதிரினியின் -சொந்திரியை
மண்கூடப் பறித்தது. அவளுடைய தனித்த
உயிர் பண்பு என்னும் அந்தரம் அந்த மனித
மிகுந்ததை அடக்கியவாண்டது. அவனுக்குத்
தெரியாத அந்தப் பெண் யாரென்று, ஆனால்
அவளை ஒரு தடவை ஏறிட்டுப் பார்த்து
புறே நாயக விகம் அகலி நுண்ததத்த

பெண் மொழிகள்

பெரியவர்கள் காலம் அழித்துவிட்டது. உலகம் தான்! ஆனால் அழிந்திருக்க உலகம் காயாந்ருது அக்காலம் மெய்க்கினை எவ்வளவு கற்றுவிட்டிருக்க! . உலகம் எவ்வளவு அழிந்திருக்க!

■ பெண்ணையுத்தி தனக்குறி
யினைபொன்று பிறகுதாம் வரை
கரையல் மனமுள் வளின் மலிம
கதலே அறிவதில்லை. - பிழங்கி.

■ தருவனாக வாதாளிக்கும்
பெற்று அவ்வாறு நிமிஷமாய்க்
கூட பரிசளித்துவிடும் பேரவையர்
- வாதாளிகளாகியோரு நம்மவரை
கிண்கூட ஈழப்பெரிப்பீர்
+ மாதிரியாக.

Abstract: Case

தான் விழ முயன்றதாக அலறுக்குத் தோள்
நிலை. எழுமாணசின் பேரகரைப் பேட்ட
துமே அகல் தன் கல திணைவர் பெற்றுள்.
நாடகிசைநாக நடந்து கொண்டான். அக்
குறைய கட்டினதைத் தாங்கி நடக்கும்
அடிமைமரவி எட்டான். அந்த அளவுக்கு
நொதிலினியின் குரலின் மறுதலிக்குத்தது.
அடர்த்தியான புதர்கனிடையிற் சென்ற
விடைமேட்டிப் பாதை வழியாகச் சென்ற
கொண்டே அவன் "நம் சிவன் எழுமாறு
நிகராய்வுக்கு சென்று ஏழெட்டு நாட்களா
கட்டி நலமே சரியான இல்லை. நேற்று நாளா
தாமதத்திலிருந்து ரொம்பவும் கெட்டுப் போய்
விட்டது. உய்விக்குந்து இரண்டு பெரிய
டாக்டர்கள் சுற்று கட்டார்த்திருக்கிறார்கள்.
நடர்ச் செழு போட்டிருக்கிறார்கள். சிவன்
எழுவாய் வீரஜாஜை சிலநாள் சுத்திருத்தார்.
ஏனோ அவரை காரியபாந இன்று மத்தி
யானத்தால் உய்வுக்குத் திரும்பப் போவதிருக்
கிறது. தியானமும் சுத்திருக்கிறது. பெரிய
சமையாளும் சுற்றுப் போகிறார் என்று சொல்கத்
தொடர்கிறார்கள்" என்று.

[illegible]

நடந்து செயல்படத்தான். அங்கு அடித்த காற்றே தன் காதலன் இருக்கும் இடத்தைக் காட்டிக் கொடுத்தது. சேகமாதலே அடி எடுத்து எவத்தலை ஏட்டியே செய்தான். அவன் வராந்தா மூடியச் சென்று திரும்பினான். அங்கிருந்து அறையில் நுழைந்தான். அந்த அறையில் நான் ஒருத்தி இருந்தாள். டாக்டர் இருந்தார். பெரிய பெரிய வெள்ளிச் சட்டம் போட்ட நிலைக் கண்ணாடிகள் இருந்தன. சலவைக் கல் மேடை இருந்தது. நொய்யானியின் தலைப் பக்கத்துக்குப் பின்புலம் வெள்ளிக்க இருந்தது. ரோஜினியின் கண்கள் இவை பொன்னிலும் பவியிலும். அவளுக்கு அரை ஐந்துபது சிகரங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பட்டான். தன் நொய்யந்த குழந்தையில் எந்த உருவத்தைக் கண்டாரோ, அதே உருவம் எந்த முனக்க சத்தத்தைக் கேட்டாரோ, அதே முனக்க சத்தம் கேட்கக் கேட்ட மணி நேரமாக விடாமல் அவளை இருக்கி வந்த நொய்யந்த குழந்தை இப்போது பிரதட்சனமாக நேருக்கு நேர் அவள் கண்மூலம் பதலித்தாள். அதே குரலில் அவன். "ரோஜினி, வர் ரோஜினி! ரோஜினி! வா, வா!" என்று அழைக்கும் முனக்கியைக் கேட்டான்.

ரோஜினி துள்ளிப் போய் அவள் தலை மட்டியும் உட்கார்த்தான். குனிந்து தன் இரு கரங்களைப் பால்கள் கழுத்தில் மாதிராகக் கூட்டி, "இதோ வந்து விட்டேன்" என்றும் குரல் கொடுத்தான்.

தர்ஸும் டாக்டரும் ஒன்றும் புரிவாமல் திசைத்தாரர்கள். திவான் விஷயம் புரிந்து திசைத்தார். இந்த ரோஜினியின் காரணமாகத்தான் சிகரங்கள் இருக்கிறது. மாதக் கணக்காக காலம் காலியாக இருக்கிறதே இவள் கார்ணமாகத்தான் சித்தப்பாவுக்கும் பிள்ளைக்கும் இடைவேலி வார்த்தைகள் தாடித்தன! திவான் அவள் இங்கு இருக்க விட்டான் என்று மானிகள் கொடுத்தும் கொள்வார்கள். ஆனால் இந்தக் குட்டி ஏழமானரோ நென்று சாயங்காலத்திலிருந்து இவள் பெண்ணை அல்லவோ ஓராமல் ஐயத்துக் கொண்டு வருகிறா? இவள் அப்படிப்படுத்தினால் இவள் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படக் கூடுமே!

ரோஜினி குனிந்து, சிகரங்களின் மீது கண்கள் "இதோ பாருங்கள்! நான் வந்துவிட்டேன்! கண்ணைத் திறந்து பாருங்கள், கண்களைத் திறவுங்கள்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே இருந்தாள். உணர்வற்ற சிகரங்களின் முகத்தில் இவ்வளவு உணர்வு திரும்பியது. முனக்கவும் சற்றுக் குறைந்தது. கண்கள் மென்மென்மைத் திறந்து கொண்டன. மங்கல் நீங்கி ரோஜினி அவள் கண்களுக்குத் தென்பட்டாள். இருவர் கண்களும் சந்தித்துக் கொண்டன.

டாக்டர் மன நிம்மதி பெற்றுத் திவானின் பக்கம் திரும்பிப் புன்னகை புரிந்தார். திவானும் டாக்டரின் புன்னகையைப் பார்த்துச் சித்தி உற்சாகமுற்றார்.

அதே இரவு இரண்டு மணி நேரத்துக்குப் பிறகு ரோஜினி, ராஜ்கிஷோர் பாபுவுக்கு

டெலிபாஸ் செய்து, நானும் தன் கணவரும் சௌகியமாக இருக்கும் மயிற்செயல் செய்தியாகச் சொன்னார். அப்படியே தன் குழந்தையில் நவந்தையும் விசாரித்தான். குழந்தை மறந்தியும் குணமாகிவிட்டது. ஜூரம் கூட இரண்டு மணி நேரத்துக்கு ஜூர் நார்மலாக வந்து விட்டது என்று தெரிய வந்தது. நாளைக் காலைத் குழந்தையை லக்ஷ்மீகோட்டுக்குக் கொண்டு வந்துவிடுவதாகச் சொன்னார் ராஜ்கிஷோர் பாபு. அத்துடன் அவர் டெலிபாஸின் பல் தடவை "ரோஜினி! இ அங்கு எப்படிப் போய்ச் சொந்தாய்? இல்லை, விஷயம் என்ன? எப்படிச் சென்றது?" என்று கேட்டார். ரோஜினி சித்திக்கு திரும்ப உதிரப் பதில் ஒன்றுதான்: "மனத்தினால் பானையை அறிந்தேன், நானே. என்னை இங்கு கொண்டு வந்துவிட்டது."

ராஜ்கிஷோர் பாபுவுக்கு இரவெல்லாம் சரியாகத் தூக்கமே வரவில்லை. இது எப்படி நடக்கும்? ஒரு திவான் மறந்தி திவான் இப்படிக்கூட, ஆகரணிக் முடிவார்? அதோடு குழந்தையின் ஜூரம் கூட டாக்டருக்குப் பெரும் விஷயமாக அல்லவா அளித்தது? அப்படியானால் குழந்தையின் சௌந்தரியின் நிழல் குழந்தை மீது படிந்ததா, என்று குழந்தையின் ஜூரம் ஓராமலாக ரோஜினிக்கு ஒரு மலக் குறி சொல்லியது. குழந்தைக்கு ஜூரம் வந்திருக்கிறதா? அது எப்படி சாத்தியம்? தமது கண்ணுக்கு எதிரே இந்த அநிசயம் நடத்திருக்காவிட்டால், ராஜ்கிஷோர் பாபு தம்பியிருக்க மாட்டார். ஆனால் இப்பொழுது நம்புவதைத் தவிர வேறு வழி!

மறு நாள் காலை சுமார் ஒன்பது மூப்பதரை மணிக்கு ராஜ்கிஷோர் பாபு குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு லக்ஷ்மீகோட்டுக்குச் சென்றார். சிகரங்கள் சில முதல் தடவைவராத தன் குழந்தையைப் பார்த்தான். பார்த்த துமே புத்துயிர் பெற்றான்.

ராஜ்கிஷோர் பாபுவிடம். இரண்டு ஜயன் தாக்கணமே, ரோஜினியைக் கூட்டி, ஏழ்மாளிடம் இருக்க அனுமதித்து விட்டார்கள் என்று திவான் சொன்னார். ராஜ்கிஷோர் இந்த நற்செய்தியை ரோஜினிக்குத் தெரிவித்தார். சிறகு அவளிடமிருந்து விட்டபெறு முன் மீண்டும் ஒரு முறை கேட்டார்: "ரோஜினி, உண்மையைச் சொல்! உனக்கு வழி யார் சொன்னார்கள்?"

"உண்மையையே சொல்கிறேன். இவருடைய 'வா, வா' என்ற குரலே எனக்கு வழி சொல்லியது. இங்கே கொண்டு வந்தும் விட்டது. எத்தனையிலிருந்து குரல் வந்ததோ அந்தத் திசையை நோக்கியே நடந்தேன்" என்றான் ரோஜினி.

ராஜ்கிஷோர் பாபுவுக்கு, ஜூன் வேலை செய்கு மறுத்து விட்டது. இந்த ரகசியத்தின் அடி - துணி அவருக்குக் கிடைத்ததாண்டோ?

நிழிநிழி: 491, வி. எஸ்.

ஐந்தே
காக
போதும்
உங்கள்
குடும்பம்
பெருகாமல்
தடுக்க!

கேள்நென் நிரோத்
யட்டுமை போது...

கேள்நென் நிரோத் யட்டுமை
இன்று மக்கள் போற்ற
ஏற்படுத்திக் கொண்டனம்.
இதற்கு நிரோத் உதவும்.

தாய் போல் திருமரிக் தேவதாயம்...

குழந்தைகள் சரியான வளர்ச்சி
பெற, முதுகு மூன்று தாள்கு
வருடங்கள் அளிக்கும்
விசேஷமான பரிமாசியு
தேவை என்று கவந்திருக்க
கூறுகின்றனர். பேற்றில்
இழந்த தேவ வளத்தை மீண்டும்
பெற தாங்களும் சிறிது காலம்
பிடிக்கும். நிரோத் உபயோகிப்ப
தளும், அடுத்த பேற்றைத்

உபத்தா எப்பிரதான குழந்தை
எதனம்

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு

15 வாகக்கு 3

அளவம் ஆதாரமும்
முதந்த மிக

கம்பளாகத் தள்ளிப் போடலாம்

நிரோத் (கான்போம்) உபத்தா
எப்பிரதான குழந்தை
எதனம் ஆன் கருக்கானது.
எரிமயமான, திமயபற்ற
நிரோத் உபயோகிப்பதும்
உபயோகிக்கப்படுகிறது.
இதை உபயோகிப்பதில்
தேவதாயம் பாதிக்கப்படுவ
தில்லை. நிரோத் எங்கும்
கிடைக்கும்

நிரோத், மீட்டும் சாமான்கள்
விற்கும் கடை, மருத்துக் கடை,
மெற்றிமெல் பாக்ருக் கடை,
ஆகியவற்றில் கிடைக்கும்.

CENTURY RAYON makes YOUR HOME

A SWEETER HOME!

Century Rayon provides furnishings—rich and glowing, or sober and subdued; in solid, traditional designs as well as in madly modern designs; curtains, upholstery material, bed-sheets, pillow-covers...for your family a rich assortment of Cenray fabrics—sarees, dress materials, suitings, shirtings...better in texture, better in colours and designs than any other available fabrics.

Cenray, a Division of Century Rayon, continuously devotes itself to the development of new designs, new mixings, new blends, to promote and popularise the use of rayon. It provides technical counsel and marketing facilities to manufacturers of rayon fabrics who adhere to the exacting standards laid down by Century Rayon's Research and Consumer Service Section. Century Rayon, in short, helps make life not only colourful and comfortable, but also much more exciting!

CENTURY RAYON,
Industry House,
138, Churchgate Road,
Bombay 20.

ஹெஸ்டி, உங்கள் தென்னை எந்தவகிலும் ஓடினா நடுகொடுக்கும்?

**கலசின், தயயின் சத்துக்கள்
அடங்கிய அஸ்ட்ரா ஒன்றுதான்
தென்னை நீடித்திருக்கச் செய்யும்!**

...ஆடுகளின் சளைக்காமல்!

...இருந்திருந்தே ஆரோக்கியத்தின் மூலம்... எல்லா...
இந்தவகிலும் ஹெஸ்டி அஸ்ட்ரா! ஹெஸ்டி
வகிலும் உணவியல் ஆய்வு நிறுவனங்கள் இரண்டு
முதலாம் மான ஆரோக்கியத்தில் பயனுத ஆக்கம் செய்த
புதுமையான ஆரோக்கியப் பானம்.
புரதச் சத்துடன் உணவாகும் ஹெஸ்டி, உணவாகும்
தென்னை வெளிக்கொணரும் தயயின்... இவ்வகிலும்
அடங்கியது அஸ்ட்ரா ஒன்றுதான். இவற்றின்
குறியைக் கண்ட பானம் உணவாகும் சக்தி.
ஹெஸ்டி வற்றிலும் வெளியிடப்பட்டன சக்தி ஆகும்.
மாஸ்ட்ரம் பானம் வளப்பமாக்கச் செய்தது
அஸ்ட்ரா, தீர்ப்பு கவந்தாரோ பானம்.
ஆரோக்கியம் தரும்படி பானம் ஆவதும், எவ்வித
ஹெஸ்டி நகரம், எனவே உடம்பில்
அப்படியே சக்தி கொண்டு வரும்.

ஹெஸ்டி சக்திக்கே அஸ்ட்ராவின் அஸ்ட்ரா